02|10

Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR

satisfakce

lifestyle magazín

Expert

Předseda Úřadu pro ochranu osobních údajů Igor Němec říká:

Zneužít nejdou jen data, která nikdo neshromažďuje

Zážitky

Sonisphere: kytary a bicí zaburácí v Milovicích

Celebrita

Hana Zejdová:

Do Austrálie rozhodně nejezdím na dovolenou

Cesty

Borneo: džungle pralesů i velkoměst

CESR
czech economic subjects rating
Hlídání insolvenčního rejstříku • Kompletní adresář subjektů • Rating českých ekonomických subjektů • Zveřejnění dlužníka
www.CESR.cz

Obsah

Editorial 03
Recenze 05
Lidé z Unie 06
Senior konzultantka Unie Kateřina Bazalová:
Nabízení rozhodčího řízení není jen o právnických znalostech
Expert 08
Předseda Úřadu pro ochranu osobních údajů Igor Němec říká:
Zneužít nejdou jen data, která nikdo neshromažďuje
Bydlení 12
Zaječí hora u Kociánky:
Komfortní bydlení blízko centru i přírodě
Dovolená 14
Zillertal: Ráj pro dovolenou po celý rok
Neziskovka 18
Nejrozsáhlejší encyklopedie na světě? Wikipedie!
Investice 22
Apartmány Pálavské vinohrady:
Bydlení a rekreace snů v srdci Moravy
Umění 24
Ladislav Kuba a Tomáš Pilař:
Nejdůležitější je reflexe místa
Móda 30
Helena Fejková:
Pořád se někam klestím
Klient 36
Lubomír a Bronislav Pešákové:
Chceme vzdát hold technickému umění první republiky
Styl 40
333 fashion studio: Když hadi svléknou kůži…
Cesty 42
Borneo: džungle pralesů i velkoměst
Pozvánka 48
Fashion Sensation zahájí charitativní přehlídka Ivety Řádkové
Cesty za golfem 52
Murcar Links: skrytý klenot východního pobřeží Skotska
České greeny 56
Kunětická hora:
multifunkční resort se vším všudy
Gourmet 59
Bruna Antiqua:
Restaurace, která si na nic nehraje
Zážitky 60
Sonisphere: kytary a bicí zaburácí v Milovicích
Akt 64
Michael Hynek
Celebrita 66
Hana Zejdová:
Do Austrálie rozhodně nejezdím na dovolenou
Aktivity 70
Luxus na otevřeném moři
Image 74
Boty podruhé: Které k obleku ano a které ne?
Auto-moto 76
Nové BMW 5:
spojení tradice, technologií a luxusu
Kultura 80
Kaleidoskop 82
Partneři 84
Právní téma 86
Smlouva o postoupení pohledávky

Editorial

Miroslav Mašek

Vážení čtenáři,

právě jste otevřeli třinácté vydání lifestylového magazínu Satisfakce. Ačkoliv toto číslo bývá považováno za smolné, můžeme v redakci s jistotou prohlásit, že tomu tak není. Satisfakce se totiž stále rozvíjí, udržuje si svoji oblibu mezi čtenáři a začátkem května navíc uspěla v soutěži Zlatý středník 2009. V konkurenci 133 firemních periodik získala prestižní ocenění TOP Rated a po roce tak obhájila tento certifikát vysoké profesionální úrovně.

Kromě toho je letošní letní Satisfakce výjimečná i v dalších ohledech. Pozoruhodný je např. velký podíl rozhovorů, v nichž jsme se tentokrát ptali ne jedné, ale hned dvou zajímavých osobností najednou. Seznámíte se tak mj. s příběhy a názory tvůrčího dua architektů Ladislava Kuby a Tomáše Pilaře, dvojice módních návrhářek Veroniky Hladišové a Marie Snášelové Štorkové nebo bratří Pešáků, kteří stojí v čele společnosti T.S.Bohemia. Perličkou pak je také představení dvou netradičních developerských projektů v rubrikách Bydlení a Investice. Ochuzeni ale samozřejmě nebudete ani o pravidelné rubriky. Další rozhovory vám představí např. předsedu Úřadu pro ochranu osobních údajů Igora Němce nebo proslulou pilotku Hanu Zejdovou. V článcích a reportážích vás pozveme na plavbu lodí po Karibiku nebo do bornejské džungle, na golf do Skotska i na Kunětickou horu nebo na bombastický rockový festival Sonisphere. Zkrátka nepřijdou ani příznivci luxusních aut, módních přehlídek či kvalitní literatury. Všem čtenářům přejeme příjemné čtení a léto plné odpočinku.

TOP RATED
Certifikát vysoké profesionální úrovně
2009

foto archiv

tiráž

Satisfakce. Lifestyle magazín Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR.
Vydavatel: Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR, a. s., Mlýnská 13, 602 00 Brno, e-mail: unie@urmr.cz, www.urmr.cz, IČ: 271 66 147
Šéfredaktor: Mgr. Miroslav Mašek, miroslav.masek@urmr.cz
Redakce: Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR, a. s., Cejl 91, 602 00 Brno, tel.: +420 545 242 592
Spolupracovníci: Karel Hájek, Robert Waschka, Helena Zikmundová, Lenka Pospíšilová, Michal Bartoš, Jindřich Kepert
Grafické zpracování a DTP: Kobra Design, s. r. o., Jana Uhra 12, 602 00 Brno, tel.: +420 541 214 448, e-mail: info@kobra.cz
Tisk: Stuare, s. r. o., Jihlavská 2f, 664 41 Troubsko, Brno-venkov, tel.: +420 547 422 780, e-mail: info@stuare.cz
Inzerce: Petr Matějček, tel.: +420 545 242 592, e-mail: petr.matejcek@urmr.cz
Periodicita: čtvrtletník
Místo vydávání: Brno
Evidenční číslo: MK ČR E 17353
Zdarma, neprodejné.

SPÍME SKARLEM.CZ

www.fatboy.cz

Recenze

Dědič, J., Lasák, J.: Právo kapitálových obchodních společností. Přehled judikatury s komentářem. Praha: Linde Praha, 2010, 1976 s. (2 díly), 3350 Kč.

Pro současnou právní praxi je určující faktický vliv judikatury na aplikaci práva. A to přesto, že soudní rozhodnutí jsou závazná jen v konkrétní věci. Především rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky nepochybně významným způsobem ovlivňují podnikatelský svět a chování jeho představitelů.

Publikace obsahuje přehled judikatury zaměřený na dílčí aspekty právní úpravy řízení a správy obchodních společností. Je členěna do patnácti okruhů. Jejím hlavním cílem je ukázat, jak jsou tyto okruhy, při svém úzkém sepětí se životem kapitálových obchodních společností, vykládány v současné rozhodovací praxi českých soudů. Obsahuje jak již publikovaná, tak dosud nepublikovaná rozhodnutí soudů a komentáře k jednotlivým oblastem právní úpravy kapitálových obchodních společností.

Kniha je určena široké právnické veřejnosti: především soudcům, advokátům a notářům, ale i studentům právnických fakult vysokých škol.

Připraveno ve spolupráci s nakladatelstvím LINDE PRAHA, a. s.

LINDE PRAHA

Řekli o nás…

Mgr. Jan Hnilička, JAS ČR, a. s.
„Nedávno jsem dostal do e-mailové schránky newsletter Unie. Narazil jsem v něm na článek pojednávající o tom, že za poslední měsíce se rozhodčí řízení rozšiřuje mezi mnoho velkých společností. Byl jsem mile překvapen, když jsem v jejich přehledu nalezl několik našich největších konkurentů. Vím tak, že doložky používají i ostatní v oboru."

Ivona Spáčilová, JOYCE ČR, s. r. o.
„Ráda bych poděkovala Unii za to, že mi poskytla argumenty, které může naše společnost využít pro zákazníky, s nimiž podepisujeme dokumenty obsahující rozhodčí doložky. Díky zkušenostem pracovníků Unie tak dokážeme přesvědčit zákazníka, aby nám doložku podepsal."

Ing. Jaroslav Diewok
„Projevil jsem zájem o zaslání CD Vzory smluv, které připravili právníci Unie a které společnost zdarma nabízí. Obdržel jsem ho poštou v době kratší než 24 hodin. Rád bych vyjádřil poděkování za briskní vyřízení mé žádosti. Kéž by všechny instituce v této zemi pracovaly tak rychle…"

Igor Benedik, MPL TRADING, spol. s r. o.
„Vím, že jste relativně drazí, ale také rychlí. Jsem stále spokojený se službami Unie a rychlost pro mě byla v oblasti správy pohledávek vždy důležitá. Když naše spolupráce začínala, byl jsem mile překvapen, že mám rozhodčí nález na stole asi za tři měsíce od podání rozhodčí žaloby. Dnes jsem dostal poštou rozhodčí nález po měsíci od podání žaloby, a to je pro mě naprosto úžasné. Zvláště v době krize, kdy se problematika neplatičů ještě prohlubuje, je takto rychle vydaný exekuční titul přesně to, co potřebujeme."

Vít Majtás, GM Electronic, s. r. o.
„Rozhodčí doložky používáme pro všechny své zákazníky. Se zavedením doložek jsme současně zavedli přísný kreditní systém. Po těchto krocích nám sice ubylo pár zákazníků, ale byli to ti, kteří byli vždycky problematičtí a platili pozdě nebo vůbec. Teď nemáme jedinou pohledávku. Takže čas, který naše firma dříve trávila řešením pohledávek, můžeme věnovat obchodu a zkvalitňování služeb pro naše klienty."

text Miroslav Mašek, foto archiv

text Miroslav Mašek, foto Barbora Zbořilová

Senior konzultantka Unie Kateřina Bazalová:

Nabízení rozhodčího řízení není jen o právnických znalostech

Spojuje v sobě ideální atributy dobrého obchodního zástupce: vzdělání v oboru, komunikativnost, aktivní přístup k životu a v neposlední řadě i ženskou krásu. Ne náhodou patří Kateřina Bazalová k nejúspěšnějším konzultantům Unie.

Drtivou většinu života má spjatou s městem Brnem – narodila se v něm, vystudovala a nyní zde i pracuje. Po základní škole nastoupila na Gymnázium Matyáše Lercha. A právě v době středoškolských studií si uvědomila, jakým směrem by se chtěla pustit. „Ovlivnil mě starší bratranec – právník. Byl úspěšný, těšil se vážnosti, solidně vydělával… Stal se pro mě jakýmsi vzorem. I proto jsem se rozhodla podat si přihlášku na Právnickou fakultu Masarykovy univerzity. Jako záložní variantu jsem zvolila Pedagogickou fakultu. Ale chtěla jsem na práva a věřila, že přijímačky zvládnu," vzpomíná Bazalová.

„Baví mě vyjednávat a vymýšlet řešení."

Po přijetí se do světa paragrafů ponořila naplno a rychle si našla témata, která ji zajímala: „Zaujalo mě obchodní právo. Lidé, kteří se v něm pohybují, musejí být tvůrčí a aktivní – a to mi vyhovuje. Baví mě vyjednávat a vymýšlet řešení. O soudnictví jsem vůbec neuvažovala, nechtěla jsem skončit zavalená papíry." Studium ji bavilo, bylo však finančně náročné – literatura spolykala dost peněz. Kateřina Bazalová si tak musela přivydělávat a mnoho času, který by raději strávila v posluchárnách, věnovala brigádám. Chtěla ale, aby jí pomohly i po odborné stránce. „Pracovala jsem v archivu u správce konkurzních podstat a získala zkušenosti s převody vlastnického práva k nemovitostem a jejich zápisem do katastru nemovitostí. Ale nevyhnula jsem se ani klasickým studentským pracím. Třeba jsem vstávala ve tři ráno a roznášela letáky nebo jezdila vlakem a zapisovala počty cestujících," usmívá se Bazalová.

V roce 2006 zvládla náročné státnice. Chtěla si po nich aktivně odpočinout a začala hned hledat možnost, jak se zapojit do praxe. Nastoupila do advokátní kanceláře k Mgr. Markétě Němcové. Měla zde na starost právní agendu: „Připravovala jsem smlouvy, které pak advokátka kontrolovala. Vedla jsem menší jednání v jejím zastoupení, na základě substituční plné moci jsem chodila k soudu, vyřizovala administrativní věci na úřadech… Má praxe se týkala občanského, obchodního a katastrálního práva. V hlavě mi utkvělo několik zajímavých případů, třeba akce ohledně prodeje bytů ve stylu filmu Kulový blesk. Strany vedly jednání, ale nemohly se dobrat konce. Pak jsem se do toho vložila já a vše zdárně vyřešila," říká Kateřina Bazalová.

Po završení praxe se rozhodla, že se začne věnovat tématu, které ji na škole nejvíc přitahovalo: obchodnímu právu a obchodu. A protože ráda zkouší nové věci, zvolila si jiný pohled na tuto problematiku – z pozice konzultanta. Po epizodě u společnosti zaměřené na přímý prodej jí padlo do oka několik inzerátů v tisku. Jeden nabízel pozici konzultanta Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR. „Podívala jsem se na webové stránky Unie, které mě opravdu zaujaly. Navíc už na fakultě mě bavilo rozhodčí řízení, o kterém poutavě mluvila profesorka Naděžda Rozehnalová. Šla jsem tedy na pohovor vedený ředitelkou obchodní sekce Štěpánkou Faranovou a ke své velké radosti jsem byla přijata. Čím jsem při pohovoru zaujala? Asi tím, že jsem svá a že si na nic nehraju. Buď se prodám, nebo ne. Každý konzultant prodává v první fázi jednání či pohovoru sebe a až ve druhé produkt. A když dobře prodá sebe, dokáže obvykle prodat už téměř cokoliv," uvádí Bazalová.

„Každého člověka je třeba odhadnout a přistupovat k němu individuálně."

Co Kateřinu Bazalovou při práci motivuje? Třeba vlastní soutěživost a komunikativnost: „Chtěla jsem se vyrovnat nejlepším konzultantům Unie. Důležité je i to, aby obchod člověka bavil. Také ráda cestuji a setkávám se se zajímavými lidmi. Každého je třeba odhadnout a přistupovat k němu individuálně. Nabízení rozhodčího řízení totiž není zdaleka jen o právnických znalostech. Při jednáních si s lidmi povídám a chci se o nich něco dozvědět. Pozice odborného konzultanta mi umožňuje poznat spoustu osobností – však jsem už absolvovala pět stovek jednání."

Při takovéto práci se člověk nevyhne drobným přehmatům, kterým se pak celé obchodní oddělení zasměje. „Třeba jsem cestou na jednání bloudila a zeptala se na směr nějaké babičky. Její informace se mi ale moc nezdály, tak jsem zavolala na 1188 a nechala se navigovat. A jak jsem skončila? S autem zapadnutým v bahně pár metrů od Vranovské přehrady! Místní rybáři mi naštěstí pomohli ho dostat na cestu. A nakonec se ukázalo, že ta babička měla pravdu," směje se Bazalová.

Jako věčná optimistka ostatně působí pozitivně na lidi, s nimiž jedná. „Když máte pozitivní přístup k životu, rozdáváte ho i svému okolí. Důležitá je i empatie – na schůzkách proti vám sedí člověk, který má rodinu, starosti… A když se vám někde nepodaří uzavřít smlouvu, ještě to neznamená, že jste špatný obchoďák. Je třeba se z toho poučit. Každý dílčí neúspěch je vlastně i úspěch," uzavírá Kateřina Bazalová.

Mgr. Kateřina Bazalová

narodila se v roce 1982 v Brně
1997–2001 studium na Gymnáziu Matyáše Lercha v Brně
2001–2006 studium na Právnické fakultě Masarykovy univerzity
2006–2009 AK Mgr. Markéty Němcové
od 2009 konzultant Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR, a. s.

…čemu neodolám
- kreslení a malování
- románům – třeba od Balzaca
- přírodě
- velké kytici

…co nemusím
- lidskou blbost
- neschopné ženské za volantem
- kapustu
- zimu

text Miroslav Mašek, foto Vojtěch Gabriel

Předseda Úřadu pro ochranu osobních údajů Igor Němec říká:

Zneužít nejdou jen data, která nikdo neshromažďuje

Vystřídal práci matematika, IT specialisty, ministra, primátora i radního. Na všech těchto pozicích prosazoval přímý a analytický přístup k problémům. Jinak tomu není ani dnes. Ne náhodou jsou největším koníčkem Igora Němce šachy.

Můžete popsat úlohu Úřadu pro ochranu osobních údajů?
Náš úřad chrání osobní údaje občanů a jejich soukromí. Nicméně veškerému narušování soukromí zabránit nelze a kvůli němu také úřad nevznikl. Však už v 19. století si stačilo najmout detektivní kancelář, určit objekt zájmu – konkrétní osobu – a zjišťovat, co dělá. Úřad pro ochranu osobních údajů byl založen proto, že v souvislosti s nástupem informačních technologií vyvstala hrozba opačného postupu: Je možné vytvořit nejprve zájem a pak vybírat osoby, které mu odpovídají. Z databází se dá vyprofilovat člověk téměř ke každému zájmu – legitimnímu i nekalému. Naší snahou je bránit občana, aby se nestal předmětem těchto výběrů.

Jak lze legitimní a nekalý zájem odlišit?
S tím souvisí několik principů, jejichž dodržování kontrolujeme. Ten hlavní praví, že osobní data smějí být shromažďována a zpracovávána pouze na základě jasně stanoveného účelu. Zkrátka si nemůže kdokoliv usmyslet, že bude něco shromažďovat. Při svých přednáškách to vysvětluji na scéně ze Sedmi statečných. Calvera se tam hlavních hrdinů ptá: „Proč jste se vrátili?" A pistolník, kterého hraje Steve McQueen, odpovídá: „Znal jsem jednoho, který se svlékl a nahý skočil mezi kaktusy. Taky se ho ptali proč. A on řekl: Zdálo se mi, že to je dobrej nápad…" Řada institucí shromažďuje data přesně takhle – protože má pocit, že by se někdy mohla hodit. A to nejde. Vždy mohou nějaké údaje uniknout… A být zneužita nemohou de facto jen data, která nikdo neshromažďuje. I proto se u nás každá instituce, která zpracovává osobní údaje, musí registrovat.

Váš úřad vznikl v roce 2000. Jak byla ochrana osobních dat prováděna předtím?
Jde o nové téma, které vykrystalizovalo na prahu 21. století. Nejstarší úřad tohoto typu je v Německu a existuje pouhých třicet let. Směrnice EU, z níž takovéto úřady v Evropě vycházejí, byla přijata v roce 1995. A až kolem roku 2000 na jejím základě vznikaly související zákony a úřady. Jde o důsledek toho, že kvůli nebývalému rozvoji IT se občan už nedokáže chránit sám.

Je nějaký významný rozdíl mezi ochranou dat u nás a v zahraničí?
Díky jednotné implementaci zmíněné směrnice EU není. Nicméně český úřad je na tom ve srovnání s některými lépe – vznikl totiž o něco později a vyhnul se dětským nemocem.

„Každý rok dostáváme tisíce stížností a meziročně jejich počet roste o třetinu."

Občané mohou na váš úřad posílat stížnosti ohledně porušování ochrany osobních údajů. Kolik jich ročně dostáváte?
Tisíce. Navíc každoročně jejich počet oproti minulému roku o třetinu stoupá. Nejčastěji diskutovaným problémem jsou kamerové systémy v bytových domech. Část stížností přitom vůbec nespadá do naší kompetence – lidé si pod ochranou dat představují všechno možné a často si tímto způsobem vyřizují účty.

Jaké má úřad pravomoci v případě, že stížnost je oprávněná?
Můžeme udělit pokutu až deset miliónů korun nebo nařídit nápravná opatření. Ta jsou často účinnější než pokuta – jde např. o smazání databáze.

Co byste na současné ochraně dat chtěl vylepšit?
V tomto oboru se stále něco mění, i proto mám svou práci rád. Náš zákon byl od roku 2000 více než dvacetkrát novelizován. Ne kvůli chybám, ale protože pružně reaguje na nové situace a rychlý rozvoj technologií.

Na které změny provedené úřademza vašeho vedení jste nejvíc hrdý?
Podařilo se nám úřad zpropagovat – dříve nikdo nevěděl, že existujeme, dnes je ochrana údajů v médiích dennodenně. A lidé si začínají uvědomovat, že v tomto směru může být nějaký problém.

Co se naopak nepovedlo?
Od nástupu do funkce se snažím, aby podnikatelé v obchodním rejstříku neměli jako DIČ své rodné číslo. Jednal jsem o tom s několika ministry spravedlnosti. Někteří změnu i přislíbili, ale před jejich odchodem z funkce se to nikdy nepodařilo.

Rodné číslo je vůbec vyžadováno na mnoha místech, kde to vzbuzuje rozpaky…
To ano. A samozřejmě neoprávněně. Kdyby se nazývalo tak, jak by správně mělo – číslo sociálního a zdravotního pojištění – každý by poznal, že třeba na vrátnici by ho po něm neměli chtít… Věřím, že díky novému návrhu eGovernmentu se to změní.

Mám rád…

dobrou literaturu
pečenou kachnu
techno

Nemusím…

moře
když někdo očividně lže

Mám sen…

Aby moje děti nezlobily.

Kterou z kauz z poslední doby považujete za nejzajímavější?
Centrální uložiště receptů na ministerstvu zdravotnictví, které by mělo elektronicky archivovat všechny recepty občanů ČR. Tenhle nápad považuji za jednoho z největších „big brothers", s nimiž jsem se setkal. Úřední lékový záznam za celý život, to jsou citlivá data. Navíc jde o čtvrt miliónu receptů denně!

Jakou máte ohledně práce úřadu vizi do budoucna?
Musíme třeba vyřešit, jak bude úřad s 95 zaměstnanci moci zvládat narůstající agendu. Např. by se mohl zavést institut upozornění – když nám přijde stížnost, napíšeme upozornění instituci, které se týká. A pokud pochybení napraví, nezahajovali bychom kontrolu. Na tu by inspektoři chodili jen tehdy, pokud by instituce tvrdila, že je vše v pořádku. Uvažujeme i o kontaktních osobách ve velkých podnicích s povinností se ochraně dat věnovat.

Vaše kariéra má zajímavý vývoj – od akademického pracovníka přes IT specialistu, radního přes kulturu a primátora až po současnou funkci. Proč jste vlastně vstoupil do politiky?
Pocházím z legionářské rodiny, která nikdy nechtěla mít nic společného s komunismem. Takže když se režim v roce 1989 lámal, zapojil jsem se do politiky. V Praze 7 mě navrhli jako kandidáta do Federálního shromáždění. Tehdy to bylo na rok a myslel jsem, že poté v politice skončím. Jako poslanec jsem se ale věnoval majetku komunistické strany, a proto mě navrhli na pozici ministra státní kontroly. A tak to šlo dál a už jsem v politice zůstal…

RNDr. Igor Němec

narodil se v roce 1959 v Praze
1978–1983 studoval Matematicko-fyzikální fakultu Karlovy univerzity
1985–1987 matematik a analytik na Fakultě všeobecného lékařství Karlovy univerzity
1987–1990 pracoval ve společnosti Meta (výroba softwaru)
1990 zvolen poslancem Federálního shromáždění za Občanské fórum
1991–1993 ministr státní kontroly
1993–1996 ministr bez portfeje
1996–1997 předseda Úřadu pro státní informační systém
1997 zvolen poslancem Parlamentu ČR
1998–2002 zastupitel hl. m. Prahy, člen rady hl.m. Prahy pro kulturu, tělovýchovu, církve a náboženské společnosti, pro veletrhy a výstavnictví a pro cestovní ruch
2002 primátor hl. m. Prahy
2002–2005 zastupitel hl. m. Prahy
od r. 2005 předseda Úřadu pro ochranu osobních údajů
je ženatý a má čtyři děti

„Jako primátor Prahy za povodní jsem měl pravomoci, z kterých mě až mrazilo."

Nelitujete toho?
Určitě ne, za těch dvacet let jsem toho hrozně moc prožil. Byly to nervy a stresy, ale i spousta zajímavých a přelomových událostí.

Jak skončila vaše práce ministra?
Byl jsem posledním ministrem státní kontroly – vlastně jsem sám toto ministerstvo zrušil. Šlo o relikt komunismu, kdy kontrolní orgán byl součástí vlády. Připravil jsem zákon, jímž se ministerstvo transformovalo do nezávislého Nejvyššího kontrolního úřadu.

Stal jste se primátorem Prahy za povodní v roce 2002. Jak na tu dobu vzpomínáte?
V dobrém. Ale bylo to hodně složité období, ve kterém jsem si sáhl na dno. Asi mě to i dost změnilo. Jako primátor v krizovém stavu jsem měl takové pravomoci, že mě z toho až mrazilo. Najednou jsem velel složkám, jejichž schůzí jsem se dosud ani nemohl účastnit. Vydal jsem 114 příkazů v rámci výjimečného stavu, včetně bourání domů. A voda stále stoupala… Několik nocí jsem nespal, čas letěl… V takové době se oddělí zrno od plev.

Pak už jste nekandidoval?
Dělal jsem radního přes kulturu jako předtím.

IT, matematika, kultura, ochrana dat… To nejsou zrovna příbuzné obory…
Vystudoval jsem matematiku a je mi blízké logické myšlení. Díky tomu třeba rozumím rozpočtům. A myslím, že v kultuře nebo zdravotnictví je u lidí v rozhodujících pozicích výhoda, pokud se samotným oborem nemají nic společného. Mnohem rychleji totiž pochopí, v čem je problém.

Která z vašich dosavadních prací vás nejvíc naplňovala?
Ta současná. Snoubí se zde má profese s mým politicko-filozofickým názorem na svět, snaha o ochranu svobody s matematikou…

Cítíte se jako manažer, politik nebo matematik?
Manažer mi zní moc technicky. Cítím se spíš jako filozof. Vždyť i mým nejlepším přítelem je knížka. (smích)

Co máte právě rozečteno?
Laskavé bohyně od Jonathana Littela, fiktivní paměti příslušníka SS. Vždy mě zajímalo, co cítili lidé, kteří vyvolali takové hrůzy… Mezi mé oblíbené autory patří Boris Akunin, autor historických detektivních románů.

A co další koníčky?
Tím celoživotním jsou pro mě šachy – jsem prezidentem Šachového svazu ČR. A každou zimu jezdím lyžovat.

inzerce

Top Education Centre

Dotace na vzdělávání

TLC Education poskytuje bezplatné konzultace pro získání 100% úhrady nákladů vzdělávání vašich zaměstnanců a náhrad mez vč. odvodů. Zpracujeme vám zdarma plán vzdělávání a pomůžeme vám se zpracováním žádosti.

Využijte vzdělávání zdarma a náhrad mezd až do výše 5 mil. Kč!

- Jazykové kurzy
- Odborné jazykové workshopy
- Semináře měkkých dovedností
- IT kurzy

TLC - Top Language Centre, s.r.o.
Lidická 40, 602 00 Brno
Tel.: +420 533 433 786
e-mail: info@tlc.cz
www.tlc.cz

Uznání závazku jako vyvratitelná právní domněnka

Uznání závazku je v praxi často používaným způsobem prokázání existence pohledávky. Jedná se o právní institut zlepšující právní pozici věřitele, neboť samotné uznání vytváří domněnku existence předmětného závazku. Nejde ale o právní nástroj, který by sám o sobě řešil důkazní situaci věřitele.

Problematika uznání závazku jako důkazního prostředku a jeho váhy v rámci dokazování se již několikrát v průběhu rozhodčího řízení objevila. Není totiž pravdou, že uznání závazku konstituuje skutkový a právní vztah takovým způsobem, že zaručuje prokázání důkazního břemena (jinými slovy – že předložení listiny obsahující uznání závazku znamená samo o sobě předpoklad pro vítězství ve sporu).

Uznání závazku je institut soukromého práva upravený v ust. § 323 obchodního zákoníku. Odstavec 1 tohoto paragrafu obsahuje definici uznání závazku, která zní: „Uzná-li někdo písemně svůj určitý závazek, má se za to, že v uznaném rozsahu tento závazek trvá v době uznání. Tyto účinky nastávají i v případě, kdy pohledávka věřitele byla v době uznání již promlčena."

Z právní definice vyplývají praktické závěry. Těmi je v první řadě zlepšení pozice věřitele vůči dlužníkovi, neboť uznáním závazku se presumuje skutečnost, že závazek v době uznání trvá (tj. existuje) a je platný. Důkazní břemeno ohledně existence závazku se v tomto případě přesunuje na dlužníka, který musí existenci závazku vyvracet. V dalším textu se budeme zabývat povahou uznání závazku a jeho vyvratitelností.

Jak již bylo uvedeno, uznáním závazku se presumují skutečnosti ohledně závazku obsaženého v uznání závazku (uznání závazku ve smyslu ust. § 323 odst. 1 je listina obsahující specifikaci konkrétního závazku, který je uznáván dlužníkem). Vytváří se tak tzn. právní domněnka – předpoklad o existenci předvídané skutečnosti. Tato právní domněnka je zjevně patrná v textu zákona, konkrétně v první větě ust. § 323 odst. 1 za čárkou: „má se za to, že v uznaném rozsahu tento závazek trvá". Slova „má se za to" uvozují onu právní domněnku. Právní domněnky jsou přitom dvojího druhu: vyvratitelné a nevyvratitelné. U prvně jmenovaných je tedy možné stav, který domněnka nastoluje, vyvrátit prokázáním opaku, v případě nevyvratitelných domněnek tak činit nelze. Uznání závazku je vyvratitelnou právní domněnkou. Je tedy možné prokázat opakem, že skutečnosti uvedené v uznání závazku nejsou platné, a tím vyvrátit uznání závazku jako důkaz existence závazku dlužníka (typicky pohledávky). Uznání závazku jako takové proto není samospasitelným důkazem, nýbrž pouze jedním z důkazů umožňujících uplatnění práv v rámci řízení. Důvodů, proč uznání závazku patří mezi vyvratitelné právní domněnky, je hned několik. Za základní lze považovat skutečnost, že vyvratitelnost uznání závazku je projevem objektivní reality v praxi. Ta se může projevovat třeba tak, že kdyby nebylo možné uznání závazku vyvrátit, umožnilo by to věřiteli za jistých okolností vyžadovat více, než bylo původně dohodnuto. Například pokud je dlužníkem uznán závazek, na který je jím zprvu hrazeno, přičemž věřitel po prodlení dlužníka s hrazením uplatní celou částku uvedenou v uznání závazku. Nebylo-li by ze strany dlužníka možné vyvrátit tu skutečnost, že část závazku prezentovaná v uznání závazku již byla uhrazena, byl by po proběhnutém sporu nucen plnit na část závazku dvakrát.

Uznání závazku se děje kromě výslovného prohlášení předvídaného ust. § 323 odst. 1 obchodního zákoníku také jednáním dlužníka. Tímto jednáním jsou úkony podle ust. § 407 odst. 2 a odst. 3 (tedy placení úroků), které mají účinky uznání závazku ohledně části závazku, z něhož jsou úroky placeny. Popř. při jednání dle odst. 3 jde o hrazení části závazku, které má účinky uznání závazku ohledně celého závazku, lze-li z obsahu právního úkonu dlužníka tuto vůli dovodit. I takové uznání závazku je možné vyvrátit prokázáním skutečností popírajících vůli dlužníka uznat závazek celý, popř. – není-li dlužník schopen svoji vůli popřít – vyvrácením existence celého závazku.

Vyvrátit existenci závazku je možné prakticky dvěma způsoby. Buď tvrzením, že předmětný závazek vůbec nevznikl, nebo tvrzením, že sice vznikl, ale zároveň již také zanikl. Tyto skutečnosti je ovšem povinen prokazovat dlužník, který tak musí přednést důkazy na podporu svých tvrzení. Proto je uznání závazku v rámci řízení silným důkazem, přenášejícím důkazní břemeno na stranu dlužníka. Jistotu vítězství ve sporu ale samo o sobě neznamená, tudíž i při předložení uznání závazku je nutné sledovat argumentaci protistrany a případně předkládat další důkazy, které prokazují uplatňovaný nárok.

text (JŠ), foto archiv

text Miroslav Mašek a VITOM, vizualizace VITOM

Zaječí hora u Kociánky: Komfortní bydlení blízko centru i přírodě

Sehnat v druhém největším českém městě kvalitní bydlení za rozumnou cenu, které by zároveň vyhovovalo všem vašim představám, není vůbec jednoduché. Čas od času se však v Brně přece jen objeví developerský projekt, který dokáže zájemce svou koncepcí příjemně překvapit. A přesně takový je bytový dům Zaječí hora u Kociánky.

Bytový dům bude zahrnovat 28 bytů od velikosti 2+kk až po 5+1, každý z vlastní terasou či lodžií.

Bytový dům Zaječí hora v katastrálním území Sadová je navržen jako objekt s obytnou zelenou terasou nad podzemními garážemi a se čtyřmi nadzemními podlažími. Bude zahrnovat celkem 28 bytových jednotek, a to od velikosti 2+kk až po 5+1, a čtyři komerční prostory. Jeho celková koncepce, zvolená lokalita i snadná dojezdnost do centra Brna ho předurčují pro náročnou klientelu. Velkou výhodu pro zájemce o byty představuje možnost vlastního dispozičního řešení, kdy stavitel nabízí dvě varianty provedení bytu podle klientova přání.
Zaječí hora však není „jen" souborem bytů. Vychází z názoru, že bydlení by mělo být základem pro odpočinek, relaxaci, výchovu dětí a scházení se s přáteli. Všechny bytové jednotky jsou proto opatřeny krásnými terasami (o velikosti až sedmdesáti metrů čtverečních), lodžiemi nebo zahradami. Díky svému umístění je bytový dům výbornou alternativou pro ty, kteří chtějí vlastnit rodinný domek se zahradou, ale nedostatek pozemků v Brně jim neumožňuje si takový sen splnit.

Lokalita pro výstavbu leží v klidné oblasti, na jižním svahu s nádherným výhledem.

Součástí bytového komplexu je kromě samotných bytů komerční část situovaná do přízemí bytového domu, parkovací stání v suterénních prostorách a zahradní prostor u domu ideální pro odpočinek i hru s dětmi. To však nejsou zdaleka všechny výhody, které bytový dům Zaječí hora svým obyvatelům přinese. Lokalita pro výstavbu leží v klidné oblasti, na jižním svahu s nádherným výhledem na město Brno, jeho okolí i historické centrum s dominantami jako hrad Špilberk, katedrála Petrov či kopce Pálavy. Nejedná se o etapovou výstavbu, takže prostředí bez jiných bytových domů zde bude klidné i v budoucnu. Na rozdíl od dalších stavitelských projektů v této části města se investorům a developerům již podařilo vyřešit všechny problémy, včetně v této oblasti častých potíží s vodou. Poblíž se nachází královopolské nádraží, v jehož okolí lze nalézt síť obchodů a služeb. Neocenitelná je dobrá obslužnost místa městskou hromadnou dopravou – z pouhých 120 metrů vzdálené zastávky jezdí autobusová linka 43. Vy i vaše rodina tak budete mít ze Zaječí hory bezproblémové spojení s centrem města.

Trochu techniky

Bytový dům je navržen jako stavba tvořená dvěma vzájemně oddilatovanými částmi. Větší část budovy s jedním podzemním a čtyřmi nadzemními podlažími bude mít velikost cca 48 x 32 metrů v suterénu a 48 x 14,8 metrů v ustupujících nadzemních podlažích. Menší část o velikosti 22,3 x 32 metrů má stejnou podlažnost. Suterénní podlaží budou využívána pro parkování aut a umístění sklepních kójí, v nadzemních podlažích budou situovány prostory obytné.
Základní nosný systém objektu je navržen jako stěnový s příčnými nosnými stěnami z železobetonu, v ostatních nadzemních podlažích pak budou vyzděny z keramických tvárnic aku. Obvodové stěny a příčky ve všech nadzemních podlažích budou zděné. Zastřešení objektu bude provedeno plochou jednoplášťovou střechou s fóliovou krytinou.

Trochu ekonomiky

Vzhledem k exkluzivitě projektu se investor rozhodl rozšířit servis o komplexní výhradní zastoupení v oblasti financování. Ve snaze ušetřit klientům čas se zařizováním úvěru a výběrem vhodné banky uzavřel spolupráci s devíti bankami, které v ČR poskytují hypoteční úvěry, a šesti stavebními spořitelnami. Specialistka pro každého klienta-zájemce vyhotoví nabídku od všech těchto institucí a pomůže mu vybrat tu nejlepší a nejvýhodnější.

VITOM reality a finance, v. o. s.

IBC Příkop 4, 602 00 Brno
mobil: 774 415 441
tel.: 545 176 189
e-mail: tomas.suchomel@vitom.cz
www.vitom.cz
www.zajeci-hora.cz

text Miroslav Masek, foto archiv penzionu a hotelu

Zillertal:

Ráj pro dovolenou po celý rok

Údolí Zillertal v sobě snoubí hned několik superlativů: Patří k nejmalebnějším koutům Rakouska, ze všech údolí této země zde můžete provozovat nejvíce aktivit po celý rok a hned za humny je Hintertux – jediný rakouský ledovec, na kterém se dá lyžovat 365 dnů v roce. Zkrátka ideální místo pro rodinnou dovolenou i sportovní zážitek.

Zillertal (Zillerské údolí) naleznete ve východní části Tyrolska v Rakousku. Jeho srdce tvoří proslulé středisko Zillertal, které se nachází pouhých čtyřicet kilometrů od někdejšího hostitelského města olympijských her Innsbrucku. V létě i v zimě vás Zillertal překvapí širokou nabídkou horské turistiky a sportovních aktivit. Na své si přijdou milovníci klidné relaxační dovolené s partnerem či rodinou, stejně jako vyznavači nejadrenalinovějších sportů. K dispozici vám jsou turistické a cyklistické trasy, tenisové kurty, šest koupališť, minigolfová hřiště a zázemí pro spoustu další zábavy.

Ideálním místem je Zillertal pro vášnivé lyžaře.

Pravým rájem pak je Zillertal pro vášnivé lyžaře. V provozu je dvanáct lanovek po celém údolí. Jedna z nich vede na Hintertux – krále mezi ledovci, na kterém si jako na jediném v Rakousku zalyžujete po celý rok, a to z nadmořské výšky až 3250 metrů. Do té vás vyveze nejvýše položená dvoulanová kabinová lanovka na světě. Věčným sněhem pokryté svahy několika třítisícovek a majestátní hora nazvaná Gefrorene Wand (Zmražená stěna) jsou zárukou jedinečných lyžařských radovánek i neopakovatelného panoramatického výhledu. Důkazem kvality místních sjezdovek a ideální konfigurace terénu je takřka stálá přítomnost členů profesionálních závodních týmů. Není divu – vždyť i v létě je v provozu deset vleků a osmnáct kilometrů sjezdovek. Nejdelší z nich měří celé dva kilometry a končí přímo na prosluněné terase u restaurace Tuxer Fernerhaus. Zklamáni nebudou ani příznivci carvingu, kteří ocení pohodlné a široké svahy hory Olperer. Přehledný ledovcový areál má také svá freeridová zákoutí, snowboardisty jistě potěší nejvyšší evropská half-pipe. A na milovníky zimních procházek čeká přes 250 kilometrů tras skvělých pro pěší túry.

Pro celé údolí si lze velmi výhodně zakoupit jeden společný skipas (Zillertal Card), který platí ve všech jedenácti místních střediscích. Délku platnosti si zvolíte sami podle svého pobytu – v nabídce je šest, devět či dvanáct dnů. S kartou můžete využít denně jednu cestu lanovkou nahoru a dolů (podle vlastního výběru) a každý den volný vstup na jedno z koupališť. Při zakoupení dvou karet pro dospělé cestuje dítě do patnácti let s rodiči zdarma.

Čtyřhvězdičkový hotel Zillerhof s českým personálem nabízí vše, co pro spokojený pobyt potřebujete.

Po náročných aktivitách je třeba si odpočinout, zrelaxovat, dobře se najíst a mít kde složit hlavu. Ideální volbu představuje čtyřhvězdičkový hotel Zillerhof, jehož personál hovoří plynně česky. Komfortní dvoulůžkové

pokoje s možností přistýlek jsou vybaveny vším, co vás jen napadne: koupelnami s vanou a sprchou, toaletou, umyvadlem, kosmetickým zrcadlem a fénem. Samozřejmostí je velký šatník, trezor a minibar, stejně jako psací stůl se satelitní televizí, telefon a připojení k internetu přes wi-fi. Prostorné balkóny vám zajistí krásný pohled na východ i západ slunce. Romantické duše prožijí nezapomenutelnou noc v Royal Suite, jehož součástí je i soukromá terasa.

V menu hotelové restaurace naleznete speciality místní i mezinárodní kuchyně. V letních měsících se můžete jednou týdně těšit na Barbeque Night na terase. Ochuzeni nebudete ani o wellness služby – své unavené tělo v hotelu Zillerhof uvolníte v masážní vířivce Jakuzzi, sauně či soláriu, k dispozici vám budou kvalifikovaní maséři i relaxační místnost s reprodukovanou hudbou.

V Penzionu Sonnenschein najdete zahradu s grilem, vířivku, saunu či dětský koutek.

Neméně zajímavou variantou pro vaše ubytování je penzion Sonnenschein. Útulný apartmánový dům je postaven v tyrolském stylu a najdete ho v klidné části střediska Fügen-Hart. Zahrnuje dva apartmány pro čtyři osoby a dva apartmány pro šest osob. Jsou vybaveny masivním dřevěným nábytkem, kuchyňkou, vlastním sociálním zařízením, sprchou, LCD TV i připojením na internet. Každý apartmán má vlastní velký balkón. Zapůjčit pro vaše výlety s rodinou lze např. dětský kočárek, sáňky, jízdní kola nebo skútr Peugeot.

Volně stojící penzion s krásným výhledem na okolní hory však nenabízí pouze ubytování. Jeho součástí je zahrada s grilem a dětským koutkem s trampolínou, terasa s lehátky, venkovní masážní whirpool pro šest osob i sauna (v ceně ubytování). V blízkosti se nachází restaurace, asi kilometr od penzionu pak termální aquapark se třemi tobogány, umělými vlnami, vířivkami, třemi bazény a saunou. Zastřešená parkovací místa jsou samozřejmou součástí servisu. Velkou výhodou penzionu je personál komunikující v českém jazyce.

Ať už si pro svůj pobyt zvolíte hotel či penzion, budete maximálně spokojeni jak s ubytováním a servisem, tak s neuvěřitelnou škálou aktivit v nejbližším okolí.

Na své si přijdou i znalci kultury, kteří mohou navštívit Innsbruck či některé z dalších blízkých měst. Zillertal je zkrátka rájem pro vaši dovolenou po celý rok!

Co na vás čeká?

- jízda na horském kole
- pěší turistika
- minigolf
- plážový volejbal
- bowling
- squash a tenis
- paragliding
- canyoning
- rafting
- klettering
- jízda na kolečkových bruslích
- Nordic walking

Tipy na výlet

- přehrada Speicher Schlegeis
- olympijské město Innsbruck
- Krimmelské vodopády
- muzeum rodiny Swarovski ve Wattens
- jezero Achensee
- historické město Kufstein se sklárnou Riedl
- termální lázně

Kontakty

Hotel Zillerhof
Bichl 518, 6284 Ramsau im Zillertal
tel.: +430 5282/2427 (komunikace v češtině!)
e-mail: info@zillerhof.at
www.zillerhof.at

Penzion Sonnenschein
Niederhart 97, 6265 Hart im Zillertal
tel.: +420 605 200 695 (komunikace v češtině!)
e-mail: info@sonnenschein.cz
www.sonnenschein.cz

Kmotr Satisfakce David Kostelecký zahájil Světový pohár skvělým pátým místem

Reprezentant České republiky ve střelbě na trap a kmotr magazínu Satisfakce David Kostelecký zahájil letošní Světový pohár ISSF World Cup 2010 ve velkém stylu. V přípravném klání Grand Prix Beretta ve slovinském Mariboru zvítězil, v úvodním závodu Světového poháru v Pekingu pak vystřílel páté místo.

Ve Slovinsku se Kostelecký 9.–11. dubna nejlépe z celého startovního pole vyrovnal s nepříznivým počasím, jehož vrcholem bylo krupobití při finálové střelbě, a s přehledem zvítězil s konečným nástřelem 139 bodů. Druhé místo obsadil Slovák Vladimír Slamka, který netrefil o šest terčů více. Kmotrovi Satisfakce, jehož trénink Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR finančně podporuje, se dařilo i v úvodním závodě Světového poháru 24. dubna v Pekingu. Na střelnici, která byla v roce 2008 místem jeho zlatého olympijského úspěchu, postoupil do finále ze čtvrtého místa a ještě pět položek před koncem držel dokonce průběžnou druhou pozici. Nakonec v čínské metropoli obsadil konečnou pátou příčku (s nástřelem 137 bodů), vítězem se stal Australan Adam Vella se 143 body.

Formu David Kostelecký ladí jak na soustředěních na zahraničních střelnicích (např. na Kypru), tak na „rodinné“ střelnici v Holasicích u Brna. Zde jsme ho také po tréninku zastihli s fotoaparátem. Celý tým Unie přeje Davidovi přesnou mušku do všech dalších podniků náročné sezóny. Jeho působení ve Světovém poháru s námi můžete sledovat na našich webových stránkách www.urmr.cz v sekci News.

text a foto Miroslav Mašek

text Lenka Pospíšilová, foto archiv

Nejrozsáhlejší encyklopedie na světě? Wikipedie!

Wikipedie brzo oslaví deset let a se svými čtrnácti milióny hesly je to už docela velká holka. Dlouhodobě si drží pozici devátého nejnavštěvovanějšího místa na internetu. Česká verze oslavila 3. května 2010 osmé narozeniny. Tak všechno nejlepší!

V roce 1995 vytvořil americký programátor Ward Cunningham webové stránky WikiWikiWeb, které mohl upravovat každý návštěvník. Od té doby se podobných systémů, dnes označovaných všeobecně jako „wiki“ (havajský výraz pro „rychlý“), objevilo velké množství. Aby stránky mohl snadno editovat opravdu každý a rychle, neupravuje se přímo HTML kód, ale zdrojová podoba v tzv. wikitextu ve velice jednoduchém jazyce, který se od běžného textu liší jen několika málo značkami. Otevřenost wiki lze však snadno zneužít a internetový vandal může snadno např. smazat veškerý obsah stránky nebo jej třeba nahradit vulgarismy. Proto se u každé stránky uchovává historie editací.

Fenomén zvaný Wikipedie vznikl 15. ledna 2001 jako Mezinárodní internetová encyklopedie s otevřeným obsahem, na jejíž tvorbě spolupracují dobrovolní přispěvatelé z celého světa. Provozuje ji nadace Wikimedia Foundation založená podle zákonů státu Florida. Wikipedii založil podnikatel Jimmy „Jimbo“ Wales poté, co mu ekonom Mark Thornton navrhl, aby si přečetl The Use of Knowledge in Society – dnes již proslavenou esej od ekonoma rakouské školy Friedricha von Hayeka. Nosnou myšlenku textu představuje tvrzení, že ceny na trhu reprezentují spontánní řád, který vzniká z interakce jedinců s rozdílnými tužbami a umožňuje jim spolupracovat, aby dosáhli svých komplexních cílů. „Představte si svět, v němž má každá osoba volný přístup k veškerým lidským znalostem. Přesně na tom pracujeme,“ říká Wales.

V současnosti Wikipedie obsahuje přes 14 miliónů článků ve 270 jazycích. Její celkový rozsah je patnáctkrát větší než Encyklopedie Britannica. K nejrozsáhlejším mutacím patří kromě anglické německá, francouzská, italská, polská a japonská. Česká se objemem pohybuje okolo dvacátého místa, v porovnání k počtu uživatelů jazyka je však až na pozici čtyřicáté. Zhruba 20 % tvoří hesla s tématy matematiky, přírodních věd a zemědělství, 13 % astronomie a geografie, 4 % historie a 17 % životopisné články. 10 % pak dohromady sport, náboženství a umění, 9 % stavby a technika, 11 % ostatní témata, 4 % rozcestníky a 11 % přehledové články s letopočty a daty.

Vítej ve Wikipedii v češtině...

Česká verze zahájila provoz 3. května 2002. Jejím otcem zakladatelem a prvním správcem byl esperantista a redaktor Miroslav Malovec: „Na popud amerického esperantisty Chucka Smithe jsem českou Wikipedii založil překladem dlouhého textu, který jsem pak poslal jinému americkému esperantistovi Brianu Vibberovi. Ten nahrál text do Wikipedie a já teprve potom viděl, že některé věci jsem přeložil špatně. A požádal jsem Briana o opravu. Dal mi právo chyby opravit, a tak jsem se stal správcem, aniž bych chtěl opravovat někoho jiného.“ Počínaje prosincem 2003 se tehdejší jediný správce Malovec přestal věnovat tvorbě a editaci české verze a přibližně v té době do Wikipedie přišel Vít Zvánovec, který se později stal jeho nástupcem. Wikipedistů postupně přibývalo. Ke komunikaci využívají převážně internet, 10. dubna 2004 pak v Praze-Karlíně uspořádali první české wiki-setkání. Vedle domovské adresy cs.wikipedia.org získala česká verze encyklopedie v polovině června 2004 též alias wikipedia.cz. V září 2004 se na stránkách objevilo do češtiny přeložené logo s názvem Wikipedie a heslem Otevřená encyklopedie a veškerá data se převedla ze software UseMod do MediaWiky. Nicméně je pravděpodobné, že při přechodu na nový systém nebyly tři vůbec první české články (HomePage věda, kultura a diskuse) ke kódování převedeny. Úplný počátek české Wikipedie je tak zřejmě nenávratně ztracen. V říjnu 2003 překročila česká verze první tisícovku článků. V září 2004 – zatímco ve všech jazykových verzích dohromady byl uložen milión hesel – překonala hranici tří tisíc. Počet aktivních wikipedistů s více než sto editacemi za měsíc se v té době pohyboval okolo sedmdesáti. A dnes? V den svých osmých narozenin, 3. května 2010, měla česká verze 162 572 hesel.

Neutrální úhel pohledu

NPOV (Neutral Point of View, neutrální úhel pohledu), žádný původní výzkum, ověřitelnost a svobodný obsah jsou základními pravidly pro tvorbu a zachování důvěryhodnosti Wikipedie. Česká Wikipedie – ale přiznejme, že nejen ona – má však docela potíže s porušováním autorských práv. „Podezřelé je vkládání souvislých bloků textu bez uvedení odkazu na zdroje, u obrázků se kontroluje uvedení povinných údajů o zdroji a licenci. Občas provádíme zásahy na základě výzvy oprávněného držitele autorských práv,“ líčí poměry Ing. Jan Urbánek, jeden z předních wikipedistů. „Dohled nad dodržováním autorských práv je jedním z každodenních bojů s větrnými mlýny, kdy všichni stálí uživatelé bez ohledu na rozsah práv kontrolují především nově vkládané texty a obrázky, ale náhodně i starší texty, zda nevykazují znaky porušení práv,“ popisuje Urbánek stálou potíž encyklopedie. Do projektů wiki mohou přispívat všichni uživatelé internetu i bez nutnosti registrace. „Česká wikipedie, která je největším českým wiki projektem, registruje v současnosti 110 105 uživatelů. Z toho je 2260 aktivních, kteří provedli alespoň jednu editaci v posledních třiceti dnech. Počet velmi aktivních uživatelů nad sto editací za měsíc se dlouhodobě pohybuje okolo stovky,“ vypočítává stavy přispěvatelů Jan Urbánek.

Zdatný a spolehlivý uživatel a přispěvatel může povýšit na správce. Vyšší pravomoci, ale samozřejmě také zodpovědnost, má byrokrat. „Ti, kteří získají důvěru celé komunity uživatelů projektů nadace Wikimedia Foundation, získávají na jeden rok statut stewarda, což je v podstatě byrokrat všech projektů,“ vysvětluje hierarchii Urbánek. „Stewardi rovněž mohou na žádost komunity konkrétního projektu rozhodovat spory, které nejsou řešitelné lokálními prostředky. Jsou také oprávnění odebírat práva správce a byrokrata. Vzhledem k pokročilým technickým oprávněním jsou vázáni striktními organizačními pravidly. Překračování pravomocí je považováno za hrubý prohřešek a s velkou pravděpodobností by vedlo ke ztrátě pravomocí stewarda. Pro funkční období 2008 jsem získal práva stewarda já, na rok 2010 je stewardem uživatel Mercy,“ říká Urbánek.

Žádná spolupráce se zřejmě neobjede bez konfliktů. Dlouhodobým zdrojem střetů wikipedistů byl pravopis. Zda užívat poměrně archaický, encyklopedistický jazyk, nebo texty psát v současné spisovné češtině. V roce 2005 se odehrálo dvojí hlasování, ovšem jak je v Čechách časté, bez výsledku. Žádný z návrhů nezískal ani v druhém kole potřebné dvě třetiny hlasů a zůstalo při do té doby praktikovaném postupu: Formu jazyka si určí autor textu. „V současnosti se žádné spory o jazyk nevedou,“ říká Jan Urbánek. „Platí závazné pravidlo o pravopisu, které odkazuje na aktuálně platná pravidla českého pravopisu, Slovník spisovné češtiny a Akademický slovník cizích slov.“ Velké střety vyvolává i možnost revertování, tedy opravování textů a opětné vracení do původní verze. Postupně vykrystalizovalo pravidlo „třikrát a dost“. Tedy třikrát opravit a třikrát vrátit původní verzi během 24 hodin. „Revertování obsahu stylem ping pong problém nikdy nemůže vyřešit. K řešení sporů se doporučuje diskuse,“ líčí Urbánek. Nejčastějšími předměty sporů jsou články o náboženství, politologii a totalitních režimech, sexualitě a historii, jakož i současnosti nebo území s nevyjasněným mezinárodním statusem.

Místo pro virtuální setkání wikipedistů se jmenuje Pod lípou. Odehrávají se tam různé diskuse, napsat můžete návrhy a všelijaká sdělení i požádat o pomoc. Čekalo by se, že lidé pracující na encyklopedii budou mít nejen slušný přehled, ale také slušné jednání. Jak kdy. Po netu probíhající konflikty se bohužel hemží výrazy typu „S cvoky, jako jsi ty, bych dávno vytřel hovnometařskou nádrž." Jinde se objeví označení druhé strany ve sporu za „komunistické prase", nechybí ani pohrůžky. Inu, čeština je květnatý jazyk.

Nadace a peníze

Ve správní radě Wikimedia Foundation zasedá devět členů a po odchodu otce zakladatele Jimmyho Walese jí předsedá Michael Snow. Nadace má kolem třiceti zaměstnanců, všichni ostatní jsou dobrovolníci, kteří za svoji práci nepobírají plat. Wikimedia Foundation se usilovně brání jakýmkoliv darům od velkých společností, protože usoudila, že by nevyhnutelně následovaly tlaky na umisťování reklamy, což by snížilo důvěryhodnost portálu, zpomalilo načítání a „otrávilo" uživatele. Nic ovšem není nepřekonatelné.
Už i u nás se najdou vykukové, kteří nabízejí své služby: „Napíšeme vám prezentaci na Wikipedii tak, aby ji tato síť bez problému přijala. Všechny problémové pasáže solidně vyzdrojujeme. Máme za sebou vytvoření mnoha stránek na Wikipedii, takže víme, co a jak funguje."
Nákup hardware, provoz serverů, náklady na připojení atd. se financují výhradně z dobrovolných darů, sponzorských příspěvků a grantů. Čas od času Wikimedia Foundation vyhlásí sbírku a světe div se, milióny dolarů se jen hrnou. Z bankovních účtů vedených v korunách se do nadace přesouvají řádově desetitisíce.

Wikimedia Česká republika

„Máme status občanského sdružení, jehož cílem je propagace a podpora svobodné tvorby se zaměřením na projekty nadace Wikimedia Foundation," vysvětluje Jan Urbánek. Sdružení s nadací úzce spolupracuje. „Hlavními orgány jsou valná hromada, čtyřčlenná rada a revizní komise. Mezi projekty sdružení kromě Wikipedie patří výkladový Wikislovník, volně dostupné dokumenty Wikizdroje, Wikicitáty, Wikiknihy, ověřené Wikizprávy, vzdělávání Wikiverzita, adresář biologických druhů Wikidruhy a sbírka médií Commons. Nadace Wikimedia Foundation, jakož ani sdružení Wikimedia Česká republika nemají žádnou vazbu na projekty ani vliv na obsah, za informace v projektech nenesou odpovědnost. Stejně jako přispěvatelé ostatních jazykových mutací nedostávají ti čeští za vložená hesla ani korunu.
Stávají se na Wikipedii i kuriózní věci. Zablokování si vysloužilo třeba heslo věnované albu německé heavymetalové skupiny Skorpions z roku 1976 Virgin Killer, které má na obalu nahou asi dvanáctiletou dívku. Heslo britští administrátoři zablokovali jako pornografické a začala se místo něj objevovat stránka s hlášením „chyba 404 – stránka neexistuje". V listopadu 2008 nechal Lutz Heilmann, který v 80. letech působil ve východoněmecké tajné službě Stasi, soudním příkazem zablokovat německou doménu Wikipedie. Nelíbilo se mu heslo věnované jeho osobě. Českou verzi zase v prosinci 2009 „opravoval" Radovan Myslík, tiskový mluvčí dnes již odvolaného regionálního místopředsedy ODS a starosty Prahy 5 Milana Jančíka. Snaživě vymazal informace o aférách svého chlebodárce. Později argumentoval tím, že se naopak snažil heslo doplnit. Anglická verze zná takových případů nepočítaně.

České soutěže a ocenění

V prosinci 2009 Wikipedie vyhlásila soutěž na podporu vlastního rozvoje. Kandidáty na ocenění jsou všichni uživatelé, kteří od 12. prosince 2009 do 31. března 2010 provedli netriviální editaci nebo vytvořili text, který splňuje požadavky na tzv. „dobrý článek". Nejlepší vyhodnotí čtyřčlenná porota složená ze zkušených wikipedistů a vítězové se mohou těšit na notebooky, webkamery, myši a literaturu.
Hlasování veřejnosti v anketě Czech Open Source 2008 vyneslo Wikipedii první místo v kategorii Projekt a rovněž absolutní vítězství. V roce 2009 zvítězila v kategorii Projekt a letos je nominována opět.

Wikimedia Česká republika

Lidická 291/40, 150 00 Praha 5-Smíchov
e-mail: wm-cz@wikimedia.org
Své příspěvky můžete směřovat na účet 3418801001/5500 (Raiffeisenbank).

Novinky na webových stránkách Unie

Naše webové stránky www.urmr.cz prošly od založení společnosti už dlouhým vývojem. Zatím největším milníkem byl rozsáhlý redesign v polovině loňského roku, v jehož rámci jsme návštěvníkům také zpřístupnili další sekce – např. reference, společenské aktivity nebo stránku věnovanou magazínu Satisfakce. V poslední době jsme na webu provedli několik dalších zajímavých změn, které vám usnadní orientaci v naší elektronické prezentaci a přinesou další informace.
Webové stránky Unie už od svého založení zahrnují sekci Mapa stránek, díky níž se dá snadno dostat ke všem částem webu. Abychom pro vás vyhledávání informací učinili ještě pohodlnějším, konkrétněji zaměřeným a rychlejším, doplnili jsme na stránky aplikaci pro fulltextové vyhledávání. Je umístěna v záhlaví webu a je dostupná z kterékoliv jeho sekce. Hned vedle formuláře pro vyhledávání naleznete další novinku: překladač textů umístěných na webu do 52 cizích jazyků. Překlady stránek jsou prováděny pomocí poslední verze technologie Google Translate. Jsou tak sice strojové, nicméně dostatečně přesné, aby v kterémkoliv jazyce poskytly zájemcům dostatek relevantních informací.
Třetí významná novinka vychází z právního oddělení Unie. Naši právní experti se rozhodli přispět k minimalizaci problémů se smlouvami, které jsou neplatné kvůli – byť i jen formálnímu – pochybení při jejich sestavování. Přichystali pro vás profesionálně zpracované vzory smluv, které si můžete na webových stránkách zdarma stáhnout. Naleznete zde všechny základní typy smluv podle občanského a obchodního zákoníku a smlouvy rozhodčí – celkem jde o 53 vzorů. Dokumenty jsou rozčleněny do přehledných složek a doplněny stručným komentářem o použití v praxi. Vzory smluv dle obchodního a občanského zákoníku jsou rozděleny podle svého typu do tří podsekcí, rozhodčí smlouvy do několika kategorií podle typu i jazyka (jsou přeloženy odborníky do deseti světových jazyků). Formuláře jsou vám k dispozici ve formátech doc a pdf. Odkaz, jehož prostřednictvím spustíte instalátor aplikace Vzory smluv, je dostupný přímo z titulní strany našeho webu. Jeho přesná adresa pak zní www.urmr.cz/vzory-smluv-ke-stazeni.
Po kliknutí na tlačítko „Stáhnout a nainstalovat Vzory smluv" stačí postupovat podle pokynů a v několika minutách budete moci začít dokumenty používat.
Věříme, že novinky na našem webu pro vás budou užitečné a že vám pomohou při práci. Vedle těchto rozsáhlejších úprav je web www.urmr.cz samozřejmě pravidelně aktualizován a rozšiřován. Následující odkazy vás zavedou do některých jeho zajímavých sekcí:

News – aktuální informace o dění v naší společnosti: www.urmr.cz/news
Reference – názory našich klientů na služby Unie, referenční dopisy apod.: www.urmr.cz/reference
Společenské aktivity – přehled dalších aktivit Unie (sponzoring, podpora neziskových organizací apod.): www.urmr.cz/o-nas/spolecenske-aktivity
Doporučujeme – přehled odborných knižních a elektronických zdrojů, díky kterým získáte další informace (nejen) o rozhodčím řízení: www.urmr.cz/rady-a-pravidla/doporucujeme
Judikatura – zajímavá soudní rozhodnutí (judikáty) související s rozhodčím řízením, hmotněprávní a procesně-právní problematikou: www.urmr.cz/rady-a-pravidla/judikatura

text Miroslav Mašek, foto archiv

text a foto Miroslav Mašek a Pavlof s. r. o.

Apartmány Pálavské vinohrady:

Bydlení a rekreace snů v srdci Moravy

Nádherný pozemek uprostřed Chráněné krajinné oblasti Pálava, na okraji kultovní vinařské vesničky Pavlov. Nad vámi se tyčí hrad Děvičky, pod sebou jako na dlani pozorujete neklidnou hladinu Mušovského jezera... A právě zde vznikají apartmány, které budou svým majitelům sloužit k rekreaci, bydlení či jako investice.

Prostředí Pálavy je zárukou úchvatného okolí. Jak ale budou vypadat samotné apartmány? Ing. Arch. Jan Kyzlink ze společnosti Kyzlink s. r. o., autor architektonické studie, říká: „Apartmánový komplex sestává z pěti domů. V každém z nich jsou tři spodní (typ B) a tři horní apartmány (typ A), přičemž každý z nich má svoji vlastní terasu. Vějířovité uspořádání domů umožňuje nejlepší možný výhled na jezero z teras apartmánů. Mezi sousedními apartmány budou instalovány dřevěné paravány zajišťující dostatečné soukromí. Spodní apartmány mají větší půdorysnou plochu, může zde být vestavěna i samostatná ložnice a vznikne tak prostorná bytová jednotka 2+kk s krásnou terasou. Horní apartmány mají o něco menší půdorysnou plochu, poskytují však možnost vybudování mezonetu. Vchod je vždy ze zadní části budovy, kde budou i úložné boxy na kola, surfy apod.“

Komu jsou apartmány určeny?

Investorům

Rekreační apartmán z areálu Pálavské vinohrady může být skvělou investicí. Jedná se o unikátní projekt – první svého druhu na celé jižní Moravě. Stavebních pozemků je na Pálavě (a tím spíše v Pavlově) minimum a obecně je zde velmi obtížné získat od příslušných institucí stavební povolení. Pozemek navíc leží v nádherném prostředí s výhledem na jezero či z druhé strany na Pálavu a hrad Děvičky. Relativně rychlou návratnost investice vám zajistí timesharing. Vy rozhodnete, kdy strávíte čas ve vašem apartmánu a kdy případně dáte apartmán k dispozici zájemcům o krátkodobý, tedy rekreační pronájem.

Rekreantům

Apartmány jsou určeny především těm, kdo tento kraj milují. Důvodů, proč si Pálavu zamilujete, může být hned několik:
Vaše hobby jsou vodní sporty jako surfing,

jachting či kiteboarding. Přímo pod apartmánem je skvělý areál Yacht Club Dyje s nejvhodnějšími podmínkami pro tyto aktivity. Jste vášniví cyklisté. Pálava je protkaná stovkami kilometrů cyklostezek, můžete putovat po stopách Lichtenštejnů po Lednicko-valtickém areálu, vydat se po vinařských stezkách či za hranice do Rakouska. Máte rádi pěší turistiku či Nordic walking. Na mapách okolí najdete desítky kilometrů zajímavých tras a hřeben Pálavy s nádhernými výhledy vás nikdy neomrzí. Vaším koníčkem je víno – pak jste na té nejlepší adrese… Hledáte klidné místo pro relaxaci. Máte rádi přírodu, památky a dobré lidi. V CHKO Pálava naleznete rostliny, které jinde nerostou, a budete-li mít štěstí, spatříte zde kroužit i orla skalního. Jako milovníci památek si určitě nenecháte ujít návštěvy Mikulova, Valtic či Lednice. A když na procházkách potkáte místní lidi, nebraňte se jejich pohostinnosti – budou považovat za čest, přijmete-li pozvání na sklenku vína či kousek pravého domácího uzeného.

Apartmány Pálavské vinohrady

Investor: Pavlof s. r. o.
Podnásepní 1, 602 00 Brno
www.palavskevinohrady.cz

inzerce

Využívejte výhody věrnostního programu

- **7 500** obchodních míst v ČR a SR
- výhody a slevy **5 - 30% … i více**
- hledáte **vhodný dárek** pro Vaše klienty
- hledáte **zajímavý benefit** pro Vaše zaměstnance
- uvažujete o vlastním **věrnostním programu**

Sphere card

www.sphere.cz
www.sphere.cz

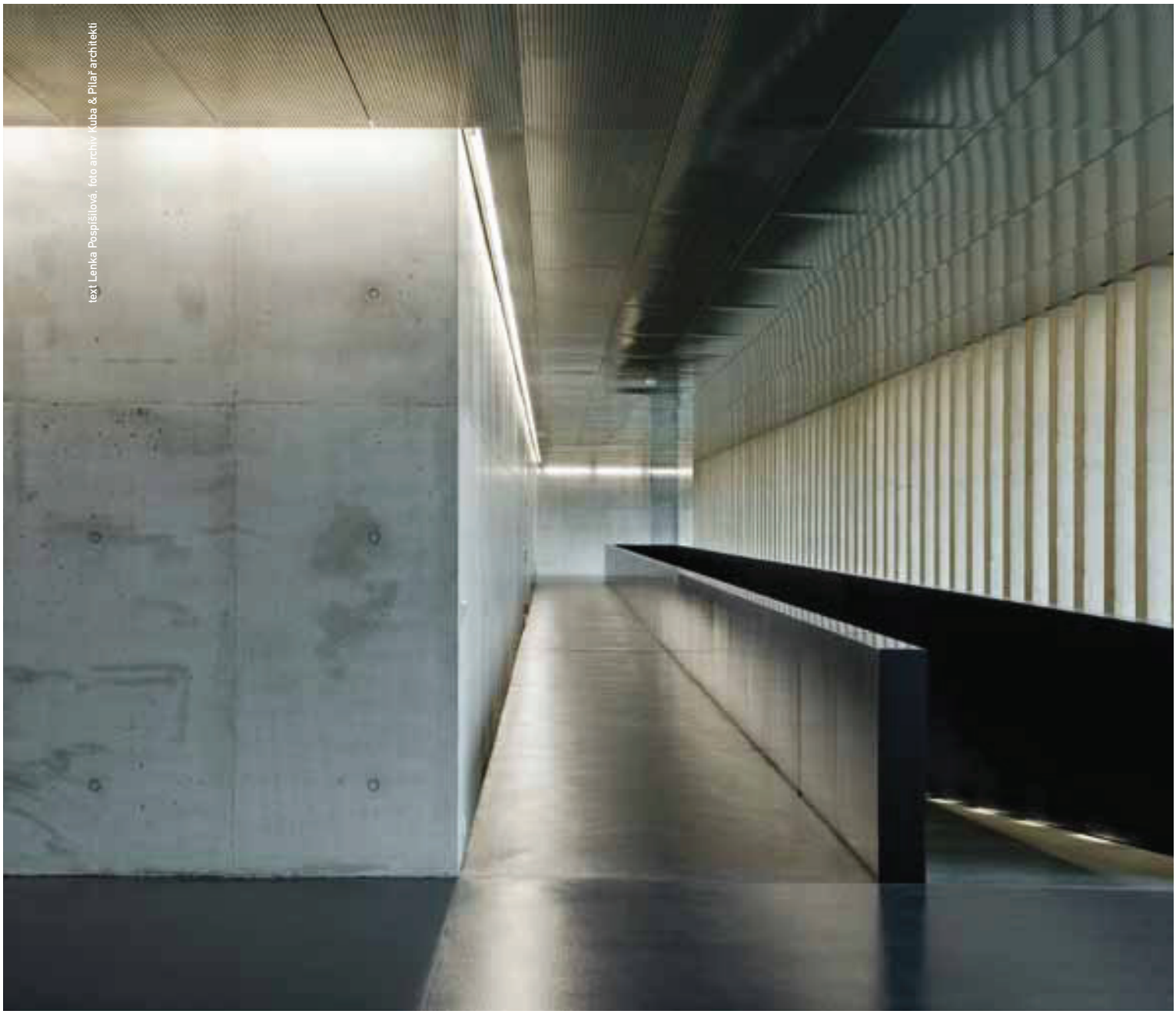

text Lenka Pospíšilová, foto archiv Kuba & Pilař architekti

Ladislav Kuba a Tomáš Pilař:

Nejdůležitější je reflexe místa

Strohý minimalismus, pohledový beton, sklo, kov a dřevěné lamely jsou poznávacím znamením projektů tandemu Kuba & Pilař architekti. Na jejich návrzích se většinou polarizují názory. Buď se stavba hodně líbí, nebo nelíbí vůbec – nic mezi tím. A sotva lze kteroukoliv z nich minout bez povšimnutí.

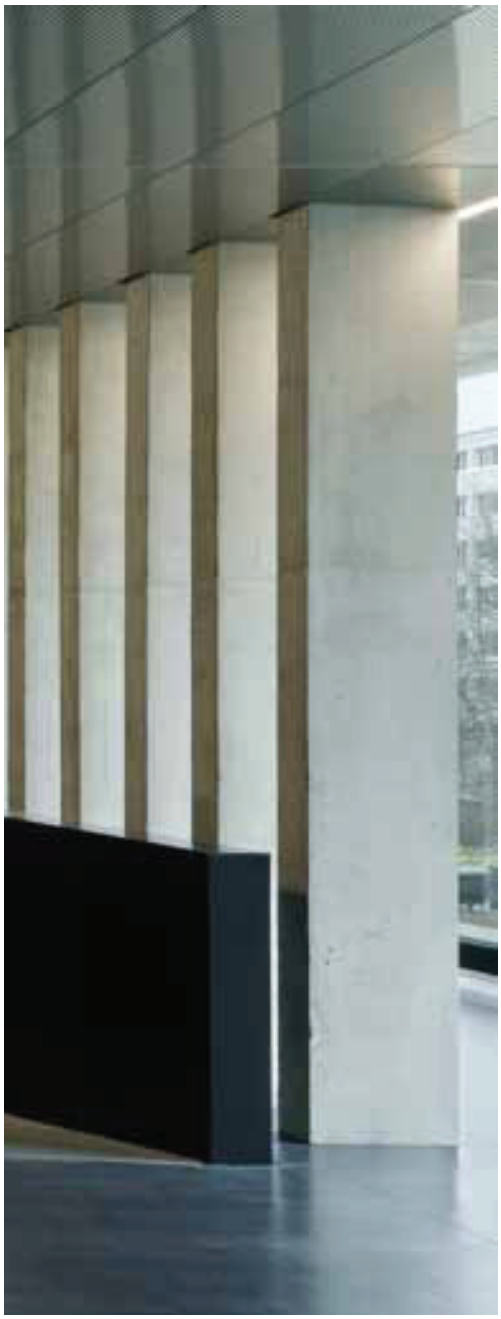

Máte pověst nejsoutěživějšího ateliéru. Co vás vede k účastem v architektonických soutěžích?
K.: Je to způsob jak získat zakázku. A spousta soutěží má zajímavá témata, třeba knihovny v Brně a Ostravě.
P.: Jsou to témata, která vám málokdo zadá jen tak, z volné ruky.
K.: Investor může také vypsat obchodní soutěž. Pak to ale není architektonická soutěž o návrh a architektura při výběru nehraje roli. Stává se to docela často.

Veřejné stavby jsou tedy ta správná výzva, ale dům pro soukromého investora ani ne?
K.: Ale ano, každá nová zakázka je výzva.
P.: Už se také stává, že i soukromý investor udělá soutěž, a to je dobře. Byl to případ obytného souboru Na Krutci v Praze. Developerovi velmi záleželo na dobrém architektonickém řešení celku i bytových a rodinných domů, z nichž jsme nakonec větší část navrhovali my. Vypsal soutěž dokonce i s účastí zahraničních autorů.

Navrhli jste si sami vlastní bydlení? A jak to doma probíhalo?
K.: No, složitě. (smích) Proto chápeme složitost vývoje u rodinných domů.
P.: Když si architekt navrhuje své bydlení, je to o to těžší, že nemá odstup, který by měl, kdyby to byla zakázka pro klienta. Kamarád si udělal dva projekty na svůj dům, nakonec oba hodil do koše a nechal si nakreslit návrh od jiného našeho spolužáka. A podle něj to pak postavil.

Oba jste vystudovali doslova nejednu vysokou školu.
K.: Studoval jsem v Brně Fakultu architektury na VUT a pak ještě architekturu na AVU v Praze.
P.: Já mám uměleckou průmyslovku v Brně a pak UMPRUM v Praze. Začínal jsem na scénografii u prof. Svobody. Pak přišla revoluce, ateliérů se na škole otevřelo víc, a tak jsem skončil taky „u těch baráků".

A vaše architektonické začátky?
K.: Ono to po 90. roce, kdy jsme končili studium, bylo docela obtížné. Velké státní projekční kanceláře se rozpadaly a soukromé teprve vznikaly. Ani architektonických soutěží tehdy moc nebylo, takže jsme se jim začali věnovat až ve druhé polovině 90. let. Knihovna Filozofické fakulty Masarykovy univerzity v Brně v roce 1997 byla jedna z prvních.
P.: My se znali už dřív, ale do dvaadevadesátého jsem pracoval v projekčních kancelářích ve Vídni. Bylo to zajímavé, protože tam fungují, na rozdíl od českého prostředí, docela standardní pravidla. A pak jsem v roce 1994 s jedním spolužákem dělal v Praze interiéry.

„V 90. letech jsme navrhli nějaké kanceláře, za rok firma často neexistovala a začínalo se znovu."

Interiéry se docela často považují za ženskou záležitost.
P.: Tak bych to neviděl. Je spousta architektů, kteří interiéry dělají, a dobře. Navíc tehdy se interiéry často měnily. Navrhli jsme nějaké kanceláře, za rok firma neexistovala a kanceláře se dělaly znovu.
K.: Do našich staveb interiéry navrhujeme vždycky rádi, protože teprve jimi se stavba vizuálně dokončí. Třeba knihovnu na Filozofické fakultě v Brně jsme dopracovali i s interiérem a myslím, že je to na výsledku znát.

Stavbu knihovny Filozofické fakulty, za kterou jste dostali sedm ocenění, jste také velmi důsledně dozorovali. Jak to bylo s bouráním stěn z pohledového betonu?
K.: Skutečně se některé stěny bouraly, protože se nevyvedly esteticky. U pohledového betonu hraje samozřejmě roli i estetická kvalita. Stavbu dělala firma, která tehdy ještě neměla s pohledovým betonem moc zkušeností. A byly kolem toho spory.
P.: Padaly návrhy beton omítnout, ale to bychom museli omítat všechny stěny a hlavně by budova nevypadala tak, jak jsme ji navrhli.
K.: Pohledový beton chce zkušenost.
P.: A technologickou kázeň při realizaci.
K.: Nedávno jsme dokončili Fakultu chemicko-technologickou v Pardubicích, která je kompletně provedená v pohledovém betonu. A tam už problémy nebyly, protože firma, která monolitický beton realizovala, stavěla knihovnu v Hradci Králové od Projektilu a na ní se slušně vycvičila.

Co kdyby tak investor vybíral dodavatele podle toho, co umí?
K.: Muselo by to být kritérium výběru dodavatele, a to nikdy není. Kritérii jsou cena, reference, bankovní garance.

Jaké poučení z knihovny v Brně jste si vzali do knihovny v Ostravě a co jste říkali na ten rozruch, který kolem stavby vznikl?

K.: To, co kolem vzniklo, má politický podtext, vůbec to nesouvisí s architekturou a s námi. Knihovna byla záměr předchozího vedení kraje a současné vedení se k ní staví jinak.

Ale letos v únoru se znovu odhlasovalo, že stavět se bude. Co se událo od té doby?

K.: V současnosti je v běhu přeregistrování peněz, aby se přesunuly na další léta a upravil se harmonogram. Poté se přikročí k úpravám na projektu, aby se příští rok dala vypsat obchodní soutěž. Příští rok by se také mohlo začít stavět.

Co má „černá kostka" za „vychytávky", které budou brněnští studenti závidět ostravským?

P.: No hlavně je to koncepčně úplně jiná stavba.

K.: Je vysoká, solitérní, bude stát ve městě. Tady na Filozofické fakultě se jedná o malou komorní stavbu ve dvoře. V Ostravě je to městský dům. Knihovna v Brně je velice racionální stavba s malým objemem, ale zároveň poměrně velkou podlažní plochou. Nejsou tam, když pominu schodiště, žádné vícepodlažní prostory. V Ostravě je vše pojato velkoryseji. Veřejná část stavby obsahuje i prostory přes několik podlaží, galerie… To je asi největší rozdíl.

„Knihovna v Ostravě bude městský dům s černým opláštěním a prostory přes několik podlaží."

A černé opláštění?

P.: Ta otázka padá často. Vždy jsme uvažovali o nějakém stínění. Vybrali jsme si pororošt, ale ten stříbrný pozinkovaný se nám zdál příliš nevýrazný, proto jsme navrhli černý.

K.: Šlo hlavně o vymezení stavby vůči okolí, které je nevýrazné a šedivé. A tak důrazná, kompaktní barva stavbu vymezí. Kromě toho Ostrava vyžaduje ostřejší pojetí.

Vertikální prostor přes několik pater jste navrhli také do Pragerovy menzy v Praze, kterou přestavujete pro Fakultu humanitních studií. Je teď u vás v kancelářích období vertikálních prostorů?

K.: Na Fakultě humanitních studií je dvorana přes několik podlaží, ale vzhledem k tomu, jak je ta stavba široká, pořád bude mít charakter spíš horizontální. V ostravské knihovně je vertikalita mnohem výraznější.

Představuje pro vás přestavba budovy svého času dost významného architekta na objekt zcela jiného zaměření výzvu?

P.: V zadání bylo použít stávající skelet. Potřeby menzy a fakulty jsou výrazně jiné, takže i přestavba bude zásadní, ale zároveň myslím, že základní uspořádání jsme docela zachovali. A šlo tam i o urbanistickou kompozici, která byla Pragerem už nastavená.

K.: Nejpodstatnější bylo vytvoření několikapodlažní dvorany, která, podle mého názoru, z té stavby může udělat školu. Momentálně má velice hlubokou dispozici, v interiéru je celá zastavěná. Vyřízli jsme prostor, který odpovídá novému využití lépe. Předpokládáme, že to bude místo, kde se budou lidé potkávat.

A kavárna tam je?

K.: Kavárna je hned u vstupu s vazbou na exteriér. Budova totiž stojí na jakémsi platu a v létě by tam kavárna měla mít zahrádku, což oživí okolní prostředí.

Na vašich kašnách na brněnském náměstí Svobody se polarizují názory. Někdo říká, že je to jako psí miska, někomu se moc líbí. Kdo přišel s návrhem a čí nápad byly verše na kruzích okolo?

P.: Psí miska? To jsem ještě neslyšel. (smích)

K.: (smích) No kdo s tím přišel, to už ani nevím.

P.: Dlouho jsme hledali, co tam udělat. V zadání se nabízely vodní prvky, což ovšem není kašna. Také se doporučovalo připomenout potok, který dřív tekl Českou ulicí na náměstí. Ale ono na tom náměstí moc možností není, tak jsme se rozhodli pro protiváhu morovému sloupu a do ústí Kobližné dát silný prvek. Měl být moderní analogií nádoby s vodou. Původně jsme chtěli rovnou hladinu, která odráží domy a zrcadlí oblohu.

Vodotrysky porušují purismus?

K.: Neporušují, ale fakt je, že vodotrysk není kašně zrovna vlastní.

P.: Původně jsme chtěli hladinu rovnou, maximálně nějaké přepady. A básničky se týkají vody a užívání života, takže mají něco společného i s vínem. A také s Brnem.

„Při návrhu kašny na náměstí Svobody jsme uvažovali o vodě a Brnu. A od toho byl jen krok ke Skácelovi."

Budete měnit vodu ve víno?

K.: (smích) To nebudeme. Uvažovali jsme o vodě a Brnu a od toho byl jen krok ke Skácelovi.

Svého času jste se věnovali Barrandovským terasám. Dostavěno mělo být v roce 2006 a zatím se nic neděje.

K.: V tomto případě se jedná o soukromého investora, který má v úmyslu stavět hotel.

P.: Jak jsme se na začátku bavili o referencích – vybral si nás kvůli knihovně na Filozofické fakultě, která se mu líbila pojetím architektury a používáním pohledového betonu.

K.: Takže šlo o přímé oslovení klientem. Měl požadavky na kapacitu, stavba je tedy poměrně velká.

A zachovali jste ve svém návrhu legendární terasy?

K.: Restaurace, navržená Maxem Urbanem, je zcela zachovaná. Do teras jsme udělali nějaký zásah, protože bylo nutné někam umístit ubytovací kapacity. Ale přišla krize a hotely v Praze nejsou dost vytížené, tak je celá věc momentálně u ledu.

Váš návrh na galerii v Plzni zvítězil v soutěži. Co bude následovat?

P.: Teď jednáme s Plzeňským krajem o uzavření smlouvy. A pokud se všechny podmínky domluví, velice rychle se to rozjede, protože kraj chce čerpat z programů EU, což musí stihnout do roku 2014. Ještě letos by chtěli mít stavební povolení.

Byly v zadání nějaké zapeklité požadavky?

P.: Galerie má svá specifika, která pro nás byla nová, protože takový dům jsme ještě nenavrhovali. Například požadavky na udržení speciálního klimatu ve výstavních prostorách i depotech, pohyb exponátů po budově, aklimatizaci dovezených exponátů, které musí po vybalení zůstat ještě nějakou dobu na místě a teprve potom se posunou dál…

K.: Prakticky u každé stavby jsou specifika. Fakulta chemicko-technologická v Pardubicích měla velmi neobvyklé zadání se spoustou požadavků jako třeba rozvod destilované vody a vzácných plynů…

P.: V Pardubicích jsou podzemní kolektory, které pak vedou do jednotlivých budov. Ovšem to už se školou nemá moc společného.

K.: Je to taková fabrika. V Plzni kladou důraz na stálou expozici, protože mají v majetku velké množství děl k vystavování. Například český kubismus mají velmi dobře zastoupený.

Když jste to tak načali: Které architektonické směry vás oslovují?

K.: Zmíněný kubismus 30. let se nám líbí, ale to je opravdu takové specifikum, že se na něj v současnosti nedá navazovat. Ale v podstatě skoro všichni architekti v této zemi se modernou počátku 20. století nějak inspirují.

Do jaké míry musí architekt ctít prostor a požadavky investora a do jaké si může dopřát, co jeho umělecké srdce ráčí?

K.: Prostor architekt vytváří, takže předem daný prostor ctít nemusí. Tedy pokud se nejedná o rekonstrukci.

Terén má nějaký reliéf. Architekt může chtít třeba přesunout kopec, ale to už je docela na hraně…

K.: Něco jiného je vnější prostor nebo místo stavby. To je naopak pro návrh zásadní.

P.: To je náš pohled na věc. Jsou ale tací, kteří záměrně půjdou proti kvůli kontrastu.

K.: Okolí by měl architekt reflektovat. Jestli se podřídit, nebo jít do kontrastu, je věc druhá. Prostředí a kontext je třeba vnímat.

P.: Pracovat s tím. A pak jestli se podřídí, nebo to jinak využije, to jsou už další kroky.

Co ještě je podstatné?

K.: Obsah zadání, téma, poslání stavby – to by se v ní mělo zrcadlit.

P.: Je několik kroků, které postupně vytvářejí stavbu samotnou. Pokud jde o knihovnu, uvažu-

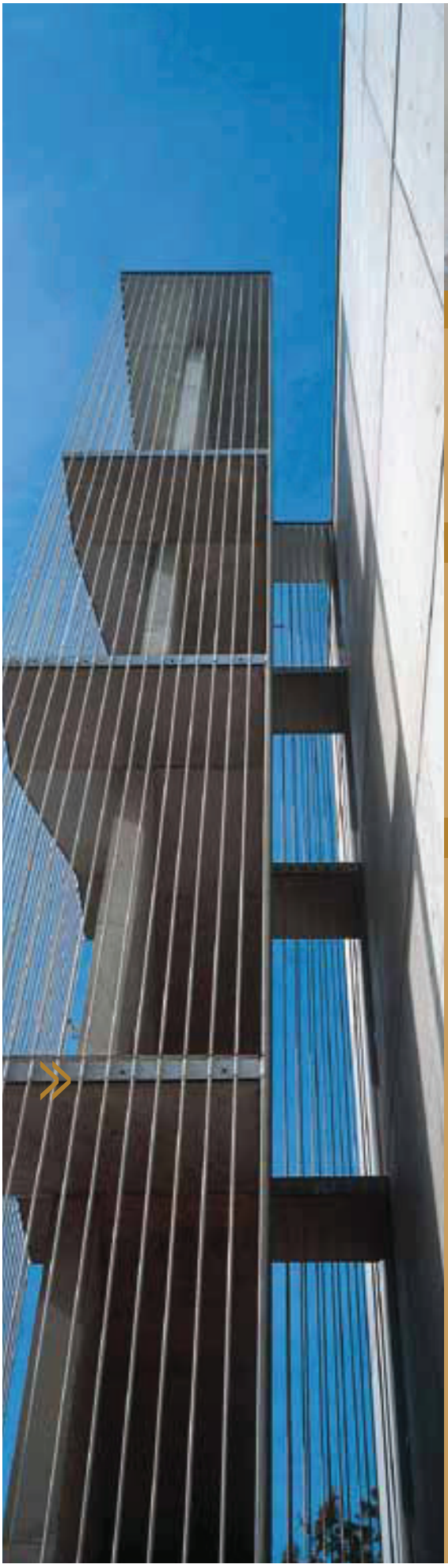

Ak. arch. Ladislav Kuba

(narozen 1964 v Brně)

1986–1990	studium na FA VUT v Brně
1990–1996	studium na AVU v Praze
2001	externí pedagog na FA VUT v Brně

Ing. arch. Tomáš Pilař

(narozen 1963 v Brně)

1987–1991	studium na FC VUT v Brně
1991	Hochschule für Angewandte Kunst, Vídeň
1998	VŠUP v Praze
1998–2000	externí pedagog na FA VUT v Brně

Realizace (výběr):

- Kaple Panny Marie Královny v Jestřebí u Brtnice
- Obytný soubor Na Krutci
- Knihovna Filozofické fakulty v Brně
- Vilové domy – Masarykova čtvrt v Brně
- Fakulta chemicko-technologická v Pardubicích
- Tělovýchovná zařízení Univerzity Pardubice
- Dům Omega a vodní prvky na náměstí Svobody v Brně
- Obytný dům Městská brána v Ostravě

jeme o ní jinak než o bytovce. Třeba konstrukce se v každé stavbě projevuje jinak. Jednou je viditelná a je estetickou součástí, jindy naopak podružná a podstatnější jsou třeba provozní vazby. To jsou ty postupné kroky až do detailu. Pro nás je také důležité, aby se dům realizoval tak, jak jsme ho navrhli, takže se velice věnujeme autorskému dozoru na stavbě.

Kam teď chodíte dohlížet a co máte na stolech ve fázi návrhu?

K.: Teď jsme skončili dohlížení na výstavbu bytového domu v Ostravě a začínáme dohlížet na stavbu administrativní budovy v témže městě.

P.: Stojí naproti sobě v jedné ulici.

K.: Doufáme, že budeme brzo dohlížet na knihovnu v Ostravě a…

P.: …a na galerii v Plzni.

K.: Po Plzni jsme dělali ještě návrh na ambasádu ve Washingtonu.

P.: Skončili jsme třetí.

K.: Tím pádem na to nebudeme dohlížet a pustíme to z hlavy.

P.: A máme prostor pro nové věci.

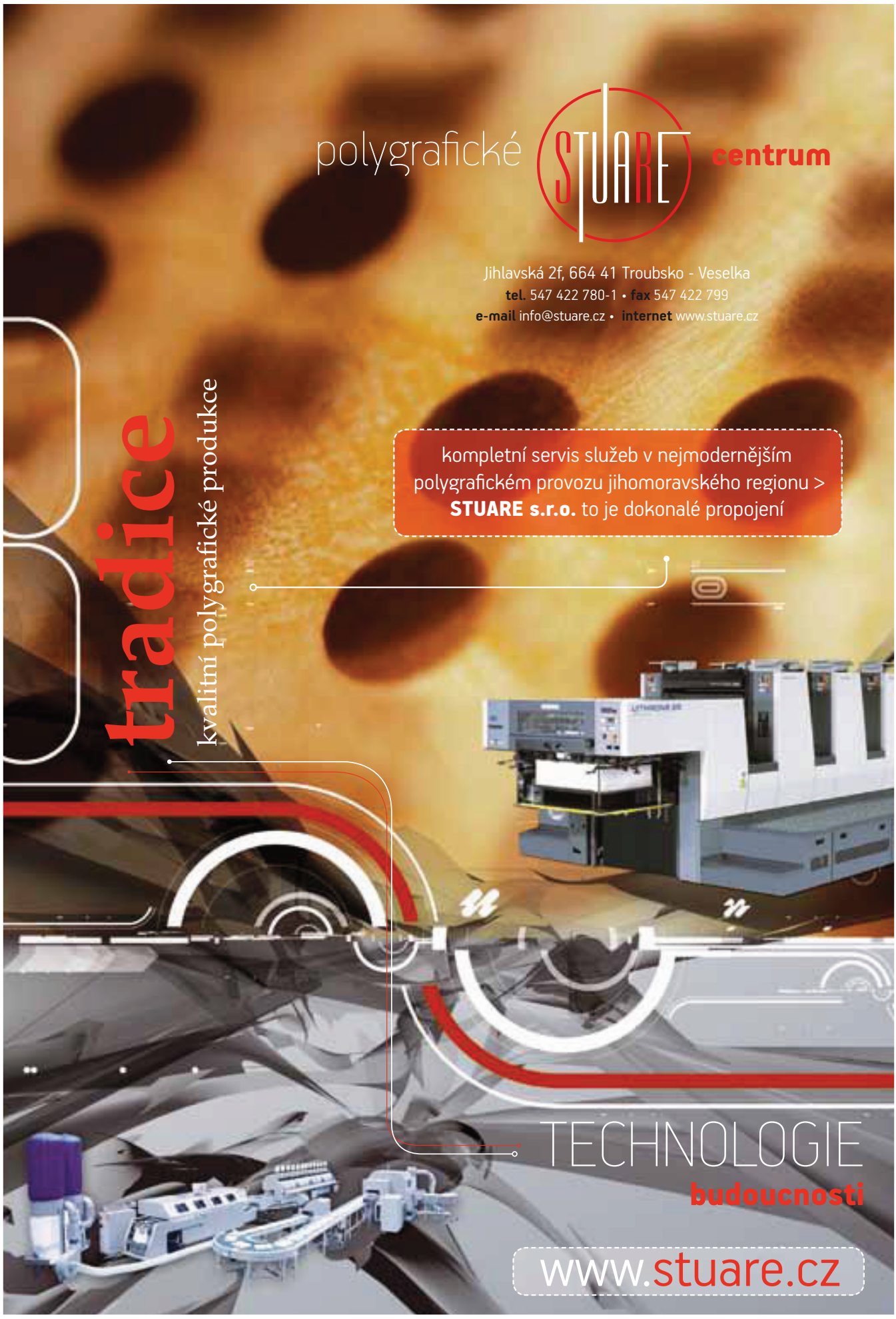
polygrafické
STUARE
centrum
Jihlavská 2f, 664 41 Troubsko - Veselka
tel. 547 422 780-1 • fax 547 422 799
e-mail info@stuare.cz • internet www.stuare.cz
kompletní servis služeb v nejmodernějším polygrafickém provozu jihomoravského regionu > STUARE s.r.o. to je dokonalé propojení
tradice
kvalitní polygrafické produkce
TECHNOLOGIE
budoucnosti
www.stuare.cz

text Lenka Pospíšilová, foto archiv Heleny Fejkové

Helena Fejková:

Pořád se někam klestím

Začátky značky Helena Fejková Prague spadají do roku 1989, kdy spolu s manželem otevřela první galerii na pražských Vinohradech. Zanedlouho se dostala až do Paláce Lucerna, kde ji najdete dodnes. Při oslavě jubilea – v první jarní den – zde návrhářka představila svůj nový parfém Sen-Reve-Dream.

Vaše značka má dvacáté výročí. Jak ho slavíte?
Koncem listopadu 2009 jsme měli velkou přehlídku u nás v galerii a letos v březnu přehlídku s představením parfému Sen-Reve-Dream.
Už dřív jsem měla možnost mít svůj parfém, ale tehdy bych si musela vybrat z již hotových vůní. Tentokrát jsem mohla sama navrhnout, jak by parfém měl vypadat. Chtěla jsem vůni jižní Francie, takovou, jakou cítím ráno, když se probudím a jdu si zaplavat do bazénu. Vždycky to tam neuvěřitelně voní borovicemi, cedry, levandulí, rozmarýnem a tymiánem. Vůni vytvořila parfumerka Jana Jirousková a flakony vznikají v malé sklárně v Novém Boru pod rukama Vladimíra Žíly. Jsou z foukaného skla, takže každý je originál. Budou se vyrábět v limitované edici tisíc kusů, zatím jich máme osmdesát. Do budoucna chystáme dalších pět kosmetických přípravků se stejnou parfemací. V květnu představíme parfém také v Paříži.

Trošku nošení sov do Athén?
No, je to nošení dříví do lesa. (smích) Vymyslel to Michal Pospíšil, někdejší šéf Českého centra v Paříži. Přišel k nám na přehlídku, na které jsme rozdávali violky parfému. Připomenul, jak jsou Francouzi citliví na víno a parfémy. A že kdyby nějaký Čech přivezl do Paříže parfém, bylo by to docela vtipné. Slovo dalo slovo. Nakonec, proč ne.

Co ještě jste si k dvacátému výročí nadělila?
To už stačí. Teď musíme pokračovat v „normální" práci a hlavně vydržet.

Jak jste vlastně začínala?
Za totáče jsem pracovala v kultuře, organizovala výstavy a měla oděvní studio. Dost jsem se věnovala tkaní a paličkování, zvlášť když byly děti malé. Pak jsem se začala víc realizovat v navrhování a šití modelů. Tkaní už mě také přešlo, prošla jsem zkrátka různými vlnami.
Moje generace zažila velmi podobné začátky. Všechno jsme si dělali sami, alespoň zpočátku jsme sami podle svých návrhů i šili. Vzpomínám si, jak jsme se scházely s Táňou Kovaříkovou v jejím ateliéru a Táňa mi dokonce předváděla. Fotila jsem na ní svůj sešit Móda a len v devadesátém roce. Od té doby jsme se už někam posunuli a mnoho věcí pochopili. Bez svého muže bych ale asi nepodnikala. Spoustu věcí řídí on, hlavně ekonomiku. Za těch dvacet let jsme otevřeli jedenáct galerií. Některé krátkodobé, třeba jen na léto v Karlových Varech nebo Mariánských lázních, pár let jsme byli také v Brně na Orlí. V Praze jsme měli tři, jednu v Rytířské, jednu na Flóře, kde jsme začínali, a mnohem menší tady v Lucerně. Všechny jsme ale postupně zrušili a několikanásobně rozšířili prostory v prvním patře Lucerny.

V Lucerně sídlil legendární módní dům Hany Podolské, která oblékala také filmové hvězdy…
To ano, ale v jiném místě, měl okna do Vodičkovy ulice. Ovšem genius loci tu zůstal. Kromě galerie v Lucerně jsme dělali výstavy v institucích,

do kterých nás pozvali, pravidelně jsme se účastnili veletrhů v Brně a Düsseldorfu, na Prêt-à-porter v Paříži… Chtěli jsme se uchytit venku, ale vyvstal problém s časem a penězi. Dostala jsem třeba zajímavou nabídku v Brazílii, ovšem to by znamenalo být tři měsíce tam a pak zase tři v Praze. Nedokázala jsem si představit, jak by to tu beze mě fungovalo.

„Šest let jsem připravovala s Otavanem Třeboň kolekce Original Linen Jeans."

Jste také jednou z mála návrhářek, které spolupracovaly s českou konfekční firmou.
Šest let jsem připravovala s Otavanem Třeboň kolekce Original Linen Jeans. Byla to hezká spolupráce, kolekce se prodávaly ve 168 prodejnách po republice. S Otavanem jsme spolupracovali postupně čtyři: Josef Ťapťuch dělal pánskou společenskou kolekci, Česlav Jaroš pánskou sportovní, Táňa Kovaříková elegantní dámskou a já džínový program a kolekci pro plnoštíhlé. S modelárnou a střihačkami jsem byla v úzkém kontaktu. Opravdu to bylo super a všechny nás mrzelo, když to skončilo.

Byly na trase i trpké zkušenosti?
Hlavně v době, kdy jsme dělali konfekci, jsme občas někomu naletěli. Dali jsme třeba šít kabáty do Oděvní tvorby Prostějov a přes víkend fabriku někdo vykradl a vytuneloval. Postižených tam bylo víc a nikdo nic nedostal.

Čemu jste se věnovala v posledních letech a čemu dnes?
Když běžel džínový program, zabývala jsem se modely na zakázku jen jedno odpoledne v týdnu. Teď jsem v Lucerně každý den, dělám jen zakázkovou tvorbu a dvakrát do roka trendovou kolekci. I tu ovšem navrhuju s ohledem na své zákaznice, aby se jim líbila a našly se v ní. Ale samozřejmě se snažím udržet si vlastní názor. Nelze vyhovět za každou cenu, protože pak už model ztratí tvář značky.

Do jaké míry se tedy snažíte ovlivnit svou klientelu?
Je třeba zachovat rovnováhu mezi přáním klientky a stylem značky. Kdyby někdo přinesl obrázek z Burdy, asi se nedomluvíme. Často se stává, že si zákaznice místo červené blůzy, pro kterou přišla, odnese černý kabát a naopak, protože si to prostě při debatě rozmyslí. Nebo prohlásí, že něco rozhodně nemůže nosit, ale po chvíli zkoušení a popovídání nakonec zjistí, že v tom vlastně vypadá skvěle. Musím být trpělivý diplomat.

Jaké byly vaše poslední velké inspirace?
Většinou mě inspirují cesty do zahraničí, třeba do Indie, Brazílie nebo Číny. Velice mě zaujal Antonio Gaudí. Kolekci inspirovanou jeho tvorbou jsme prezentovali ve Veletržním paláci. Byla to krásná práce, ale nákladná. Některé věci jsem pak zreplikovala do modelové kolekce a měly velký úspěch. Dokonce i u dam, které jsou obvykle docela konzervativní. V zimě jsem dostala nabídku od Hanky Jirmusové z Egon Schiele Art Centra v Českém Krumlově. Našla Schieleho oděvní kresby a oslovila mě, jestli bych udělala nějakou asociaci. Připravila jsem čtyři modely. Svá díla tam mají také různí sochaři, malíři nebo filmaři.

„Z trendové kolekce vždy vytáhnu dobře nositelné věci a zreprízuju je v modelové kolekci."

Co jste připravila pro letošní jaro a léto?
Nakoupila jsem materiály v základní bílé a pískové a pak přidala světle šedou a lososovou. Zároveň mi každou kolekcí běží černá, protože je to základní barva i pro léto. Spousta lidí černou a bílou prostě neodkládá. Z trendové kolekce vždy vytáhnu věci, které se mi zdají dobře nositelné, a ty v podobných barvách zreprízuju v modelové kolekci.
U každé kolekce spolupracuju s výtvarníky, kteří dělají doplňky, takže teď mám – kromě bižuterie od Camée – čepičky od Aleny Vlčkové a tašky od Marcely Kotěšovcové.
Navíc jsem koncem zimy udělala malou červenozelenou kolekci. Už jsme se asi všichni těšili, až sluníčko vyleze, a skoro každý na sebe rád něco živějšího dal, protože vzbudila moc pozitivní reakci.

Co vy sama ráda nosíte?
Barvy moc ne. To už musí být, když se mi chce obléknout si něco barevného. Když člověk s barvami pracuje a je na ně citlivý, bere v potaz, jestli konkrétní barvu v konkrétní den vůbec unese. Některé věci mě prostě ruší.

Věnujete se také divadelním kostýmům.
Naposled jsem loni v červnu dělala kostýmy kamarádům mimům – Miřence Čechové a Radimovi Vizvárymu – pro představení Vagabund. S Národním divadlem to začalo, když jsem chystala kolekci inspirovanou barokem a kubismem. Hledaly jsme s choreografkou Lenkou Vinickou tanečníky, kteří pak předváděli některé modely. Reprízy se konaly i v Paříži, Pekingu a na Kypru.

A co vaše spolupráce s Člověkem v tísni?
Tahle spolupráce začala v Černínském paláci, kam mě pozvala manželka tehdejšího ministra zahraničních věcí a moje dlouholetá klientka Vendula Svobodová. Neziskovka se představila prodejem svých věcí a spojili jsme se i v tiskové prezentaci. Od té doby Člověka v tísni zvu na své přehlídky, protože si myslím, že to, co dělají, je úžasné.

Zaměstnáváte také neslyšící švadleny...
Když jsem v roce 1989 hledala krejčové, volala mi jedna paní a říkala, že má šikovnou dceru. Už jsem měla vybráno, ale ona mě přesvědčovala, abych se za ní přijela podívat. Čekala na mě u metra, abych trefila. A tak začal můj kontakt s první neslyšící krejčovou. No a Jana se mnou šije do dneška.
V současnosti mám čtyři neslyšící. Kruh se uzavřel tím, že manžel mé dcery je synem neslyšících rodičů. Vnuk chodí do dvou školek, jedna je pro zdravé děti, laděná trochu výtvarně, a druhá smíšená pro zdravé i postižené. Takže on mluví svou dětskou češtinou a k tomu simultánně znakovkou. Zdravý člověk si to ani moc neuvědomuje, ale když onemocníte, buď to vzdáte, nebo se tím musíte – teď mám nový výraz – „proklestit". Začala jsem cvičit jógu a můj cvičitel používá slova „proklestit se něčím". Když jsem za ním přišla poprvé, říkal mi: „Musíte se k tomu ovládání mozkem proklestit." Je to výstižné slovo, budu ho šířit. Vlastně celý život mám pocit, že se něčím klestím kupředu.

Kam a čím se musíte proklestit v nejbližší době?
Dávala bych si krátkodobé cíle. Ráda bych dobře připravila kolekci na podzim a zimu. Také bych potřebovala najít světýlko v tunelu, abychom se po krizi zase odrazili. Už se to rýsuje, ale menším firmám to asi potrvá déle. Musím věnovat nějaké úsilí svému tělu, aby mi sloužilo. A ráda bych měla víc času na rodinu a přátele. Pak je ještě spousta dalších věcí: číst, chodit do přírody a věnovat se jazykům. Je toho hodně.

Helena Fejková Prague

Galerie módy – Palác Lucerna
Štěpánská 61, Praha
www.helenafejkova.cz

Helena Fejková

V letech 1969–1974 studovala na Experimentální střední odborné umělecko-řemeslné škole při Školském ústavu umělecké výroby a specializovala se na ruční zpracování textilií.
Od roku 1978 se zúčastňovala setkání návrhářů na pražské Bertramce, přehlídek po celé republice a po roce 1989 i v zahraničí (např. v roce 2004 veletrhu Prêt-à-porter v Paříži).
V roce 1990 založila značku Helena Fejková Prague.
Roku 2000 získala na veletrhu STYL v Brně cenu Výtvarník sezóny, za kolekci Original Linen Jeans pak v roce 2002 ocenění Vynikající design ČR.
Je členkou Aliance Fashion Point, podporuje charitativní organizace.
Její tvorba je zastoupena ve sbírkách Uměleckoprůmyslového muzea v Praze a Severočeského muzea v Liberci.

inzerce

Studio Aroza

- Bodywrap – zeštíhlující zábal, garantovaná ztráta 15 centimetrů
- Ucwrap – detoxikační zábal, redukce celulitidy, tvorba kolagenu
- Čokoládová masáž – uvolňující a relaxační masáž
- Ruční anticelulitidní masáž – odvodnění a odstranění celulitidy
- Lymfodrenáž mechanická
- Tělová maska z Mrtvého moře – revitalizace a omlazení kůže

Kateřina Berková Studio Aroza
Nové Sady 17, Brno, tel.: 777 146 608
www.ucwrap.estranky.cz

Pracovníci Unie procházejí dlouhodobým vzděláváním

Zaměstnanci všech oddělení Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR se účastní nejrůznějších vzdělávacích akcí, které dále zvyšují jejich kvalifikaci a znalosti i dovednosti v oboru. Jednu z forem tohoto vzdělávání představují semináře určené především pro obchodní oddělení a oddělení klientské péče.

Konzultanti i account manažeři Unie při těchto praktických školeních zlepšují především své komunikační schopnosti. Profesionální koučové jim zprostředkovávají své zkušenosti ohledně správného vedení obchodních jednání. Učí je, jak zaujmout, jak vůči klientovi či potenciálnímu klientovi vystupovat, jak mu pomoci vyřešit jeho problémy apod. Protože část specialistů Unie také přednáší na workshopech a seminářích, zaměřují se školení i na prezentování zvoleného tématu před skupinou lidí. Tato část vzdělávání zahrnuje např. zvládnutí různých komunikačních strategií, efektivní a oboustranně přínosné způsoby oslovení posluchačů, ale také praktické zkoušky rétoriky. Ty jsou vyučovány mj. pomocí zaznamenávání audiovizuálního projevu jednotlivých účastníků školení na kameru a následným rozborem záznamu – jak chyb, kterých se mluvčí dopustil, tak kladné stránky jeho prezentace.

Věříme, že výsledky těchto seminářů se pozitivně projevují na celkovém dojmu, jakým na vás naši pracovníci při vzájemném setkávání při nejrůznějších příležitostech působí. Usilujeme o to, abyste od nich dostali v přiměřené a srozumitelné formě všechny potřebné informace. Cílem vzdělávání však je v neposlední řadě také to, aby vám odborné i lidské vystupování našich kolegů dokázalo, že vůči vám jednáme upřímně, otevřeně a férově.

text a foto Miroslav Mašek

text Miroslav Mašek, foto Jiří Sláma

Lubomír a Bronislav Pešákové:

Chceme vzdát hold technickému umění první republiky

Společnost T.S.Bohemia je lídrem na českém trhu v oblasti prodeje výpočetní techniky. V jejím čele stojí bratři Lubomír a Bronislav Pešákové. Oba mají celý svůj život spojen s technikou, a to zdaleka nejen počítačovou. Jako milovníci a propagátoři české historické techniky totiž v Olomouci založili unikátní muzeum automobilů nazvané Veteran Arena.

T.S.Bohemia má na společnost zaměřenou na IT už solidní historii...
B.: Jsme na trhu už šestnáct let. A ve světě techniky jsme se oba pohybovali i předtím.
L.: Měl jsem jako fyzická osoba firmu Technický servis zaměřenou na řídicí systémy vodních elektráren. Ta se posléze transformovala na T.S.Bohemia s. r. o. a začali jsme v ní s bratrem dělat počítače. No a před několika lety jsme ji přeměnili na akciovou společnost.

Takže písmena T. a S. v názvu jsou zkratkou původního Technického servisu?
L.: Ano. Ale mohli jsme vymyslet zajímavější příběh, že? (smích)

V kolika lidech jste v roce 1994 začínali?
B.: Ve třech. Dnes máme devadesát zaměstnanců a roční tržby kolem 1,4 miliardy.
L.: Vývoj byl postupný, jen s občasnými „skoky" – je zajímavé, že k obratu 700 miliónů vám stačí třeba 25 lidí, ale k 710 miliónům už jich potřebujete 35.

Proč jste se vrhli právě na výpočetní techniku?
B.: Studoval jsem v Brně techniku – dokonce přímo hardware, takže jsem k oboru měl blízko.
L.: Já jsem pracoval tři roky v ČKD Blansko. A řídicí celky, s kterými jsme pracovali, byly napojeny na tehdejší první počítače jako XT nebo 286.
B.: No a pak jsme spolu začali sestavovat počítače. Kupovali jsme díly, skládali je a dělali z nich „no name" sestavy. Dnes už se prodávají především notebooky, které nesestavujeme, ale PC pod vlastní značkou Barbone skládáme dodnes. Začínali jsme s takovýmto projektem jako první v zemi. Nešli jsme cestou velkosériové výroby několika málo typů počítačů jako většina konkurence, vsadili jsme na jinou strategii: konfigurované vyladěné počítače v malých sériích. Časem se to ukázalo jako hodně efektivní a další firmy nás začaly kopírovat... I tak jsme na českém trhu pořád jednička. Snažíme se dělat nové modely, zavádět inovace a cílíme na část trhu, kde notebooky nezvítězí – tedy tam, kde jde o grafický výkon, vyladěnost a stabilitu systému apod.
L.: Notebook vám snadno ukradnou, kdežto my postavíme počítač, který nikdo neodnese. (smích)

Stavíte třeba počítače na zakázku přímo podle specifikace zákazníka?
B.: To je složité. Lidé si obvykle vezmou pár časopisů a z jednoho vyberou nejlepší grafickou kartu, z dalšího nejvýkonnější základní desku apod. A myslí si, že když se to poskládá, vznikne super počítač. A to je velký omyl. Když vezmete motor z Ferrari a převodovku z Lamborghini a dáte to na podvozek z Porsche, taky nebudete mít nejlepší auto.

„Ročně prodáme více než 46 tisíc notebooků."

Notebooky jsou u vás dnes nejžádanějším zbožím. Kolik jich prodáte?
B.: Více než 46 tisíc kusů ročně.

Jakou máte vizi do budoucna?
B.: Prostě pokračovat v růstu a kvalitní práci.
L.: A jednou třeba udělat pobočku na Měsíci. (smích)

Před časem jste založili velmi zajímavý projekt – muzeum automobilových veteránů Veteran Arena. Proč právě auta?
B.: Naším cílem je propagovat českou techniku a kulturu. Málokdo si uvědomuje, že za první republiky bylo Československo průmyslovou velmocí. Jde o obrovské a bohužel zapomenuté dědictví. Ambicí Veteran Areny je stát se v budoucnu největším českým muzeem historických vozů.
L.: V celé Evropě dochází výrobní potenciál a lidé se přesouvají do služeb – včetně turistického ruchu. Do propagace zámků či hradů se přitom dává dost peněz, ale na technickou historii se pozapomnělo a téměř nikdo ji nepodporuje. A my chceme lidem připomenout, že v tomto ohledu jako Češi mají být na co hrdí.

Jaká auta muzeum představuje?
L.: České a československé automobily meziválečného období a výjimečné poválečné automobily a motocykly. Srdcem sbírky se stává ucelená kolekce vozů Tatra, propagovat chceme i další moravské automobilky jako Zetka nebo Wikov. V současnosti expozice obsahuje asi šedesát aut, v konečné fázi jich zde bude přes stovku plus tři desítky motorek a asi padesát artefaktů jako dobová benzínová pumpa, řezy součástkami apod.

Můžete jmenovat některé unikátní exponáty?
L.: Třeba Tatra 75 Sport je jediný dochovaný kus na světě, perličkou je i tříkolka Tatra 49, Tatra 17 Sport nebo mladší Tatra 700, v níž jezdil někdejší ministr Josef Lux.

„Kromě automobilů zahrnuje Veteran Arena i výstavní galerii."

Na co dalšího se kromě samotných aut mohou návštěvníci těšit?
L.: Veteran Arena kromě expozice aut zahrnuje i výstavní galerii umění. Jde o netradiční, ale o to lákavější spojení. Zajímaví umělci už jsou přesycení klasickými galeriemi a zjistili jsme, že je náš nápad zaujal. Tito lidé obvykle mají vztah k technickému designu a většinou i sami nějakého veterána vlastní. Už máme předdomluveno několik zajímavých jmen včetně Jana Saudka. Stejně jako nám se i jim líbí myšlenka prorůstání technického a uměleckého designu a kontrast nově postavené budovy muzea, umění a starých vozů. A návštěvníci tak za jedno vstupné budou moci navštívit dvě výstavy.

Jak lze takový projekt financovat?
L.: Vstupné samozřejmě pokryje jen nevelkou část nákladů – a to i při předpokládané návštěvnosti 30–60 tisíc lidí ročně. Z Evropské unie jsme nedostali nic, na podobné aktivity neexistuje žádný projekt. Maximálně na dovybavení už postavené haly, na samotnou stavbu jsme však nezískali nic. Klíčoví jsou pro nás sponzoři. Generálním partnerem je dnes T.S.Bohemia, jinak máme zatím asi dvě desítky dalších sponzorů. A intenzivně sháníme další.

Plánujete také kromě expozice a výstav nějaké speciální akce?
L.: Určitě, třeba noční prohlídky nebo vánoční prohlídky na Štědrý den a na Silvestra. Díky přilehlému parkovišti se sto místy zde mohou pořádat akce kluby veteránů – už jsme tu hostili pár desítek historických aut s řidiči v dobových kostýmech. T.S.Bohemia navíc sponzoruje Václava Janíka, loňského mistra Evropy v závodech do vrchu, který letos přesedlává na Formuli

3000. V budoucnu bychom při Veteran Areně rádi organizovali i různá řemeslná a technická sympozia.
B.: Olomouc má navíc velkou šanci brzo se stát přitažlivým centrem technické i další historie. Je zde druhá nebo třetí nejstarší a největší památková rezervace v zemi, několik velmi solidních muzeí a mnoho menších galerií. A především zde kromě Veteran Areny v současnosti vzniká i letecké muzeum na letišti v Neředíně a plánuje se založení železničního muzea. Tenhle potenciál by město mělo využít, napojit ho na další turistické atrakce – divadla, zoologickou zahradu nebo aquapark – a snažit se sem lákat návštěvníky z celé Evropy.

Vidíte jako profesionálové v oboru IT nějaké paralely mezi světem aut a počítačů?
B.: Určitě. Fenomén automobilů je nahrazován fenoménem počítačů. A počítače přitom v mnoha ohledech kopírují vývoj aut – je zde obrovská spojitost.
L.: Třeba už za první republiky jednotlivé součástky – světla, klaksony, tlumiče… – vyrábělo několik málo subdodavatelů a automobilky z nich pak montovaly své modely. V oblasti IT je to dnes obdobné – procesory, základní desky i všechno ostatní produkuje několik málo velkých hráčů a pak se z nich u finálních výrobců sestavují počítače.
B.: Paralel je spousta. Například v tom, že počítače i auta jsou dnes z velké části o designu. Díky zmíněnému systému výroby jsou počítače od různých producentů výkonnostně de facto na stejné úrovni a zákazník si tak vybírá hlavně podle toho, co se mu líbí.

Je vidět, že historická auta jsou pro vás oba obrovským koníčkem. Co dalšího vás ještě baví?
B.: Mám rád sport – třeba lyžování nebo turistiku.
L.: Mě vždycky zajímala historie a umění – především výtvarné. Oslovuje mě například malíř Antonín Hudeček, mařákovci nebo celá generace umělců vzešlá z národního obrození.
B.: A ještě brácha neřekl, že je velký znalec vína a má svůj vlastní sklípek i vinohrad.
L.: No, znalec… Ale vinici opravdu mám – na Slovensku mezi Novými Zámky a Štúrovem.

MUZEUM HISTORICKÝCH AUTOMOBILŮ VETERAN ARENA

areál T.S.Bohemia,
Sladovní 103, Olomouc
tel.: 585 157 438
e-mail: info@veteranarena.cz

výstavní plocha: 2000 m²
značky vystavených vozů:
Tatra, Zetka, Wikov, Ford…
další exponáty: motocykly, stabilní motory, benzinové pumpy, výdejny olejů…

otevření pro veřejnost:
15. května 2010
vstupné: 139 Kč
otevírací doba:
Út–Ne, 10:00–17:00

partneři projektu:
T.S.Bohemia, Česká pojišťovna, Canon, Acer, město Olomouc a další
www.veteranarena.cz

Co se právě děje v Unii?

Klienty Unie se staly další velké společnosti
Služeb Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR využívá stále více velkých společností. Tento trend svědčí nejen o rostoucím povědomí podnikatelů o této efektivní metodě řešení a prevence sporů, ale také o kvalitě administrativy a profesionalitě pracovníků Unie. V poslední době tak řady našich klientů, kterých je již přes 900, rozšířily mj. tyto společnosti: GECO TABAK, TRAFFIC, ZEDNÍČEK, Auto Kelly, VA & JA TABÁK, Masokombinát Plzeň nebo ELKOV elektro.

Tým Unie posílili další zaměstnanci
S nárůstem počtu klientů Unie souvisí také rostoucí počty přijatých rozhodčích žalob. Abychom zajistili i do budoucna plynulý chod administrativy, která s rozhodčím řízením souvisí, rozšířili jsme administrativní oddělení o další dvě pracovnice: Stanislavu Hubáčkovou a Hanu Trojákovou. Věříme, že se jim v našem týmu bude líbit a že svou prací přispějí k vaší spokojenosti se službami Unie.

Propagujeme rozhodčí řízení na podnikatelských setkáních
Na různých místech jsme vás již informovali o oborových konferencích pořádaných naším partnerem – společností Konference s. r. o. (nejbližší z nich – Očekávaný vývoj zdravotnictví – se uskuteční v hotelu Holiday Inn 2. června 2010).

Nejedná se však o jedinou aktivitu týkající se podnikatelského vzdělávání, na které se specialisté Unie podílejí. Vedoucí oddělení klientské péče Mgr. Lenka Sochorová se např. 27. května 2010 v hotelu Allvet u Vyškova jako přednášející zúčastnila 2. ročníku celostátní vzdělávací konference Kvalita – předpoklad trvale udržitelného rozvoje, kterou uspořádala společnost Qualiform, a. s. Tématem příspěvku bylo rozhodčí řízení a mediace jako možné prostředky pro zkvalitnění vztahů mezi obchodními partnery. Tato přednáška se tak stala součástí naší dlouhodobé snahy o popularizaci mimosoudních metod řešení sporů a jejich výhod mezi podnikatelskou veřejností. Pozvánky na další vzdělávací akce naleznete na našich webových stránkách www.urmr.cz.

text Miroslav Mašek

inzerce

PRO VÁŠ ÚSPĚCH…

TOP® OFFICE

Věříte politikům?

Krizi neukončí nesmyslné sliby,
začněme u sebe.
My investujeme značnou část svého zisku,
Vy investujte do výhodného nákupu.

20% sleva pro Vás

Brno / IBC Příkop 8, 602 00, CZ, tel. 545 176 221
Praha / Smíchov Gate Plzeňská 16, 150 00, CZ, tel. 283 893 346
Ostrava / The Orchard Hornopolní 40, 702 00, CZ, tel. 596 639 070
www.top-office.cz

text Lenka Pospíšilová, foto Anton Karpita, styling Anna Adamcová

333 fashion studio: Když hadi svléknou kůži…

Ne každý sebere odvahu sáhnout si na hada, ovšem mít kabelku z hadinky je přání mnoha dam. Chcete-li, můžete ji mít – a netřeba za ní cestovat na kraj světa, stačí navštívit pražské autorské duo Marie Snášelová Štorková a Veronika Hladišová.

Vaše značka zčásti připomíná známý jazykolam o křepelkách. Jsou vaše návrhy stejně složité?
To záleží… Jsou lidi, pro které tento jazykolam složitý vůbec není. Tvar našich kabelek je většinou velmi minimalistický, ovšem vyvažujeme jej výrazným a nádherným materiálem. Samotná výroba připomíná známé přísloví o křepelkách nejvíce. Na počátku je složité shánění materiálů, komponentů a střihové řešení konkrétní kabelky. Vše vrcholí pod rukama šikovného brašnáře.

Proč jste se pustily zrovna do kabelek z hadinky a navíc tak náročně barvených?
Protože je to neuvěřitelně krásný a velmi kvalitní materiál, který se u nás zpracovává jen ojediněle. Každý ručně barvený had je originál, nikdy nenajdete dvě naprosto stejné kabelky. Právě ta vaše bude jen jedna jediná na světě – a na tom si zakládáme. Kromě reptilií, tedy kůží hadů a dalších exotických plazů, pracujeme i s klasickými hovězinami nebo hovězinami s broušenou a barvenou srstí.

Odkud pochází materiál? A je třeba zvláštního zpracování, nebo se s hadími a krokodýlími kůžemi zachází stejně jako s kozinkou či vepřovicí?
Materiál máme z Itálie, kde se zpracovává stejně jako ostatní druhy kůží. Ovšem s ohledem na jeho strukturu: tvar a směr šupinek a barvu. Samozřejmě je důležité, kdo materiál zpracovává.

„Nechováme se materiálem unášet – je to jako plavání do neznáma, do nového světa."

Co vás inspiruje?
Inspiruje nás samotný materiál se svými specifickými vlastnostmi a možnostmi. Necháváme se jím unášet. Je to jako potápění. Plavete do neznáma, kde se před vámi otevírá nový svět. Krásné a vzrušující na tom je, že netušíte, co právě přijde.

Kabelky z hadinky se často v rodině dědí po generace. Máte také nějakou po babičce?
Bohužel. Nicméně máme jeden lodní kufr, který je opředený mnoha tajemstvími. Prastrýček Eustach se s ním plavil lodí až z Argentiny. Měl hluboké černé oči, zarostlé tváře a velmi vášnivou a toulavou povahu. Miloval hvězdné nebe a starožitnosti. A z jedné ze svých cest se už nevrátil…

Podobnými kabelkami se také honosí filmové hvězdy. Má nějaká česká celebrita kabelku od vás?
Určitě, protože každá z našich zákaznic je tak trochu celebrita. Kabelky z hadích kůží ovšem nejsou záležitost jen pro ženy, chystáme i pánskou kolekci cestovních tašek. Budou určeny mužům, kteří mají rádi výjimečné věci, nadčasový design, kvalitní materiál, velmi dobré zpracování a určitou míru luxusu.

Je na místě mít kabelku, pásek i boty z téhož materiálu, nebo byste to už považovaly za příliš? Platí heslo „méně je více" i tady?
Rozhodně to není příliš. Záleží však na kreativitě a schopnosti vše skombinovat. A tady máme ono „jádro pudla". Oblékat se od hlavy až k patě podle módních diktátů může být sice vkusné, nicméně to postrádá osobitost a onu jedinečnost právě těch modelů, které jsou vytvořeny na míru jen a jen pro konkrétního člověka.

„Klienti si mohou vybrat od svrchního materiálu až po vnitřní výšivky na podšívce."

Studovaly jste školy zaměřené na návrhářství? Co vás vlastně přimělo pracovat v tandemu?
Obě jsme vystudovaly Univerzitu Tomáše Bati ve Zlíně, Ateliér design oděvu pod vedením módní návrhářky akad. mal. Šárky Šiškové. Seznámily jsme se tam také s úžasnými fotografy, grafiky či scénáristy, se kterými nadále spolupracujeme. Společně jsme se poznaly taktéž ve Zlíně. Předtím jedna z nás studovala průmyslový design v Ostravě a druhá design oděvu v Brně. Zjistily jsme, že máme podobný pohled na hodně věcí a v mnohém se dokážeme doplňovat. Absolvovaly jsme společně spoustu přehlídek a několik jsme jich i připravovaly. Když vedle sebe máte člověka, kterého si vážíte a respektujete ho, je pracovat ve dvou výborné. Dokážete se navzájem podržet i trochu popohnat. Vaše názory jsou v neustálé konfrontaci. Řekla bych, že člověk se tak trochu učí být pokornější.

Jak jste se k navrhování tak specifických věcí dostaly a kam míříte dál?
Rozhodly jsme se věnovat pozornost kabelkám a oděvním doplňkům proto, že na českém trhu vnímáme nedostatek zajímavých, originálních a snad i trochu odvážných kabelek. Ano, je tady spousta značek, ale výroba specifických kabelek a opasků na míru podle nejtajnějších snů a přání u nás takřka neexistuje. Naše klientela si může vybrat od svrchního materiálu až po vnitřní výšivky na podšívce. A to je velmi lákavá představa. Vedle kožených tašek a doplňků se věnujeme i oděvnímu designu, zakázkové tvorbě a vlastním projektům. Zpracováváme kůže i klasický textil. Připravujeme také kolekci svatebních šatů, která bude v červnu k vidění na našich webových stránkách. Na všechny přehlídky a prezentace upozorňujeme na našem webu. Nejbližší akce, kterou chystáme, je taková komorní módní show 19. června v Praze.
Nyní pracujeme na netradiční a velmi luxusní kolekci pro děti, na které se budou jejich něžné dušičky samy podílet, a to formou malby a tisku na hedvábí. Ani tady nebudou chybět kožené bundičky a kabelečky pro malé slečinky a kluky. Kolekce bude mít premiéru letos v říjnu na Designbloku.

333 fashion

MgA. Marie Snášelová Štorková
a MgA. Veronika Hladišová

Projekty a milníky

2009	účast na módní přehlídce Zrcadlení, Alternativa Zlín
2008	účast na výstavě Fresh design Zlín, Czech Center New York
2008	autorská přehlídka kolekce Snídaně v trávě, Designblok Praha
2008	účast ve finále soutěže Top Styl Designer, Styl a Kabo v Brně
2008	poprvé pod značkou 333 fashion
2007	účast na výstavě 10. Salon Obce architektů, letohrádek Belveder v Praze
2007	účast na výstavě a módní přehlídce Spirit of Mozart, Kultur Axe Vienna
2007	finále soutěže Talent sezóny, Prague Fashion Week
2006	kostýmy pro videoklip skupiny Buty Karel spí
2006	počátek společné tvorby

www.333fashion.cz

text Miroslava Čápová, foto Miroslava Čápová a archiv

Borneo: džungle pralesů i velkoměst

Borneo. Jak moc exoticky vám to zní? Pokud alespoň tak jako mně, bude se vám můj článek líbit. Borneo (indonésky Kalimantan) je třetí největší ostrov světa s neuvěřitelně bohatou flórou i faunou se spoustou endemických druhů, národních parků a přírodních krás. Domorodci v lůně deštných pralesů stále žijí v tradičních longhousech, vedle toho zde ale najdete moderní města, která překvapí vybaveností a vyspělostí. Borneo se může pochlubit i pestrou historií s komplikovanými vztahy místních obyvatel s kolonizátory. Z ní čerpali třeba tvůrci předlohy pro dobrodružný seriál o Sandokanovi a bílém rádžovi ze Sarawaku.

Město Miri je vstupní branou do hlubin toho pravého bornejského života.

Nezapomenutelný ostrov s rozlohou téměř 750 tisíc čtverečních kilometrů se nachází v jihovýchodní Asii mezi Indickým a Tichým oceánem. Největší část jeho rozlohy zaujímají pralesy, které jsou však bohužel z čistě ekonomických důvodů káceny a nahrazovány plantážemi palmy olejné, a to ve velkém a bez skrupulí. V důsledku těchto lidských zásahů se razantně mění přírodní rovnováha a klima, které zde panovalo po staletí. Nejvyšší hora Gunung Kinabalu dosahuje nadmořské výšky 4095 metrů. Na ostrově je k vidění také největší jeskynní sál na světě: Sarawacká síň. Politicky se Borneo dělí mezi Indonésii, Malajsii a sultanát Brunej. Putování po jihovýchodní Asii nás s přítelem zavedlo do jeho malajské části, konkrétně do sultanátu Sarawak.

K našemu prvnímu seznámení s Borneem došlo ve městě Miri. Dnes již významné nejsevernější velkoměsto Sarawaku je jakousi vstupní branou do hlubin toho pravého bornejského života. Za svůj rozkvět vděčí především nálezu ropy v roce 1910. Díky této přírodní surovině zde můžete navštívit moderní petrolejářské muzeum, které bylo vybudováno na kopci nad městem, odkud máte celé město jako na dlani. Ale i méně technicky zdatní jedinci, jako jsem já, si mohou v Miri přijít na své. V městě můžete obdivovat tematicky laděné zahrady a parky, projít si typické asijské trhy s ovocem, zeleninou nebo rozličnými dary moře – což je zejména pro středoevropana velmi zajímavý zážitek. Nemohu nezmínit také všudypřítomné buddhistické chrámy – v Miri je možné navštívit i jeden z nejrozsáhlejších taoistických chrámů jihovýchodní Asie. Spousta obchůdků (národní hrdost ve mně vzbudila upravená, i když jakoby z kontextu vytržená prodejna společnosti Baťa), malých jídelen a nočních podniků dělá z Miri místo, kde se vyplatí alespoň jednu noc přespat a pomalu se aklimatizovat na další putování po tomto dosud zachovalém kousku země.

Zažijete pětatřicetistupňové vedro, vlhkost vzduchu devadesát procent i prudké deště.

Naším hlavním cílem na Borneu ale byla divočina, a proto jsme ještě tentýž den letěli dál až do národního parku Mulu. Let malým letadlem pro pětačtyřicet cestujících byl sám o sobě zážitkem. Naštěstí až po přistání jsem se dočetla, že zdejší přistávací dráha patří mezi desítku nejnebezpečnějších na světě – a to kvůli své malé délce a blízkosti neprostupné džungle.

My naštěstí měli zkušeného pilota a přistání i následný odlet bez problémů zvládli. Celý pobyt v bornejské přírodě byl úžasně relaxační, i když fyzicky často hodně náročný. Ale bez signálu na mobilním telefonu a bez internetu je člověk o tolik svobodnější…

Představte si pětatřicetistupňové vedro, vlhkost vzduchu někde kolem devadesáti procent, do toho občasné velmi prudké deště a pak celodenní nebo noční pochody džunglí. Absolvovali jsme prohlídky jednoho z největších jeskynních komplexů na světě, chůzi po provazových mostech mezi korunami stromů ve výšce kolem třiceti metrů (tuto kratochvíli jednoznačně nedoporučuji těm, kteří trpí sebemenšími závratěmi), podvečerní podívané na roje miliónů netopýrů i návštěvu domorodců v jejich tradičních dřevěných staveních (longhouse). Díky skvělému místnímu průvodci Noahovi, jeho barvitému vyprávění o historii a současnosti malajského Bornea a především čarokrásné přírodě v nás tento národní park zanechal velmi silný zážitek, který se jen těžko popisuje.

Cesta ze západní části provincie Sarawak vedla opět přes letiště ve městě Miri. Po pralesích jsme se totiž rozhodli navštívit i západní část tohoto malajského sultanátu a přeletěli do Kuchingu – hlavního města Sarawaku. Jak asi tušíte, název města má opravdu něco společného s našimi čtyřnohými mazlíčky – „Kuching" znamená v malajštině „kočka". A město koček totálně zbouralo veškeré mé předsudky o tom, jak to na Borneu může vypadat. Po cestě taxíkem z letiště jsem zjistila, že jsme přilétli do moderního velkoměsta, kde nenajdete jen tradiční jídelničky, tržiště a malé obchůdky se suvenýry. Míjeli jsme internetové kavárny, svatební salóny, galerie umění, hotely typu Hilton, ale i výdobytky moderní americké civilizace jako McDonald's a KFC. Stále víc jsem si uvědomovala, jak mocná a nezastavitelná je globalizace a že těžko se jí nějaké trochu větší území ubrání. I když nedokážu říct, zda se jí obyvatelé měst na Borneu vlastně ubránit chtějí …

Sarawacké muzeum je věnováno hlavně životu v longhousech.

Město Kuching je ideální cestovatelskou základnou, protože nabízí kvalitní ubytovací a stravovací zázemí, ze kterého se můžete postupně rozjet do všech možných směrů. Ještě se ale na skok zastavím v samotném městě, protože to si zaslouží alespoň dvoudenní pozornost. Již jsem zmínila množství čínských, malajských, indických, ale i libanonských bister, obchůdků se suvenýry a buddhistických chrámů. Vedle toho za pozornost jednoznačně stojí Sarawacké muzeum. To sestává ze dvou hlavních křídel propojených mezi sebou mostem pro pěší. Ve staré budově vás přivítá vycpané zvířectvo, prohlédnete si expozici starých malajských lodí, hudebních nástrojů i typických bornejských obydlí. Hlavní část je věnována právě životu v longhousech (doslova dlouhých domech, ve kterých vedle sebe žilo několik rodin) se spoustou archeologických artefaktů včetně lebek nepřátel. Nová část

muzea se naproti tomu zaměřuje na kulturu a současný životní styl domorodých kmenů v Sarawaku.

Pro milovníky historie, starých tradic a zvyků je připravena Sarawak Cultural Village, kterou najdete asi dvě desítky kilometrů severně od Kuchingu. Návštěva tohoto skanzenu je určitě záležitostí na celý den. Než projdete všechny expozice, vyzkoušíte si na vlastní kůži typický sarawacký „kroj“, zhlédnete taneční vystoupení místních umělců a ochutnáte sušenky z rýžové, tapiokové nebo kokosové mouky, je skoro večer. A vy jste tak plní dojmů, že vás ani netrápí fakt, že jste nestihli původně naplánované koupání na známé Damai beach.

Další z našich cest nás zavedla do rehabilitačního centra pro orangutany Semenggoh. Vzniklo jako útočiště pro poraněné nebo jinak strádající orangutany, ale i jiné opice, které byly nalezeny nebo odejmuty osobám, jež je držely ilegálně v zajetí. Nikdy zde nemáte jistotu, že orangutany při své návštěvě opravdu uvidíte, ale dost pravděpodobné je to hned dvakrát denně – v době krmení. „Lidé z lesa“, jak je Malajci nazývají, tu žijí ve volné přírodě, k budovám a ošetřovatelům se vracejí jen s kručícím žaludkem. My štěstí měli a velké lidoopy na vlastní oči spatřili. Vidět matku s malým orangutánkem, jak se houpe na větvi pouhých pět metrů od vás, to se málokomu podaří… Vše samozřejmě za dohledu ošetřovatelů, protože především orangutaní matky s nejmenšími mláďaty jsou dost agresivní.

Padesáticentimetrový rudý květ raflésie spatříte jen na Borneu a Sumatře.

Za zmínku určitě stojí i národní park Bako: nejstarší sarawacký národní park o rozloze sedmadvaceti čtverečních kilometrů, který ochraňuje nezničený výběžek mezi ústím řek Sarawak a Bako. Tento park se může pochlubit hustými mangrovovými porosty a krásnými plážemi, ale i velmi bohatou a barevnou džunglí. Cestou jsme potkali několik výrazně zelených hadů (podle

průvodce smrtelně jedovatých, což naštěstí nemusím potvrzovat ani vyvracet), spousty barevného hmyzu, ale i otravných a vlezlých makaků. A zase jsme měli štěstí – zahlédli jsme i skupinku opic nosatých (proboscis monkeys), které tak běžné jako makakové rozhodně nejsou a volně v přírodě se vyskytují pouze na Borneu. Těm, kteří se nemohou nasytit procházkami a túrami pralesem, bych doporučila návštěvu dalšího přírodního skvostu – národního parku Gunung Gading. Jeho hlavní atrakcí je totiž rarita jménem raflésie: bezlistá bylina parazitující na kořenech a kmenech lián. Kvete několikrát do roka, ale v naprosto nepředvídatelných intervalech. To proto, že k jejímu růstu je potřeba opylení samičího květu pylem ze samčího květu stejného druhu, který ale samozřejmě může kvést na úplně jiném místě a v jiném čase. A i když raflésie pro přilákání opylovačů vydávají specifický zápach, tím, že kvetou jen sedm dní, k této shodě bohužel často nedojde. Každopádně spatřit padesáticentimetrový rudý květ, který na omak připomíná spíš houbu než květinu, rozhodně stojí za to. A podaří se vám to jen na Borneu či Sumatře.

Možná vás některé mé informace překvapily, možná jste se díky nim zamysleli nad tím, zda by nestálo za to přehodnotit cíl své příští dovolené. Rozhodně ale doufám, že jste se alespoň na chvilku přenesli do deštného pralesa, představili si tropické klima, viděli sami sebe, jak se koupete v Jihočínském moři a ochutnáváte asijské pokrmy. To vše a ještě mnohem víc vám je totiž Borneo schopné nabídnout.

Kde hledat

www.sarawak.gov.my
www.sarawaktourism.com
www.forestry.sarawak.gov.my
www.sarawakforestry.com
www.damaibeachresort.com
www.mongabay.com/borneo.html
www.kuching.net.my
www.miricity.com.my

"FUNDAMENTUM AUTEM EST IUSTITIAE FIDES, ID EST DICTORUM CONVENTORUMQUE CONSTANTIA ET VERITAS."
(Základem spravedlnosti je důvěra, to znamená stálost a upřímnost ve slovech i v dohodách.)
MARCUS TULLIUS CICERO

Lidé přestávají věřit ve spravedlnost. Jejich důvěrou otřásá především nestálost spravedlnosti a dlouhá cesta k ní. Nemožnost domoci se práva v reálném čase je pro člověka stresující a nepříjemná. Podnikatelské subjekty se již v minulosti snažily najít alternativu k soudnímu systému. Postupně vznikla řada způsobů řešení sporů mimo rámec soudní moci. Mezi nimi i závazný a vykonatelný způsob rozhodování, který je znám v různých historických epochách, právních i společenských systémech: **rozhodčí řízení – arbitráž.**

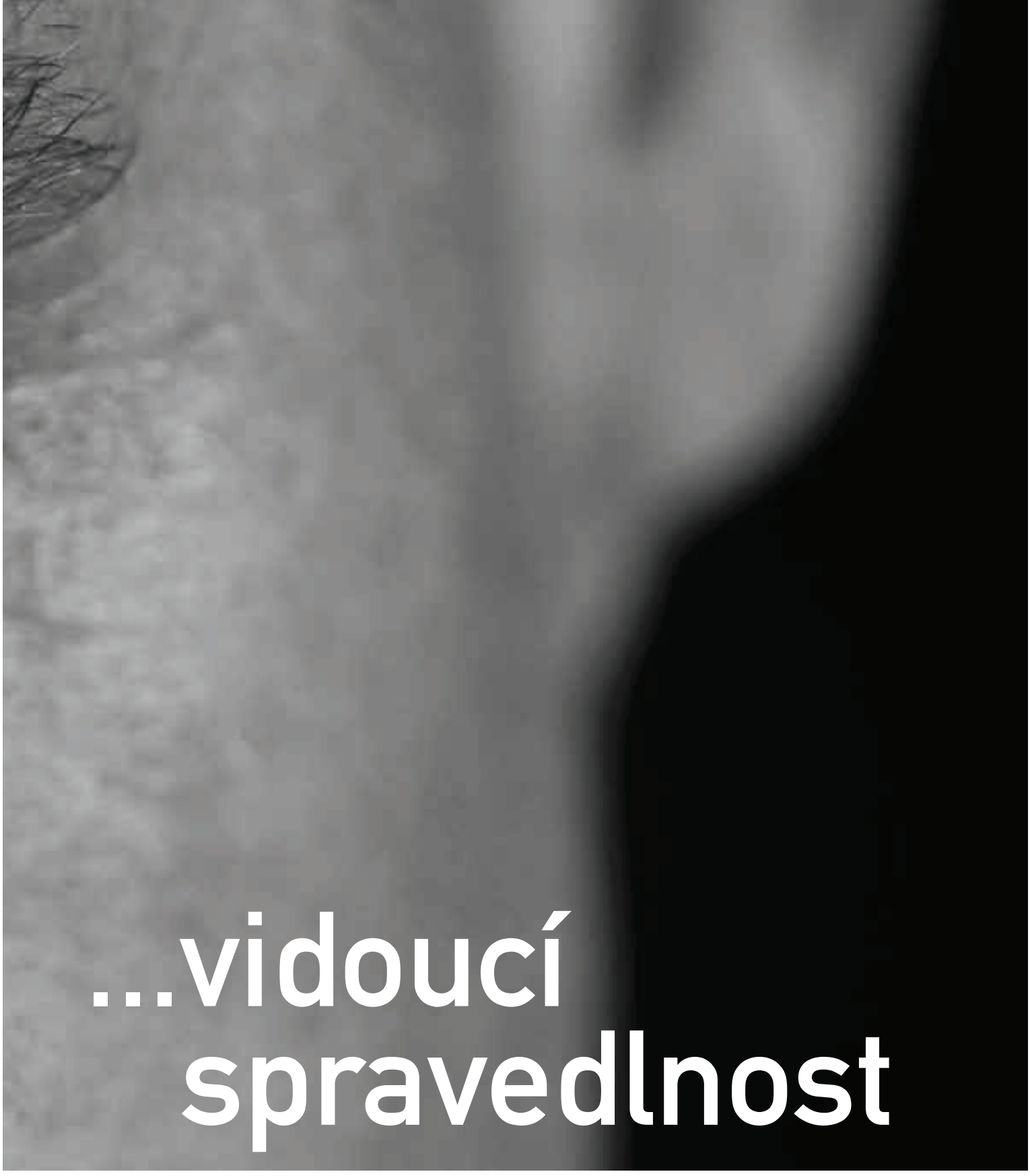

...vidoucí spravedlnost

Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR, a.s.
přichází s nabídkou své činnosti v době, kdy v naší společnosti významným způsobem zaostává efektivní vymahatelnost práva. Na rozdíl od soudu je Unie komerčním subjektem, kterému záleží na transparentnosti a legálnosti. Zároveň vždy usiluje o rychlost, odbornost a předvídatelnost rozhodování. Rozhodčí řízení vedené prostřednictvím rozhodců Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR zaručuje stejnou nezávislost jako soud. Filozofie společnosti je zhmotněna v mottu:
Dostupná spravedlnost.

Unie pro rozhodčí
a mediační řízení ČR

Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR, a.s.
Office: Cejl 91, Brno 60200 Česká republika
Recepce tel.: +420 545 242 592
GSM brána: +420 739 573 440
Fax: +420 545 210 245
E-mail: unie@urmr.cz
Web: www.urmr.cz

text Miroslav Mašek, foto FS Production

Spojení krásných žen, nápaditých šatů a dobročinnosti – přesně těmito atributy se vyznačuje cyklus módních přehlídek Fashion Sensation. Jeho první ročník bude zahájen v Brně autorskou přehlídkou renomované návrhářky Ivety Řádkové.

Fashion Sensation zahájí charitativní přehlídka Ivety Řádkové

Fashion Sensation se právě rozjíždí – a vy můžete být přitom. Módní přehlídky jsou pořádány na podporu renomovaných českých oděvních designérů. Výtěžek z nich bude vždy věnován českým nadacím, které podporují charitativní aktivity výhradně na území České republiky. První ročník přehlídek otevírá svojí jedinečnou kolekcí návrhářka Iveta Řádková, vítěz soutěže Top Styl Designer z roku 2003. Nad přehlídkou, kterou bude ve čtvrtek 10. června 2010 hostit brněnská Galerie Wannieck v blízkosti obchodního centra Vaňkovka, převzal záštitu magistrát města Brna.

Návštěvníci se mohou těšit na známé tváře českých modelek i choreografii z dílny Evy Fiderické.

Organizátorem večera i celé jedinečné fashion show se stala produkční a modelingová agentura FS Production s. r. o., která vás srdečně zve

na tuto ojedinělou akci. Welcome drink a káva se podává od 20 hodin, samotná přehlídka bude zahájena ve 20:45. Večerem bude provázet moderátorka Halina Pawlowská. Návštěvníci se mohou těšit na známé tváře českých modelek, ojedinělou choreografii z dílny mezinárodně uznávané choreografky Evy Fiderické i na kreativitu vizážistů a kadeřníků značek Estée Lauder a L´Oréal Professionnel. Pro partnery je po ukončení akce nachystán raut za poslechu příjemné hudby a výstava obrazů. Výtěžek z večera – včetně částky z dražby šatů Ivety Řádkové – bude věnován Ústavu sociální péče pro tělesně postiženou mládež Kociánka a Nadačnímu fondu Charity Point. Tyto subjekty byly zvoleny pro své transparentní přispívání osobám s trvale nepříznivým zdravotním stavem. Iveta Řádková nebyla organizátory vybrána náhodou – její tvorba je právem považována za součást vrcholné české módní scény. Na letošních brněnských veletrzích módy Styl a Kabo představil zpěvák a malíř Karel Gott její modely, které byly potištěny právě jeho olejomalbami v životní velikosti. A originálními kreacemi autorka jistě překvapí i tentokrát.

FS Production s. r. o.

Zvonařka 16, 617 00 Brno
tel.: 608 808 842, 604 979 090
e-mail: info@fsproduction.cz
www.fsproduction.cz

HLAVNÍ PARTNER PŘEHLÍDKY:

FASO

FASO, s. r. o. – obnovitelné zdroje a telekomunikace

Společnost FASO je jedním ze subjektů, které se rozhodly projekt Fashion Sensation podpořit.
V současné době se zabývá výstavbou obnovitelných zdrojů na území ČR. Pracuje také na telekomunikačních projektech v západní Evropě, specializuje se na poskytování služeb pro mobilní operátory v celé Evropě.

V oblasti obnovitelných zdrojů nabízí

- návrh a plánování solárních fotovoltaických elektráren
- projekční a akviziční činnost
- stavby solárních systémů na klíč
- project management
- dodávky solárních článků, střídačů a konstrukcí
- poradenskou činnost

V oblasti telekomunikací nabízí

- instalace anténních systémů
- měření anténních systémů
- instalace a oživení technologických celků certifikovanými inženýry
- zajištění technické podpory při řešení složitějších projektů spojených s renovací sítí

FASO, s. r. o.

Sídlo: Skorkovského 172, 636 00 Brno
Provozovna: Brněnská 442, 664 42 Modřice
tel.: 602 501 700
e-mail: faso@faso.cz
www.faso.cz

MAXIM

inspirujte se...

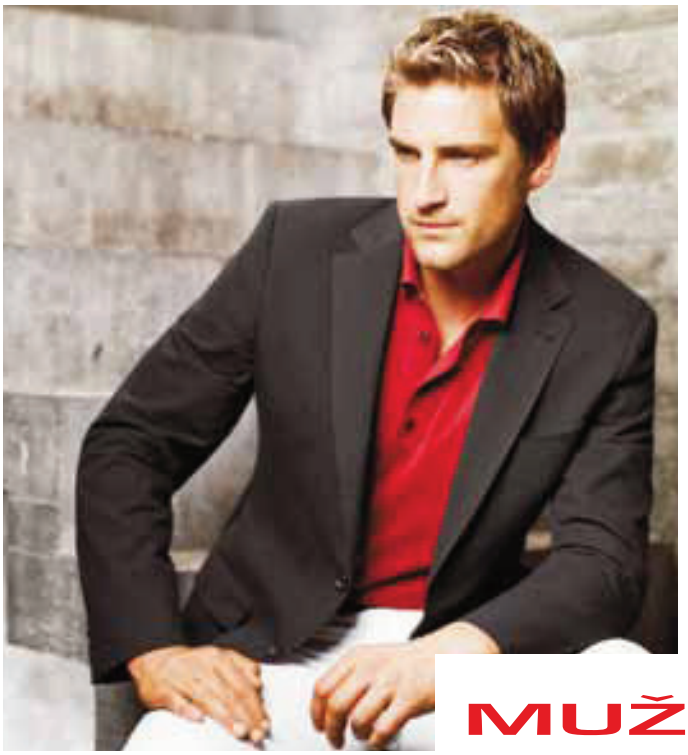

MUŽ od hlavy k patě...

www.znackoveobleky.cz

Zážitky z praxe aneb opravdu se stalo…

Příběh první: Náš zákazník, náš pán?

První příběh se stal jedné společnosti, která obchoduje s elektronikou. Tato firma má propracovaný systém správy pohledávek, dokonale nastavené kreditní limity a v dnešní době snad už ani není třeba podotýkat, že s každým zákazníkem uzavřenou smlouvu. Přes všechna popsaná zajištění přišla společnost v loňském roce o nemálo peněz od jednoho ze svých zákazníků. Ten postupoval velmi chytře a nutno dodat, že naprosto typicky. I proto budiž první příběh ponaučením, že ani zákazník, který se tváří jako velmi seriózní, by neměl být naším pánem.
Vykutálený klient začal se zmíněnou společností spolupracovat začátkem roku 2009. Sám ji oslovil a za hotovost odebral zboží. Za pár týdnů objednal další a po týdnu provedl třetí objednávku. Obchodní zástupce společnosti mu poté nabídl možnost odběru zboží na fakturu. Proč ne, jedná se o běžný postup: Zákazník ukáže, že chce odebírat, a po třetí objednávce dostane zboží na splatnost. Odběratel tak se společností uzavřel smlouvu a byl mu nastaven kredit a splatnost čtrnáct dnů. Vystavil i další objednávku, a to téměř do výše kreditu. Den před splatností byla hodnota zboží v plné výši uhrazena a zákazník současně požádal o zvýšení kreditu a prodloužení splatnosti. Proč ne, řekli si u dodavatele: Platební morálku má dobrou, obchody se rozjíždějí. Co následovalo? Opět objednávka, opět do výše kreditu, opět úhrada den před splatností. Následné žádosti o zvýšení kreditu a prodloužení splatnosti bylo opět vyhověno. Dodavatel v této době už ztratil veškerou obezřetnost a zákazníka dále neprověřoval.
Po několika měsících však platby začaly přicházet pozdě. No co, to se přece může stát každému. A takovýhle zákazník… Přestože se lhůty po splatnosti faktur dále prodlužovaly, navyšování kreditu pokračovalo. Další objednávka už byla dvojnásobná než ty předchozí. V této době už zákazník dlužil několik faktur za stovky tisíc – a přesto žádal o další zvýšení kreditu. Tu už ale muselo posoudit vedení společnosti – tak velel nastavený systém. Začalo pátrání po historii zákazníka a brzo bylo vše jasné. Následovalo okamžité zastavení dodávek a vedení požádalo dlužníka o schůzku. Někdejší ukázkový zákazník souhlasil a začal slibovat hory doly… Jak to skončilo? Trestním oznámením a zjištěním, že zákazník podobně funguje u několika dalších společností. A dluží, kam se podívá.
Uvedený případ je přímo ukázkový. Třikrát prodej za hotové, následně na fakturu, prodlužování splatností a navyšování kreditů, větší tolerance k „dobrému" zákazníkovi. Obdobnou situací – a s obdobnými konci – si jistě prošli mnozí z vás. Buďte proto obezřetní. Prověřujte své zákazníky v průběhu obchodování, zbytečně nezvýhodňujte podmínky pro obchodování, důsledně kontrolujte splatnosti jednotlivých zakázek. Náš zákazník je sice možná náš pán, ale náš dlužník se určitě stává naším nepřítelem.

Příběh druhý: Vymáhání pohledávek a inkasní agentury

Před nedávnem nás oslovil klient s žádostí, abychom mu řekli svůj názor na jednu jeho problematickou pohledávku. Protože jsme potřebovali veškeré informace, chtěli jsme znát celou historii konkrétního případu. Vše začalo poměrně obvyklým způsobem – zákazník odebral zboží tzv. na fakturu, peníze k datu stanovenému pro splatnost neuhradil, při upomínání stále sliboval a sliboval, prodlužoval termíny, ale nikdy nezaplatil ani korunu. Po třech měsících se věřitel rozhodl dát dlužníkovi ještě šanci a vymáhání pohledávky předal jedné inkasní společnosti. Občas s ní už dříve spolupracoval a cena, kterou si brala v případě nevymožení pohledávky, mu nepřišla extrémně vysoká – šlo o pět procent hodnoty pohledávky. Inkasní společnost tedy pohledávku na tři měsíce převzala k vymáhání. Dlužníka urgovala telefonicky a napsala mu dvě písemné upomínky. Po čtvrt roce sdělila věřiteli, že se jí bohužel pohledávku vymoci nepodařilo a vrací ji tak klientovi zpět. V této době oslovil věřitel naši společnost, pohledávka však už byla více než šest měsíců po splatnosti.
Vzhledem k tomu, že nás věřitel – náš klient – žádal o radu ohledně dalšího postupu, prověřili jsme dlužníka v systému CESR, který využíváme díky spolupráci se společností Sofis Partner. Zde jsme zjistili, že dlužník již delší dobu má značné problémy a že na něj byl dvakrát podán návrh na vyhlášení insolvence. Věřitel se poté začal o dlužníka iniciativně zajímat u svých partnerů v oboru. Zjistil, že se v posledních dvou měsících dostal do dalších finančních problémů a že už nedisponuje žádným majetkem. Poslední peníze za svoje zakázky totiž zaplatil exekutorům a nemovitosti má obstavené.
Klient se tedy rozhodl podat rozhodčí žalobu, ale s vědomím, že už je několikátý v řadě věřitelů a ze svých peněz s velkou pravděpodobností nic neuvidí. Jako osudná se pro něj ukázala doba, po kterou byla pohledávka vymáhána inkasní agenturou. Tehdy totiž dlužník peníze ještě měl a kdyby byla rozhodčí žaloba podána dříve, zařadil by se v pořadí exekucí na první místo a alespoň část svých peněz by dostal zpět.
Inkaso pohledávek může být přínosné, ale věřitel si musí uvědomit dvě základní věci: Pokud je pohledávka vymožena inkasní agenturou, ta si zpravidla z jistiny něco ponechá – buď přímo procenta z dlužné částky, nebo např. ve formě ročního poplatku. A především: Po neúspěšném vymáhání inkasní společnost pohledávku vrátí a věřiteli se tak prodlouží doba po její splatnosti. Z uvedeného případu je zřejmé, že toto prodlení pak snadno způsobí téměř nulovou šanci na vymožení pohledávky. Využíváte-li i vy služeb inkasních společností, vždy si pečlivě prověřte konkrétního dlužníka. A zvažte, zda není vhodnější z hlediska vymahatelnosti pohledávky řešit situaci autoritativní cestou.

text (LS)

text a foto Helena Kopecká

Murcar Links: skrytý klenot východního pobřeží Skotska

„Murcar Links je přesně to, co si pod pojmem linksové hřiště představujete," tvrdí Paul Lawrie, vítěz Open Championship z roku 1999. A Petr Alliss, televizní komentátor a bývalý rydercupový reprezentant, dodává: „Je to skrytý klenot." Tato a mnohá další tvrzení jsou důvodem, proč jsme se vypravili právě do oblasti Aberdeenshire.

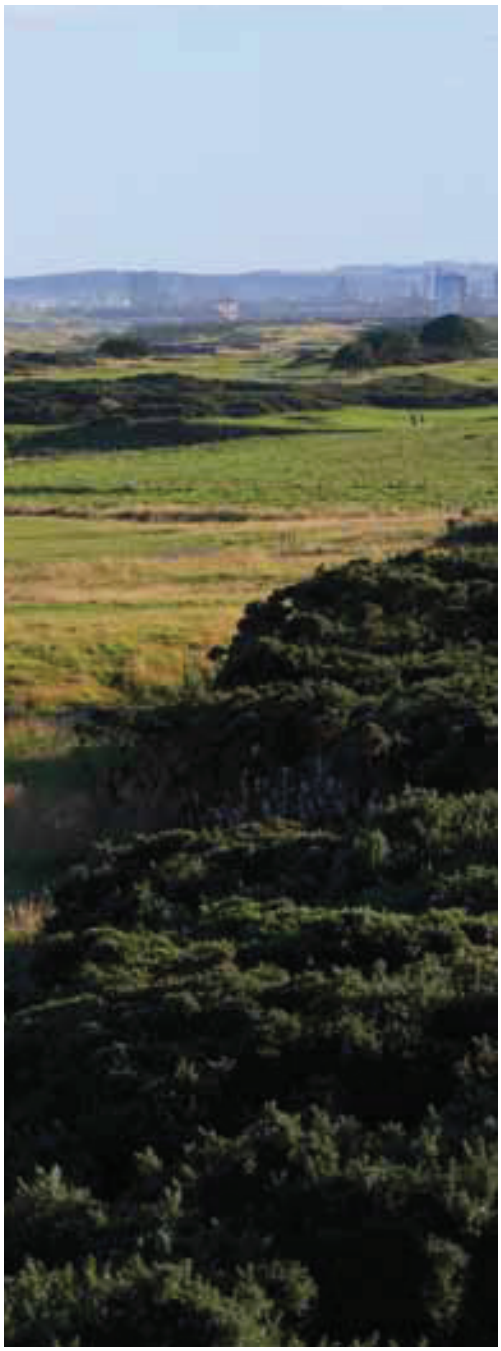

Murcar Links patří mezi TOP 100 britských hřišť a často hostí špičkové turnaje

V den mé návštěvy se hřiště Murcar Links vyhřívalo ve slunci, blankytné moře na jeho pozadí vypadalo mírumilovně a mírný větřík nepůsobil nijak rušivě. Prosklené průčelí klubovny nabízelo skvělý výhled na první a poslední jamku a slunce pronikající dovnitř s jarní naléhavostí oslňovalo veškeré osazenstvo. Dalo by se říci, že na skotské poměry bylo počasí ideálně golfové. Ale! Už po odehrání první jamky se ukázalo, že větřík není větřík, nýbrž studený mořský vítr pronikající pod oblečení s neuvěřitelnou řezavostí. Jaro ano, ale s čepicí a rukavicemi! Podmínky, které by Skotové nazvali takřka středomořskými, jsou pro kontinentálního Evropana přece jen větší zkouškou. A vítr na zdejším linksu vstupuje do hry velmi citelně.

Pro opravdové znalce golfu nepředstavuje Murcar Links neznámou veličinu. Často je řazeno do TOP 100 hřišť ve Velké Británii, zároveň patří mezi čtyřicítku hřišť Great Scottish Links Collection. Podobně jako většina linksových hřišť není zrovna ideálním místem pro začátečníky, což si uvědomíte hned po prvním odpalu. Dokončit kolo na této mistrovské osmnáctce s parem 71 a 5369 yardy se ctí a dobrým pocitem ze hry vyžaduje rozvahu a přesné rány. Z tohoto důvodu je Murcar Links častým hostitelem mnoha národních amatérských mistrovství i profesionálních turnajů. V roce 2005 se zde konalo předkvalifikační kolo na British Senior Open, o rok později pak Scottish Challenge (součást European Challenge Tour).

Drsné podmínky? Ne, pravá esence golfu!

Jako na každém správném linksu i v Murcar Links převažují čtyřpary. Při pohledu z odpaliště by přesto někteří odpřísáhli, že je čeká přinejmenším par 6. A když se pak dozvědí, že je to „jen" dlouhý par 4... Klasickým příkladem je šestka zvaná Seaton. Zvládnout dlouhý dogleg doleva (453 yardů) na čtyři údery je vskutku náročný úkol. Klíč k úspěchu spočívá ve správně vedeném drajvu, pak už se můžete spolehnout na přirozené kontury ferveje, jež míček nasměrují doleva ke grínu. Samozřejmě za předpokladu, že jste se vyhnuli záludnému a hlubokému bankru. Dalším typicky linksovým znakem Murcar Links je, že na některých jamkách jste odkázáni mířit naslepo. Grín je totiž v nedohlednu, pečlivě ukryt za výrazně zvlněnou fervejí. Podobný test podstoupíte druhou ranou na osmé jamce jménem Parkhill. Grín je zde chráněn příkopem, z něhož jamku nemáte šanci spatřit. Pokud nebudete s úderem dostatečně razantní, riskujete, že váš míček nezíská potřebnou rychlost a skutálí se z grínu zpátky do příkopu.

Možná si myslíte, že na tříparových jamkách si od stresu trochu odpočinete, ale není tomu tak. Buď tříparovky hrát umíte – a pak jste první ranou na grínu, nebo ne – v tom případě svůj míček po odpalu ani nehledejte. Je tomu tak i na pětce nazývané Plateau. Buď s míčkem přistanete první ranou na grínu, nebo drajv nenávratně pohřbíte v záplavě hlodašových keřů. Ty vyplňují

prostor mezi odpalištěm a grínem, který by při shovívavějším schématu událostí byl vaší fervejí. Že to všechno zní až strašidelně? Možná, ale věřte, že právě taková hra je golfovým zážitkem v té nejčistší podobě.

Stoletá tradice, velká jména i boj o název

Zdejší ferveje a gríny testují golfisty už od roku 1909 – v loňském roce tak hřiště oslavilo velké jubileum. Stejně jako ostatní linksová hřiště není Murcar Links jen o chytrém golfu, ale také o historii, tradici a velkých jménech. Původní návrh od Archieho Simpsona vylepšil ve třicátých letech legendární architekt golfových hřišť James Brad. Až na minimální úpravy provedené v posledních letech najdete hřiště v původní podobě. Pouze klubovna byla před čtyřmi lety citlivě zrekonstruována, aby vyhovovala moderním standardům.

O zformování nového golfového klubu bylo rozhodnuto v prosinci 1908 na jednání v Hotelu Imperial v Aberdeenu. Oficiálně pak byl klub založen v březnu 1909, i když výběr názvu provázela jistá dávka kontroverze. V návrzích padala jména jako Berryhill, Black Dog či Seaton, vztahující se k místům, na kterých bylo hřiště postaveno. Po velkých diskuzích zůstala ve hře jména Murcar a Seaton, z nichž každé obdrželo po jedenácti hlasech. Předseda se nakonec rozhodl pro Murcar. Seaton a Black Dog ale neupadly v zapomnění a daly jméno jamkám č. 6 a 9.

Otevření hřiště přivítali golfisté s velkým nadšením. Klub byl dokonce tak populární, že Murcar Links se stalo prvním hřištěm na severu Skotska, které povolovalo hru golfu v neděli. Jistý stín na jeho popularitu vrhaly snad jen problémy s transportem – lokace pět mil severně od centra Aberdeenu znamenala komplikaci. Vše vyřešila až velice chytrá smlouva s místní cihlářskou firmou. Ta provozovala tramvaj, která za šest šilinků týdně dopravovala golfisty na hřiště. Po zániku cihlářské firmy koupil tramvaj samotný klub a úspěšně ji provozoval až do roku 1949. V dnešní době se problémů s dopravou už opravdu bát nemusíte. Hřiště je vzdáleno pouhých patnáct minut jízdy od letiště v Aberdeenu. Jako nejjednodušší řešení se nabízí let do Velké Británie a odtud vnitrostátní let do Aberdeenu. Jet se samozřejmě dá i vlakem nebo autem po pobřežní magistrále, což vzhledem k úchvatné scenérii přináší velmi příjemné zážitky.

Článek vznikl ve spolupráci s časopisem Golf.
www.casopisgolf.cz www.golfplanet.cz

Murcar Links Golf Club

Bridge of Don, Aberdeen, AB23 8BD, Scotland
tel.: +44 (0) 1224 704354
e-mail: golf@murcarlinks.com
www.murcarlinks.com, www.murcar.co.uk

Počet jamek: 18
Par: 71
Délka: 6369 yardů
Fee (duben až říjen): 70 liber/kolo,
95 liber/den (Po–Pá) , 90 liber/kolo (So–Ne)

Kde hledat

www.scotlandgolf.com/scotlandgolfcourses/k-m/murcargolfclub.html

www.worldgolf.com/courses/scotland/aberdeen-city/murcar-links-golf-club-murcar-course.html

www.golfnook.com/Murcar.htm

http://golf.visitscotland.com/home_of_golf/links_collection.aspx

www.golftoday.co.uk/clubhouse/coursedir/scotland/Aberdeenshire/murcar.html

inzerce

Připravujeme druhý ročník golfového turnaje

Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR chystá na 3. září 2010 druhý ročník svého golfového turnaje Golf Cup Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR. Pozvaní hosté z řad našich klientů a partnerů se budou moci na hřišti v Kořenci zúčastnit nejen klasického turnaje s postupným startem, ale i doprovodných golfových soutěží jako longest drive nebo nearest to the pin. Na nehráče, kteří si budou chtít golf poprvé vyzkoušet, bude čekat golfová akademie s předvedením hry a praktickým tréninkem.

Loňský úvodní ročník turnaje přivítal v Kořenci desítky hráčů i nehráčů, kteří se bavili opravdu ve velkém stylu. Pro všechny bylo připraveno bohaté občerstvení, pro nejlepší hráče hodnotné ceny. Nenudili se ani nehráči a začátečníci, kterým byli k dispozici zkušení trenéři. K dobré náladě přispěl rozsáhlý doprovodný program, který zahrnoval mj. možnost proletět se ve vrtulníku nebo projet na čtyřkolce. A shovívavé bylo i počasí, které golfu přálo, jak jen mohlo.

Velmi nás těší, že mnozí z hostů na sklonku dne prohlásili, že ačkoliv za sezónu navštívili mnoho turnajů, Golf Cup Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR z nich byl bezkonkurenčně nejlepší. Náš organizační tým už nyní pracuje na tom, aby i letošní turnaj přinesl všem účastníkům skvělý zážitek a aby na něj dlouho vzpomínali. Hosté si vedle samotné hry či akademie užijí spoustu dalších aktivit, které jim pobyt v Kořenci dále zpříjemní – těšit se mohou na zážitky letecké, motoristické, sportovní i kulinářské. A navíc – účast přislíbil i olympijský vítěz a kmotr magazínu Satisfakce David Kostelecký.

text a foto Miroslav Mašek

text Miroslav Mašek, foto archiv resortu

Kunětická hora: multifunkční resort se vším všudy

Golfová hřiště, která svým návštěvníkům nabízejí „pouze“ hru, jsou dnes již za zenitem. Klienti oceňují především všestrannost, doplňkové aktivity a špičkové zázemí. A to vše může nabídnout Golf & Spa Resort Kunětická Hora.

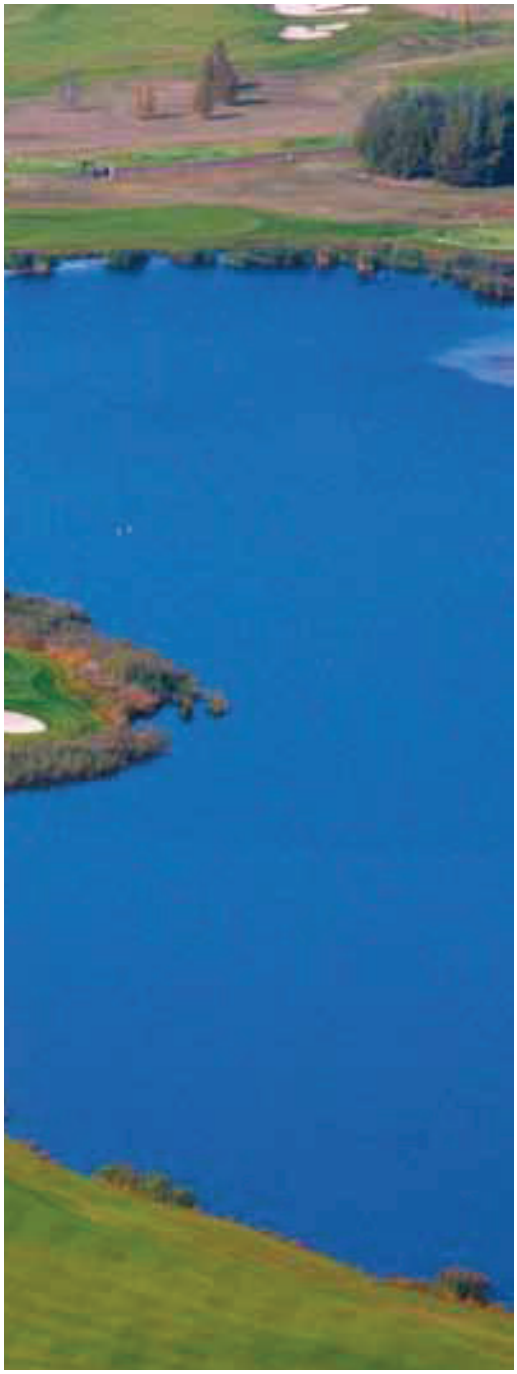

Srdcem resortu je osmnáctijamkové mistrovské hřiště v Dříteči.

Srdcem resortu je osmnáctijamkové mistrovské hřiště v Dříteči, které splňuje všechny požadavky moderního golfového areálu na světové úrovni. Jeho autorem není nikdo jiný než proslulý australský golfový designér Graham Marsh, který má za sebou výstavbu více než osmi desítek hřišť po celém světě. Svojí délkou přitom hřiště Kunětická Hora patří mezi nejdelší v České republice. Zatěžkávací zkoušku i pro zkušené hráče představuje jamka č. 11 par 5 o délce 600 metrů a jamka č. 17 par 3, která je dlouhá 205 metrů přes vodu. Dřítečské hřiště dále charakterizují velké víceúčelové greeny o rozloze 12 000 metrů čtverečních, tři rozsáhlá jezera (přes něž vede šestice jamek), zvlněné fairwaye a na devadesát písečných bankrů, z nichž nejdelší měří úctyhodných 134 metrů. Golfoví fajnšmekři si zde zkrátka přijdou na své. Počítat při hře musejí i s protivětrem, který zde úřaduje v každou roční dobu.

Na hřiště Kunětická Hora se však nemusejí bát zavítat ani začátečníci, pro které je připravena golfová akademie. Ta úzce spolupracuje s jedním z nejlepších trenérů světa Simonem Holmesem, který dále spolupracuje se zástupci švédské a finské golfové federace. Cílem této prestižní spolupráce je vytvoření společné filozofie a strategie výuky golfu a její uplatnění v praxi nejen v České republice, ale i v celé střední a východní Evropě.

Kongresové centrum, restaurace i hotel dělají z resortu ideální místo pro různé typy akcí.

Golf & Spa Resort Kunětická Hora se však ne náhodou pyšní přízviskem „multifunkční". Jeho další služby ocení jednotlivci, rodiny i byznys klientela. Zdejší kongresové prostory nabízejí komfortní zázemí ideální pro semináře, porady, školení zaměstnanců, firemní večírky či společenské akce jako svatby, plesy a oslavy. Kongresové centrum disponuje třemi sály. Největší z nich o kapacitě až 300 osob lze využít pro konání konferencí a obchodních jednání, menší pro osmdesát lidí je vhodný pro soukromé konference či bankety. VIP salónek pojme třicítku hostů. Konání vícedenních firemních akcí či delší pobyt s příbuznými a blízkými umožňuje hotel Kunětická Hora, který nabízí kompletní servis v osmi rodinných apartmánech a 33 pokojích

s nadstandardním vybavením. To zahrnuje např. klimatizaci, televizi se satelitními programy, připojení na internet přes wi-fi či telefon, v části pokojů hosté jistě ocení minibar a audio systém. A aby zázemí resortu bylo skutečně dokonalé, nesmí v něm chybět kvalitní restaurace. Ta místní se skládá z vnitřní a venkovní části, přičemž vnitřní část poskytuje příjemné posezení až stovce hostů a venkovní terasa osmdesáti. Oba provozy nabízejí pestrou paletu pokrmů tuzemské i zahraniční kuchyně. Důraz je kladen na čerstvost a kvalitu surovin i zdravý životní styl. Příjemné prostředí vhodně doplňuje gril a pizza pec. Perličkou je nádherný výhled z terasy, kterému vévodí nepřehlédnutelná dominanta hradu Kunětická hora. A co víc, hráči z terasy mohou pozorovat své kolegy na greenech deváté a osmnácté jamky.

Tenisové kurty, wellness i outdoorové aktivity vám nedopřejí ani chvilku nudy.

Jak na Kunětické hoře zrelaxovat hrou unavené tělo? Již brzo velmi jednoduše – provozovatelé hodlají ve druhé polovině letošního roku otevřít zbrusu nové wellness prostory. Můžete se těšit na několik druhů saun, páru a vířivky, starat se o vás budou zkušení maséři i sportovní lékař. Jeho služby můžete využít již dnes – prostřednictvím Sportklinik Relaxačního & Regeneračního Centra. Kvalifikovaný personál je zde připraven splnit veškeré vaše požadavky. Skvělý doplněk návštěvy centra představují rozmanité outdoorové aktivity, k jejichž provozování resort poskytuje příznivé podmínky. Milovníci tenisu se mohou těšit na tři kurty s celoročním provozem, příznivci fotbalu na hřiště pro malou kopanou s moderním umělým trávníkem. Cyklisté a in-line bruslaři se mohou protáhnout na čtyřkilometrové asfaltové stezce, která vede okolo celého golfového hřiště podél resortu. Golf & Spa Resort Kunětická Hora v sobě zkrátka spojuje všechny moderní trendy, které se ve hře golfu a s ním souvisejícím trávením času prosazují. Chcete-li si dobře zahrát, pozvat obchodní partnery na firemní akci, věnovat se sportu či relaxaci nebo strávit aktivní rodinnou dovolenou, resort situovaný mezi Hradcem Králové a Pardubicemi je vždy skvělou volbou.

Michal Voigts, greenkeeper

„Chceme patřit mezi absolutní špičku nejen v regionu střední Evropy."

Graham Marsh, architekt

„Bankry na Kunětické hoře donutí hráče přemýšlet opravdu nad každým úderem."

Golf & Spa Kunětická Hora

Dříteč 155, 533 05 Dříteč
tel: 464 622 211, 464 622 212
mobil: 602 519 039
e-mail: recepce@gckh.cz, gckh@gckh.cz
www.grkh.cz, www.gckh.cz

text Miroslav Mašek, foto archiv restaurantu

Bruna Antiqua: Restaurace, která si na nic nehraje

Navštivte zbrusu nový Restaurant Bruna Antiqua! Jak název napovídá, naleznete ho na starém Brně, a to v prostorách bývalé restaurace Brabander na Pekařské ulici. Krédem podniku je kvalitní gastronomie a špičkový servis v designově jednoduchém prostředí, které nemá ohromit luxusem, ale naopak vytvořit příjemnou atmosféru pro rodinný oběd, romantickou večeři či popovídání u kávy.

Důraz je kladen na spokojenost každého hosta, s čímž souvisí i výběr personálu. Kuchyni vládnou Ivo Ševčík a Pavel Pietropaolo, jejichž pokrmy nepodléhají módě a vycházejí ze staročeské kuchyně v kombinaci s mezinárodní. V menu naleznete jak recepty našich babiček v nadčasové úpravě, tak pokrmy inspirované evropskými kuchyněmi a sem tam i tou makromolekulární. Specialitou jsou sedmichodová degustační menu, na nichž se objevují pokrmy jako zauzený sumec pečený v máslové pěně, pečený dančí hřbet s kroupovým rizotem nebo sorbet z manga parfémovaný šafránem.

Spolehnout se můžete na šestý smysl číšníků, jejich znalosti o vínech i dokonalost servisu. Vinný lístek zahrnuje na dvě stovky položek. Bílá vína pocházejí především z Moravy, červená z Itálie a Francie a dalších vinných destinací. Jsou nakombinována tak, aby si každý vybral dle chuti, pokrmu i finančních možností. Znalci ocení málokdy nabízené odrůdy. Unikátní systém ENOMATIC vám umožní ochutnat sklenku několika druhů znamenitých vín a navštívit tak v duchu proslulé vinařské regiony. A skutečně neopakovatelný gastronomický zážitek představuje spojení ochutnávky s degustačními menu. Bruna Antiqua má navíc jako jedna z mála restaurací vlastní house wine z tradičních moravských odrůd.

Preferujete-li vysokou gastronomii a neradi se přitom převlékáte z džín do obleku, je pro vás Bruna Antiqua ideálním místem. Restauraci můžete navštívit i v neděli, k dispozici je též prostorná terasa pro třicet až čtyřicet lidí a parkoviště. Co víc si přát?

Restaurant Bruna Antiqua

Pekařská 4, 602 00 Brno
tel.: 725 887 769, 543 215 812
e-mail: restaurace@bruna-antiqua.cz
www.bruna-antiqua.cz

Otevírací doba:
Po–Ne 11:00 – 23:00

Motto:
„Moderní žena zná oblíbená jídla svého muže a moderní muž zná restauraci, kde je podávají."

text Miroslav Mašek, pořadatelé, foto archiv pořadatele

Sonisphere: kytary a bicí zaburácí v Milovicích

Kožené bundy, tetování, černé brýle, vousy... A hlavně nejlepší rockovou a metalovou hudbu na světě! To všechno přinese ve velkém stylu do České republiky festival Sonisphere, který poprvé v dějinách přivede na jedno pódium čtyři největší thrash metalové kapely: Metallicu, Slayer, Anthrax a Megadeth.

Co je Sonisphere?

Sonisphere je putovní festival, který vznikl v loňském roce ve Velké Británii. Uplynulý první ročník potěšil fanoušky ve Švédsku, Holandsku, Španělsku, Německu a Finsku, kde se konal jako jednodenní akce, v Anglii pak muzika burácela hned dva dny. Letos se konečně dočkají i čeští fanoušci, neboť tento gigantický hudební zážitek bude díky agentuře C.A.R.P. Entertainment s. r. o. zprostředkován i jim. A nejen jim – Sonisphere nově zavítá i do Polska, Švýcarska, Turecka, Rumunska a Bulharska. O úrovni festivalu výmluvně vypovídá loňská průměrná návštěvnost 40 až 60 tisíc lidí v jednotlivých zemích. Na pódiích přitom vystoupily kapely jako Prodigy, Nine Inch Nails, Korn, Slipknot, Linkin Park, Lamb of God, Hives a mnoho dalších. Sonisphere, to je zkrátka den plný fantastické hudební atmosféry. A v letošním ročníku pořadatelé navíc překonali všechna očekávání: headlinery festivalu jsou totiž skutečné legendy.

Vše vypukne 19. června 2010. Z původně zvoleného místa konání – letiště Hradčany blízko Mimoně – pořadatelé akci nakonec přesunuli na letiště v Milovicích. Pro návštěvníky má nová lokace spoustu výhod: větší blízkost Prahy, mnohem lepší dopravní dostupnost, ideální infrastrukturu a nepoměrně lepší produkční podmínky. Díky vstřícnosti zastupitelů Milovic se navíc celá akce může konat již od pátečního večera a až do nedělního rána. Dosud zakoupené lístky samozřejmě zůstávají v platnosti.

Největší kapely na největším pódiu

České fanoušky metalu čeká událost, kterou dosud nikdo na světě neměl příležitost zažít – velká thrash metalová čtyřka v jednom dni vystoupí na jednom pódiu! Neuvěřitelné se stalo skutečností a vzduch na letišti v Milovicích zaplní hity kapel Metallica, Slayer, Antrax a Megadeth. Festival Sonisphere – a všichni, kdo na něj zavítají – tak vstoupí do české i světové hudební historie. Hvězdné kapely navíc vystoupí na vůbec největším festivalovém pódiu, jaké kdy v Česku oko fanouška spatřilo. Jedno ze dvou pódií v Evropě, na kterém je Metallica ochotná vystupovat, bude šedesát metrů dlouhé, třicet metrů široké a patnáct metrů vysoké. Díky obřím rozměrům pódia tak budou mít všichni návštěvníci skvělý výhled. A co víc – pořadatelé slibují unikátní audiovizuální zážitek v podobě masivní zvukové aparatury, světelných panelů, monstrózní pyrotechniky a tří obřích obrazovek. Zkrátka odvaz se vším všudy!

Kromě zmíněných headlinerů bude celý festival našlapaný nejen tvrdší kytarovou muzikou od začátku až do konce. Vystoupí totiž i další legendy svých žánrů. Velkou čtyřku doplní Mastodon, dále zahrají třeba Alice in Chains, Rise Against, Stone Sour, Volbeat nebo DevilDriver. Českou republiku budou reprezentovat Krucipüsk a Wohnout.

S kým máte tu čest?

Americkou thrash metalovou legendu **Metallica** založil v roce 1981 v Los Angeles bubeník Lars Ulrich. Její počátky charakterizovalo především rychlé tempo, instrumentální vyzrálost a hudební agresivita. Všechny tyto atributy kapelu umístily do velké thrash metalové čtyřky po boku se Slayer, Megadeth a Anthrax. Kapela vzešla z undergroundového podhoubí, ale velmi brzy po svém vzniku tuto hudební oblast přesáhla. V roce 1983 Metallica vydala desku Kill ´em All, která je dodnes považována za klasiku žánru. O tři roky později však vyšla deska Master of Puppets, která je fanoušky i kritikou vnímána jako jedna z nejzásadnějších „heavy" thrash metalových desek vůbec. Poslední vydaná energická deska s názvem Death Magnetic vrátila kapelu ke kořenům 80. let. Za téměř třicet let existence Metallica prodala jen v USA téměř šedesát miliónů desek, posledního alba Death Magnetic se prodalo po celém světě více než sto miliónů kopií. Devět studiových alb, dva živáky, dvě EP, 24 videoklipů, 45 singlů a devět Grammy – to vše řadí tuto thrash metalovou legendu k nejprodávanějším a nejžádanějším kapelám světa.

Kalifornskou thrash metalovou kapelu **Slayer** založil v roce 1981 Kerry King společně s Jeffem Hannemanem. Na výsluní se dostali již o tři roky později s albem Reign in Blood, které bylo časopisem Kerrang označeno za nejtvrdší album všech dob. Hudbu Slayer charakterizují neuvěřitelně rychlá tremola, atonální kytarová sóla, dvojšlapka a křiklavý vokál. Výraznou složkou hudby Slayer jsou také kontroverzní texty zahrnující příběhy sériových vrahů, satanismus i válečné motivy. Od svého debutu z roku 1983 Slayer vydali dvě živá alba, natočili čtyři videoklipy a devět studiových alb, z nichž čtyři získaly v USA zlatý certifikát. Kapela také získala tři nominace na Grammy, v roce 2007 vyhrála s písní Eyes of The Insane a o rok později s písní Final Six.

Další thrash metalovou legendou, která vystoupí na Sonisphere, jsou staří dobří **Anthrax**. Kapelu v roce 1981 založili v New Yorku Scott Ian a Danny Lilker. Na počátku zvuk Anthraxu určovala kombinace zběsilého a rychlého hard core punku, postaveného na vynikajících kytarových riffech a heavy metalových zpěvech. Anthrax debutovali deskou Fistful Of Metal a za svoji pětadvacetiletou hudební kariéru natočili celkem devět alb. S posledním kouskem se vytasili v roce 2003 a vyšel pod názvem We´ve Come For You All. Momentálně fanoušci s napětím očekávají již dlouho slibované album Worship Music. Je možné, že něco z něj Anthrax zahrají právě na festivalu Sonisphere.

Říká se, že všechno špatné je k něčemu dobré, což je přesně příklad **Megadeth**. Nebýt toho, že byl Dave Mustaine nucen opustil Metallicu, zřejmě by v roce 1983 a možná vůbec nikdy nezaložil Megadeth. Kapela se proslavila především díky technicky vyspělému a platinou oceněnému albu Rust In Peace. Album se dostalo na osmé místo mezi 200 nejprodávanějších umělců v USA. Magadeth charakterizuje typický kytarový styl, komplexnost, komplikované hudební motivy, pompézní kytarová sóla a v neposlední řadě Mustainův typický chrčivý vokál. Kapela za 26 let aktivního koncertování a vydávání desek získala mnohá ocenění, šest alb v pořadí jdoucích po sobě bylo oceněno platinovou deskou a sedmkrát v řadě byli Megadeth nominováni na nejlepší metalovou kapelu.

Mastodon v roce 1999 založil bubeník Brann Dailor a kytarista Bill Kelliher. Jde o progresivní metalovou kapelu z Atlanty, které je často připisováno, že odstartovala novou vlnu amerického heavy metalu. Na svém kontě má čtyři desky, poslední s názvem Crack The Skye vyšla v roce 2009. V roce 2008 byli Mastodon hosty evropské tour s kapelami Slayer a Trivium a v minulém roce odjeli evropskou část The World Magnetic Tour s Metallicou. Do metalové muziky vnesli nové prvky a zařadili se po bok velikánů thrash metalu, se kterými vystoupí i na letišti v Milovicích.

Kapelu **Alice In Chains**, která je neodmyslitelně spojována s hudebním proudem grunge, založil v roce 1987 v Seattlu kytarista Jerry

Cantrell a zpěvák Layne Stalye. Alice In Chains od svého vzniku vydali čtyři studiová alba, tři EP, dva živáky, čtyři kompilace a dvě DVD. Jejich popularita rostla především na začátku 90. let, tedy v období rozmachu grunge, a kapela se zařadila do populární čtyřky mezi Nirvanu, Pearl Jam a Soundgarden. Debutovali albem Facelift, po němž následovalo ještě mnohem úspěšnější album Dirt, které kapelu doslova katapultovalo na vrchol popularity. V roce 2002 se kapela v důsledku předávkování frontmana rozpadla a na scénu se vrátila až o tři roky později. Novým zpěvákem se stal William DuVall, se kterým v roce 2009 Alice In Chains vydali album Black Gives Way To Blue. Skupina prodala více než 17 miliónů alb a sedmkrát byla nominována na cenu Grammy. Layne Stalye se také dočkal pocty od frontmana kapely Metallica Jamese Hetfielda, který pro zesnulého zpěváka složil píseň Shine. Ta se však nakonec na albu Death Magnetic, pro které byla napsána, neobjevila.

Chicagská parta rebelů a nezkrotných punkerů **Rise Against** se dala dohromady v roce 1999. Ve svém prvním, zhruba pětiletém období, vydávala na nezávislém hudebním labelu Fat Wrack Chords, jehož majitelem není nikdo jiný než fontman skupiny NOFX Fat Mike. Pod jeho křídly kapela vydala alba The Unraveling a Revolutions per Minute. Skutečnou popularitu jí však přineslo až album Siren Song of the Counter Culture, které v roce 2004 vyšlo na Geffenu.
O dva roky později, tedy v roce 2006, Rise Against na stejném labelu vydali album The Sufferer & The Withness. Poslední album Appeal to Reason vyšlo v roce 2008. Hudba Rise Against je pestrým a energickým hard core punkem s politicky angažovanými texty. Členové skupiny se hlásí k veganství a vegetariánství a jsou aktivními členy v organizaci za práva zvířat PETA.

Dánská kapela **Volbeat** vznikla v roce 1991 v Copenhagenu. Celou tuhle parádu má na svědomí zpěvák Michael Poulsen, který předtím působil v deathmetalové formaci Dominus.
Volbeat hrají živelnou fúzi rock 'n' rollu, heavy metalu a rockabilly, dle svých slov inspirovanou legendami jako Elvis Presley a Johny Cash. Kapela vydává pod hlavičkou holandského vydavatelství Mascot Records a na svém kontě má tři zlatá studiová alba a jedno DVD. Volbeat vystupovali společně s Metallicou a Megadet a minulý rok doprovázeli symfonickou metalovou kapelu Nightwish při turné po USA.

Groove metalová parta **DevilDriver** vznikla v roce 2002 ve slunné kalifornské Santa Barbaře. Zpěvák kapely Coal Chamber Dez Fafara nebyl spokojený se směřováním své původní kapely a spojil síly s hudebníky naladěnými na stejnou notu. Původně kapelu pojmenovali Deathride, ale vzhledem k existenci několika dalších kapel se stejným názvem a s tím i spojenými tahanicemi o copyright kapela změnila jméno na DevilDriver. První, stejnojmenné album nebylo kritikou hodnoceno kladně a hlavní skladatel Pitts opustil kapelu. Druhé album s názvem The Fury Of Our Maker's Hand získalo mnohem lepší hodnocení a umístilo se na 117. místě v Billboard 200. Kapela vystoupila na Ozzfestu, v roce 2007 a poté ještě v roce 2009 se na Download festivalu zapsala do Guinessovy knihy rekordů za největší Circle pit v dějinách.

SONISPHERE FESTIVAL

Letiště Milovice, 19. června 2010

Kde hledat

http://cz.sonispherefestival.net
www.sonispherefestivals.com

vstupenky: od 1890 Kč
www.musicticket.cz

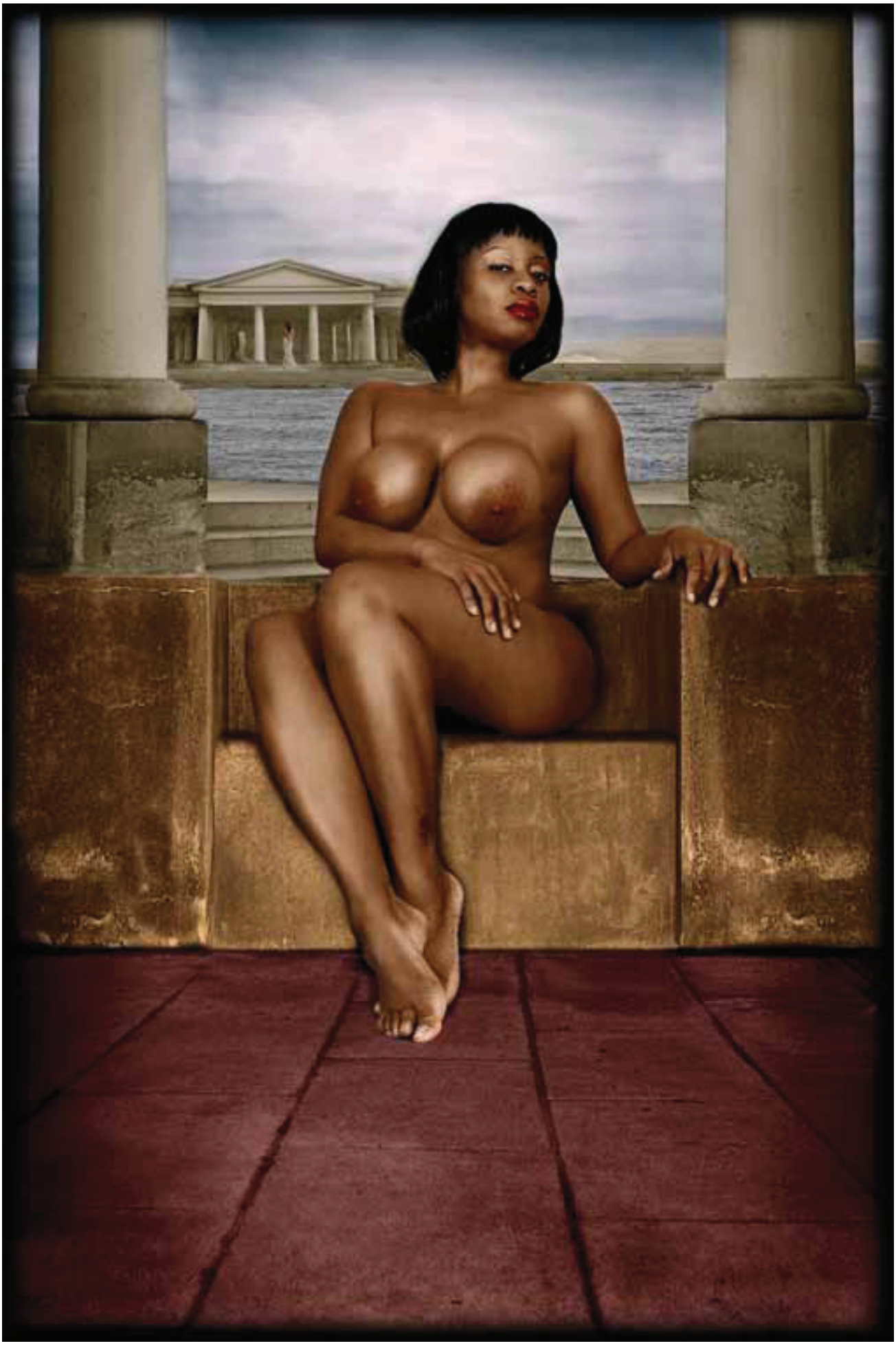

Michael Hynek

(narozen 1968 ve Vyškově)

Už od dětství se věnuje svým dvěma láskám: fotografii a tvrdé muzice. Fotografovat začal ve čtrnácti letech a jeho prvním tématem se stala zátiší, vstoupil dokonce do fotoklubu Orion ve Vyškově. Pak ale zvítězila hudba a Hynek v 80. letech založil svou první hardrockovou kapelu. V té další už vládl heavy metal a Hynek v ní prokládal sólový zpěv hraním na baskytaru.

V pětatřiceti letech se vrátil k fotografii a začal se věnovat černobílé krajině, občasně také aktům. Po příchodu digitálního fotoaparátu pak ženská krása v jeho tvorbě začala hrát hlavní roli. V současnosti Hynek inklinuje především k fotomalbě – akty vyfotografované v interiéru doplňuje pozadím, které zachytil v exteriéru. Cílem je dovést výsledný celek do podoby, která na diváka bude působit jako obraz. Ne náhodou tak většinu svých děl tiskne na plátno.

Nejbližším Hynkovým cílem je vytvořit několik ucelených cyklů výtvarných aktů. Jeden z nich, pojmenovaný Návštěva, zachycuje ženy blízké autorovi s jejich oblíbenými předměty. Michael Hynek je členem Klubu moravských fotografů, s nímž své snímky pravidelně vystavuje.

www.michaelhynek.cz

Magazín Satisfakce obhájil prestižní ocenění TOP Rated

Lifestylový magazín Satisfakce, jehož letní číslo právě držíte v rukou, uspěl v celorepublikové soutěži firemních publikací Zlatý středník 2009. V konkurenci desítek periodik získala Satisfakce – stejně jako v předchozím ročníku soutěže – prestižní Certifikát vysoké profesionální úrovně TOP Rated. Obhajoba tohoto ocenění redakci magazínu velmi těší a je pro nás důkazem, že jsme se vydali správnou cestou. Úspěch Satisfakce navíc podtrhl i elektronický newsletter, který Unie každý měsíc rozesílá svým klientům a partnerům – také on byl oceněn certifikátem TOP Rated.

Soutěž Zlatý středník (vyhlašovaná PR Klubem a podporovaná mj. Asociací Public Relations Agentur) hodnotí a oceňuje firemní periodické a neperiodické publikace, které jsou určeny k reprezentaci společností či prezentaci výrobků a služeb vůči zákazníkům, obchodním partnerům nebo zaměstnancům. Odborná porota je složena ze špičkových expertů na public relations. Satisfakce získala ocenění v kategorii Nejlepší B2B časopis, newsletter pak v kategorii Nelepší elektronický zpravodaj.

Ocenění TOP Rated je o to cennější, že Satisfakce – na rozdíl od mnoha obdobně úspěšných firemních periodik – vzniká z drtivé většiny in-house, tedy bez pomoci specializovaných agentur.

text Miroslav Mašek

Hana Zejdová:

Do Austrálie rozhodně nejezdím na dovolenou

text Miroslav Mašek, foto Jiří Šlama a Hana Zejdová

Létání je odedávna spíše doménou mužů. Čas od času se však objeví pilotka, která se rozhodne stereotyp změnit a svým uměním dává na frak konkurenci bez ohledu na věk, pohlaví či národnost. Jednou z nich je i Hana Zejdová – první dáma mezi plachtařkami a pokořitelka desítek světových rekordů.

Vzpomínám si, že jsem vaše jméno poprvé viděl jako kluk v časopisu ABC někdy v 90. letech. Jak dlouho už vlastně létáte?
Jejda a ovlivnilo to váš vztah k letectví? Pokud ano, tak jsem ráda. (smích) V roce 1978 jsem začala chodit do Aeroklubu Brno-Medlánky. Začátky jsou u plachtaření zdlouhavé. Začnete s brigádami v aeroklubu, a pokud vydržíte, dostanete se k teorii. A až se pořádně naučíte teorii, teprve se dostanete k létání. Z původních pětačtyřiceti adeptů nás pilotní zkoušky udělalo třináct a dodnes létáme jen dva nebo tři…

Čím to, že tak málo?
Tenhle sport stojí hrozně moc času a peněz. A málokdo – přestože je to sport krásný – je ochoten mu to vše obětovat. Navíc v něm nikdy nevyděláte velké peníze. I když něco vyhrajete, nedostanete kromě poháru, medaile nebo diplomu nic. Tenisté jsou na tom líp. (smích)

Ani za světový rekord není žádná odměna?
V Česku ne. Když jsem před více než patnácti lety překonala první rekordy, přišli za mnou na závodech přátelé-plachtaři z Ruska a říkali: No super, to budeš mít brzo na vlastní letadlo. Já na to: Proč myslíte? A oni: U nás za každý rekord dostáváme tři tisíce dolarů… Já všechny rekordy mohla udělat jen díky pochopení sponzorů.

„Do kokpitu mě poprvé posadila maminka."

Kdo vás poprvé posadil do kokpitu větroně? Váš tatínek – také slavný plachtař?
Ne, ten tehdy létal na jiném konci republiky a trávil tam většinu roku. Ale i maminka v mládí létala, takže mi to v Medlánkách domluvila. A já vyměnila taneční ambice v lidové škole umění za plachtění.

V jakém typu větroně jste seděla poprvé?
Samozřejmě v Blaníku, v čem jiném… Mezi výcvikovými éry je to dodnes i přes své stáří pořád celosvětová špička. Dokonce i kadeti v americkém letectvu na Blanících trénují.

Škoda, že už se nevyrábějí, že?
Blaníky se používají po celém světě. Pocházejí však z 50. let a potřebují servis. A když neexistuje fabrika, která by je produkovala, těžko seženete náhradní díly. Ty se proto ještě pořád vyrábějí. Ale víte, jak to u nás bývá. Prosperující fabriky se vytunelují a ty neprosperující… No ty se taky vytunelují, aby se to nepletlo. (smích) Podniky často mění majitele, ti noví o tom nic nevědí a člověk má pocit, že jejich jediným úkolem je uvést firmu do úpadku a prodat, co se dá…

Je pravda, že situace v českém leteckém průmyslu je neveselá…
Je to smutné. Už proto, že tradici českého letectví naši předkové budovali desítky let a stálo je to spoustu úsilí. Samotným letcům obvykle nešlo o peníze, ale o jakousi prestiž. A i podniky, které jim finančně pomáhaly, tuto podporu samy chápaly jako budování své image. To, že uznávaný a úspěšný letec byl spojován se jménem jejich firmy, svědčilo před zákazníky o jejich úrovni.

Kdy jste si poprvé uvědomila, že se létání chcete věnovat celý život?
Když začnete létat, je pro vás vše nové. A z každého pokroku máte radost. Nejdřív jen z toho, že vás někdo vezme nahoru, pak z toho, že se naučíte letět rovně, pak dělat zatáčky, létat okruh, létat termiku… Je třeba jít pořád dopředu. Když už jsem třeba uměla termiku, nebavilo mě létat jen tak nad letištěm. Šlo to postupně.

Na jakém větroni létáte dnes?
Vlastní letadlo zatím stále nemám, to je finančně velmi náročné. Před časem jsem létala na větroních v soukromém vlastnictví nebo přímo vlastněných výrobcem, a to jak německým i polským. U polského to byla Diana 1, kterou všichni zatracovali. Podařilo se mi na ní udělat čtrnáct světových rekordů. (smích) A v roce 2005 dokonce i objednat aerodynamicky vylepšený typ Diana 2. Ale… Při výrobě použili nová křídla s nejtenčím možným profilem a dali je na starý – abnormálně dlouhý a štíhlý – trup. Z toho plynula velmi obtížná pilotáž. Pak křídla mého letadla ještě posunuli víc dopředu a zvětšili úhel náběhu, k tomu se přidalo málo účinné kormidlo… Prostě hrůza. Pod zadkem jsem kvůli špatnému vyvážení musela mít třináct kilo a pod palubkou dalších devět jako zátěž… A i tak se letadlo v některých fázích letu chovalo nebezpečně. Jenže výrobce nepřiznal chybu a sponzor, který se na úhradě větroně podílel, měl nejspíš důvod, proč od reklamace i přes moje naléhání ustoupil. Výrobce našel kupce, z kterého se až při předávání vyklubal jeho vlastní finanční ředitel. Tomu bylo letadlo prodáno zpět za dvoutřetinovou cenu. Kvůli prapodivnému postupu „sponzora" při řešení chyb výrobce a konstruktéra v jedné osobě jsem přišla o několik dalších nasmlouvaných partnerů… Škoda, že Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR neexistovala v době, kdy jsme uzavírali dohody. Zajisté by rozhodčí doložka ve smlouvách nechyběla.

Na čem tedy létáte?
U nás po vyloučení z reprezentace a závodního létání jen přezkušovací lety. V Austrálii, kde se pokouším o rekordy, si musím větroně půjčovat. Není to ale ono, jste pořád na někom závislý. Půjčíte si ho na nějakou dobu, po kterou se snažíte o rekordní lety – a ono zrovna nevyjde počasí. A na to si půjčit větroň na celou sezónu bohužel nejsou peníze. V letadle, které není vaše, si navíc nemůžete nic upravit potřebám pro rekordní létání.

A co nákup staršího stroje?
Také s tím jsou problémy. Neznáte jeho historii a na nové se dlouho čeká. Navíc mi bohužel často i bývalí kolegové z aeroklubu ne zrovna přejí třeba právě při shánění těch, kteří na úhradu letadla mají přispět. Nedokážu totiž před nepravostmi, tunelováním apod. zavírat oči a mlčet, takže jsem se stala v některých kruzích nepohodlnou. Aeroklubovi funkcionáři mi kvůli tomu mezi piloty i sponzory vytvořili nepěknou pověst…
A nejen tam, i na ministerstvech. Ta se snažím přesvědčit, aby státní dotace šly přímo sportovcům, kteří se výkony již prokázali.
V současném systému se spíš jedná o „přerozdělování" a „přiživování". Vyhovuje to však zdaleka nejen ministerským úředníkům a sportovním funkcionářům, kterým dotace ti úředníci dle přísloví „peníze jsou moc" dávají do rukou.
Ale jsou i další potíže. Třeba sehnat jako sponzora českou firmu je takřka nemožné. Zdánlivě české firmy často patří někomu jinému nebo jako státní mají v radě tolik členů, že se vždy najde někdo, komu se ticho kolem tohoto sportu nezamlouvá. A zahraniční majitelé nechápou, proč by měli podporovat bláznivou Češku, která si ráno někam odletí a večer přiletí… Nemá to pro ně – jak to říct – okamžitý marketingový dopad. Uvažovala jsem o létání v jiné zemi, ale to bych se musela podle mezinárodních regulí stát její občankou a nemohla získávat výkony pro naši republiku. Letci to mají složitější než třeba fotbalisti, které si může do reprezentace najmout klub z jakéhokoliv státu.

Jste přes to vše, o čem jste mluvila, hrdá, že jste Češka?
No… Čím dál víc chápu slova naší hymny. Rozhodně nejsou náhodná.

Zmínila jste vysokou cenu větroně. Kolik takové profi éro na rekordní lety stojí?
Aby bylo opravdu „vymazlené“, tak mezi pěti a deseti milióny korun.

„Větroň pro rekordní lety je jako vůz Formule 1.“

Jaké jsou rozdíly mezi „normálním“ větroněm a větroněm pro rekordní lety?
Asi jako mezi běžným autem a vozem Formule 1, se kterým vás ani nepustí do běžného provozu. Samozřejmě je tam nějaké speciální vybavení: třeba zpevněná křídla, silnější kabina či vyhřívané sedadlo, ale hlavně navigační přístroje, kyslík, posez přímo na míru nebo speciální motor používaný pro vzlet. Díky němu nejste závislý na dalším člověku a technice, která vás dostane do vzduchu. Nebo když se za letu náhle změní počasí, motor nahodíte a nemusíte přistát tam, kde zrovna jste. To by bylo nepříjemné, protože pak pro vás většinou až druhý den dorazí vlečné letadlo nebo v noci transportní vůz. Když nahodíte motor a doletíte na nejbližší letiště či místo startu, rekordní let se sice anuluje, ale hned druhý den můžete využít k dalšímu pokusu.

A jaký je rozdíl mezi závodním létáním – třeba při mistrovství světa – a tím rekordním?
Při závodním létání – ať už je počasí či další podmínky jakékoliv – někdo mistrovský titul stejně vždycky získá. U rekordního létání je uspět těžší. Odstartujete a nevíte, jestli se to povede. Samozřejmě se snažíte let načasovat na ideální počasí, vyberete si před vzletem trať apod. Ale i tak se o konkrétní rekord často snažíte pětkrát, desetkrát, padesátkrát… A někdy i celý život a marně. Roli přitom hraje počasí, technika, štěstí i to, co máte natrénováno.

Kolik rekordů jste vlastně překonala?
K dnešnímu dni 57 světových a asi 235 národních. Ale někomu je lepší říct, že mám třeba jen tři – protože při těchhle číslech si někteří lidi myslí, že je to hrozně snadné. (smích)

Na který rekord jste se nejvíc nadřela?
Nejvíc se nadřete při přípravách a při letech pokusných, kdy počasí není podle vašich představ. Pokud je ale let nakonec rekordní, emoce pocit dřiny převálcují. Přiznávám, že trochu dřiny jsem si užila při své první tisícovce – myšleno tisíc kilometrů bez mezipřistání. Bylo to v polovině 90. let v Austrálii a byla to událost i na tamější poměry. Je to sice plachtařský ráj, ale s někdy dost nestálým počasím, takže jsem tehdy byla první, kdo tam po sedmi letech tisícikilometrovou vzdálenost překonal.

Vaše expedice do Austrálie za lovem rekordů jsou už proslulé. Kolik jste jich absolvovala?
Zatím osmnáct, naposledy v loňském roce.

Hana Zejdová a bezmotorové létání

- 57 světových rekordů včetně rekordu v kategorii společné s muži
- 235 rekordů národních
- překonání vzdálenosti 1000 km bez mezipřistání jako první z ČR
- dosažení nejvyššího počtu světových rekordů i mezi piloty na světě
- jediný člověk v ČR, který světových rekordů v klasických plachtařských disciplinách kdy dosáhl
- dosud jako jediná v ČR obdržela nejvyšší ocenění FAI – medaili Otto Lilienthala (udělovaná maximálně jednou ročně jednomu pilotovi)
- držitelka medaile Pelagei Majewské
- mistryně Evropy (ženy), mistryně ČR (ženy), vicemistryně ČR (muži), vítězka řady mezinárodních mistrovství a soutěží

Přečtěte si:

Zejda, Vladislav: The Otto Lilienthal Medal – Lilienthalova medaile poprvé do Čech. Praha: Jaroslav Pšenka, 2008, 88 s.

Jaký máte k Austrálii vztah?
Moc se mi tam líbí. Ráda fotím – takže bych si ji někdy chtěla celou projít a nafotit... Na to při expedicích není čas. Spousta lidí si myslí, že tam jezdím skoro na dovolenou. Dokonce mi vedení Dukly vyhrožovalo A-čky, pokud pojedu na ten „zájezd" do Austrálie. Odmítla jsem totiž kdysi s sebou vzít nějakého jejich důstojníka coby trenéra. Nikdy ve větroni neseděl, tak jsem nechápala, k čemu by mi byl. Na expedicích žijeme s tátou, který mi pomáhá, skromně a jako Ferdové Mravencové – práce všeho druhu. Občas mi třeba někdo řekne: Jaký máš auto? Já bych ti tam šel příště dělat řidiče a vozil tě z polí – letadlo se totiž dá složit a naložit do transportního vozu. A já na to: A co umíš ještě? Jen řidiče si tam dovolit nemůžu. A kdybys už teda jel, tak počítej se čtyřiadvacítkami a s tím, že když se něco na autě poláme, budeš to muset opravit... Lidi zkrátka mají naivní představy. O tomto sportu moc nevědí a nedovedou si představit, co obnáší.

Zkoušela jste i motorové létání?
Jasně, létám i na větroních s motorem. Pilotovala jsem také třeba ultralighty, ale nechytlo mě to. V Austrálii létám s větroněm Caproni s pomocným proudovým motorem, to se mi líbí moc.

A kterého svého rekordu si nejvíce vážíte?
To se takhle nedá říct... Ale velmi si vážím Lilienthalovy medaile, kterou jsem dostala v roce 2000 od mezinárodní plachtařské komise.

inzerce

ITS CUP 2010
Mezinárodní turnaj s dotací 25 000 USD
Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR
Partner turnaje
Turnaj ITF Woman – 2.ročník
ITS tennis centre
90 světových tenistek v Olomouci.
Turnaj o 50 bodů do světového žebříčku WTA
TURNAJ ITF WOMAN 25 000 USD
14. - 22.8. 2010 V OLOMOUCI
OMEGA centrum sportu a zdraví, Legionářská 19, Olomouc
Partneři:

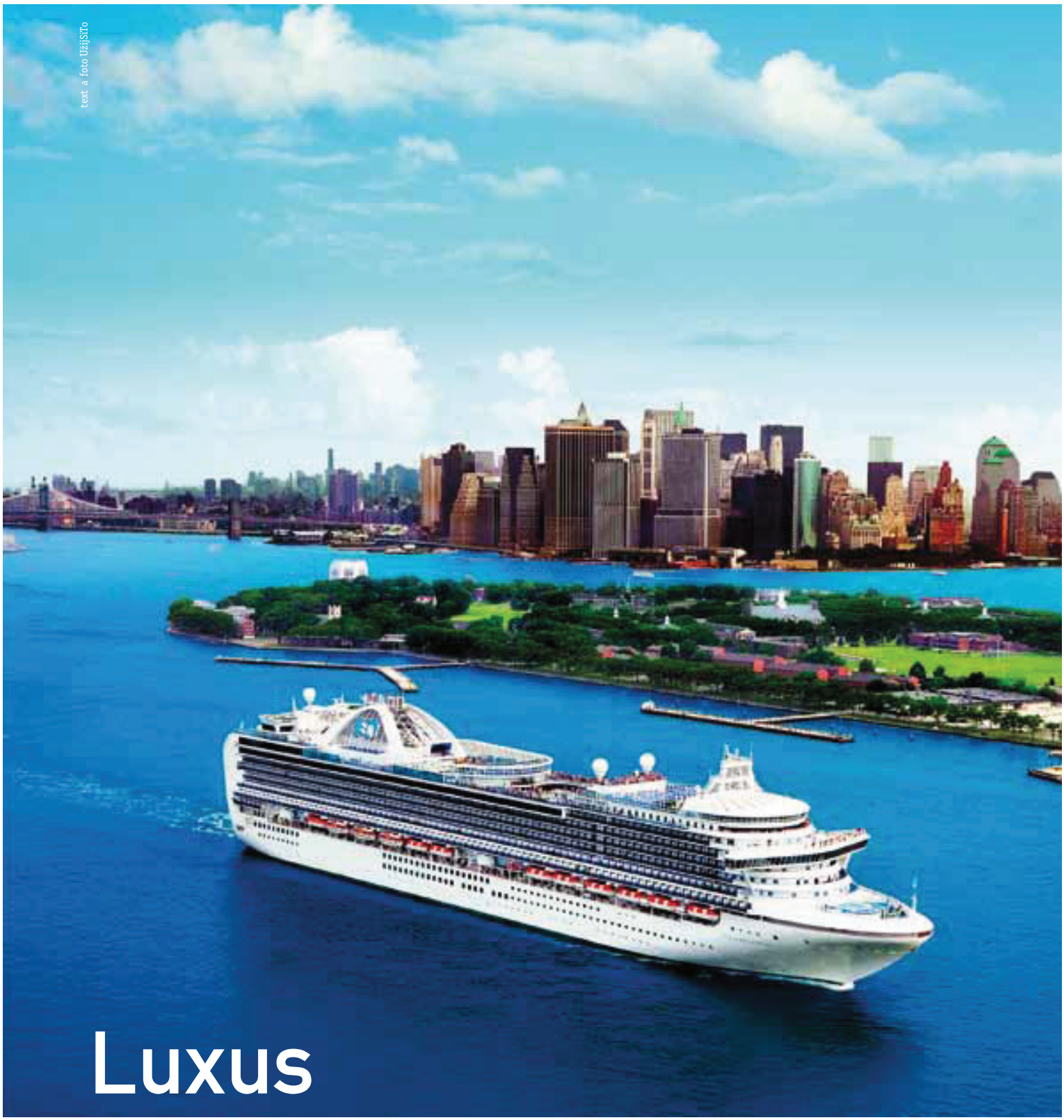

text a foto UžijSITo

Luxus na otevřeném moři

Plavba na zaoceánské lodi nabízí vše, co si od dovolené můžete přát. Bezstarostný odpočinek, wellness a relaxaci, aktivní turistiku i velkolepé společenské večírky. Naloďte se s námi!

Kouzlo zaoceánských lodí tkví v jedinečné možnosti poznávat každý den nová místa a zároveň si užívat samotnou cestu. Jakýkoliv jiný způsob přepravy bývá spíše nutným zlem, ovšem prostředí těchto lodí se vyrovná pětihvězdičkovému hotelu, a tak se i plavba jako taková stává nezapomenutelným zážitkem.

Na palubě Princezny

Mezi nejluxusnější flotily na světě patří Princess Cruises. „Princezny" jsou zařízeny nadstandardním vybavením a profesionální personál poskytuje ty nejlepší služby – k úplné spokojenosti i těch nejnáročnějších cestujících. Nejen všechny veřejné prostory, ale i soukromé kajuty se pyšní přepychovým designem a působivou dekorací. Luxusní interiéry jsou vybaveny nábytkem z ušlechtilých dřev a vyzdobeny cennými originály uměleckých děl. V pokojích s výhledem na krásné třpytící se moře nechybí kromě standardního vybavení ani sociální zařízení, ledničk a, televize či vlastní šatník. O veškerý komfort se postará profesionální steward, který je k dispozici non-stop podle vašeho přání. Možností zábavy, sportu i odpočinku je na palubě tolik, že ani nebudete mít čas je všechny vyzkoušet. Na nudnou plavbu spojenou jen s pozorováním oceánu tedy můžete zapomenout, neboť široká nabídka nejrůznějších aktivit vás nenechá v klidu. Přímo na lodi se můžete oddávat relaxačním procedurám, věnovat se oblíbeným sportům či zacvičit si ve fitcentru, jen tak si užívat sluníčka u jednoho z bazénů s obsluhou nebo využít možnosti potápění či jízdy na vodním skútru na otevřeném moři. K vybavení patří několik restaurací a bufetů, bazény, vířivky, venkovní běžecká dráha, fitness centrum, finská a parní sauna, relaxační salón, dvoupatrové divadlo s kapacitou 600 míst, kasino, diskotéka, internetová kavárna a knihovna a nákupní centrum.
Ani na děti a mládež se na zaoceánských lodích nezapomíná. Pro jejich rozptýlení jsou k dispozici skluzavky, tobogány a spousta dalších atrakcí, u kterých se můžete spolehnout na školený personál a s klidem pustit své ratolesti z očí, na jak dlouho si budete přát. Sami si tak můžete nerušeně užívat zábavy i odpočinku podle svých představ.

Jak plavba probíhá?

Na kterékoliv lodi se můžete těšit na uvítací večírek se zábavným programem sestaveným podle

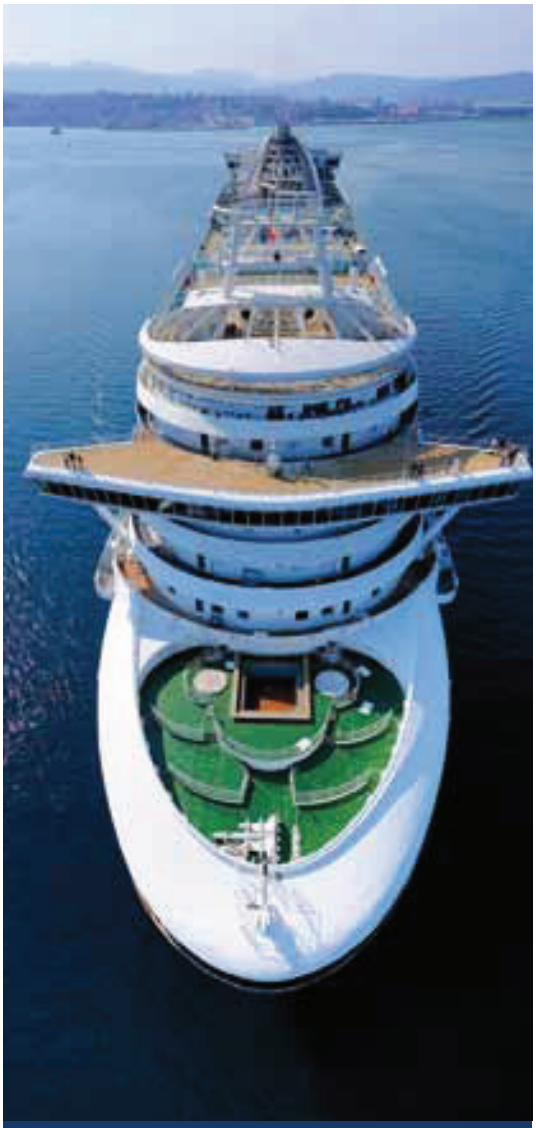

Mohlo by vás zajímat...

- Pobyt je all inclusive, jeho cena nezahrnuje pouze alkoholické nápoje a poznávací výlety.
- S personálem se domluvíte anglicky, případně jiným světovým jazykem.
- Na cestu si přibalte společenský oděv, který je na různých kulturních akcích a v luxusních restauracích vyžadován. Je však možné zapůjčit si ho i přímo na lodi.

skladby cestujících. Dozvíte se na něm také vše potřebné ohledně plánu plavby a bezpečnostní pokyny. Nemusíte mít obavy, že strávíte celé dny jen na moři, neboť lodě většinou plují v noci a přes den kotví v některém z přístavů. I po dobu strávenou u pevniny je zajištěn bohatý program. Lze se věnovat potápění, šnorchlování, jízdě na kajaku nebo vyrazit na jeden z poznávacích výletů na zajímavá místa se zkušeným průvodcem. Chcete-li strávit čas na pevnině na některé z pláží, i zde je připraven zábavný program se soutěžemi.

Jak vypadá typický den cestujícího na palubě „Princezny", jsme se zeptali Borise Nakladova, jednatele společnosti Atlantis Air Service. „Ráno obvykle začíná bohatou snídaní v jedné z lodních restaurací, kde obdržíte balíček na cestu. Podle instrukcí průvodců se zájemci o poznávací výlet shromáždí na mole, kde jsou pro ně připravené mikrobusy. Kromě krás a zajímavostí ostrova navštívíte také místní obchůdky a restaurace. Odpoledne se vracíte k lodi a podle časových možností si můžete užít přilehlé pláže, nebo odpočívat u bazénu či ve vířivce na lodi a nechat se obsluhovat číšníky. Po večeři navštívíte dle vlastního přání buď kasino, bar či kino pod širým nebem, nebo strávíte večer odpočinkem u bazénu. Dostanete-li v noci chuť na něco dobrého, můžete vyrazit do některého z bufetů, které jsou cestujícím k dispozici celých 24 hodin denně."

Na závěr plavby vás pak čeká rozlučkový večírek opět se zábavou na profesionální úrovni, na kterém se zhodnotí průběh plavby a připomínky cestujících.

Kam se vydat?

Lokací, do kterých se se společností Princess Cruises můžete plavit, je opravdu mnoho.

Na výběr máte například z několika tras okolo pobřeží Evropy a Austrálie, plavbu po vodách Pacifiku se zastávkami v havajských městech nebo cestu z Vancouveru na Aljašku, která jistě potěší dobrodružnější povahy. Mezi nejžádanější patří podle pana Nakladova plavba po Karibiku, neboť je spojena s návštěvou ostrovů, které jsou celosvětově považovány za ráj na zemi. Podrobnou nabídku najdete na webových stránkách agentury UžijSiTo – www.uzijsito.cz.

I když se plavba na zaoceánských kráskách mnohým může zdát nákladná, za nabízený luxus stojí za to si připlatit. Díky tomuto netradičnímu způsobu cestování poznáte spoustu zajímavých míst a s celou rodinou nebo přáteli můžete naplánovat aktivity tak, aby si každý splnil sen o dokonalé dovolené.

UžijSiTo s. r. o.

Mojmírovo náměstí 22, 612 00 Brno
tel.: 530 33 44 55, 774 72 78 02
e-mail: zakaznici@uzijsito.cz
www.uzijsito.cz

Arbitrážní story: Zprostředkovatelská dohoda aneb lidé – nejen v nalézacím řízení – bděte!

Pan Kolohnát je umělcem – malířem zachycujícím v plenéru krásu jihočeských borů. Společnost Living Flash a. s. je realitní společností zabývající se především prodejem nemovitostí. Zdá se vám, že umělecké a realitní zájmy se nemohou protnout? Chyba lávky.

Pan Kolohnát po třiceti letech pobytu ve stínu Plechého zjistil, že se jeho inspirace vyčerpala, a rozhodl se najít ztracenou múzu na Vysočině. Chtěl si koupit roubenku s hezkým výhledem, uprostřed lesů a vzdálenou od civilizace.

A realitní společnost Living Flash mu jeho přání pomáhala splnit. Obě strany podepsaly smlouvu o rezervaci nemovitosti, podepsána byla i smlouva zprostředkovatelská. Byla složena záloha na koupi nemovitosti. A pak… Nic. K prodeji nedošlo. Přišel podzim, na Vysočinu se vkradly listopadové plískanice a sněhové vichry a pan Kolohnát u lampičky sestavoval rozhodčí žalobu. Nakonec ji ale nepodal – zjistil, že byť je výborný malíř, jako právník by se asi neuživil. A najal si právního zástupce, který žalobu sepsal a podal. Pan Kolohnát dál klidně maloval šumavské vrchy, rozhodce mezitím obeslal realitní společnost a ta se poprvé vyjádřila ve věci.

A přišly první problémy. Pan Kolohnát sice v žalobě uvedl, že složil část kupní ceny a k prodeji nedošlo, ale bohužel nemá všechny dokumenty. Nebo jich má vlastně až příliš mnoho. Dokládá několik nemovitostí, o které měl zájem, ale ani jedna z nich nekoresponduje s typologií nemovitostí sjednaných ve smlouvách se společností Living Flash. Zároveň ale umělec dokládá, že skutečně peníze jako zálohu na kupní cenu složil, a předkládá odstoupení od smlouvy z důvodu jejího neplnění druhou stranou. Realitní společnost konstatuje, že pan Kolohnát vůbec nepřistoupil k podpisu kupní smlouvy se třetí osobou a že si část kupní ceny skutečně ponechala jako smluvní pokutu. Zároveň konstatuje, že předmětná smlouva se týkala úplně jiných nemovitostí, než tvrdí pan Kolohnát. A nakonec uvedla, že k neplnění dohody došlo mimo jiné i kvůli prodlení třetí strany.

Rozhodce seznal, že v tomto případě by nárok na smluvní pokutu realitní společnosti nevznikl. Za žalobce se vyjádřil jeho právní zástupce v tom smyslu, že předmětné dohody sice byly uzavřeny, ale týkaly se úplně jiných nemovitostí, než uvádí žalovaný (specifikace těchto nemovitostí ale odporuje jeho původnímu tvrzení v žalobě). Zároveň uvedl, že k podpisu smlouvy nedošlo pro prodlení žalovaného. Žalovaný naopak tvrdí, že nemovitosti zmiňované žalobcem nebyly předmětem dohody a odkazuje na své předchozí vyjádření, přitom ale uvádí, že smluvní pokutu vyžadoval kvůli údajnému prodlení žalobce. Předkládané listiny pak do značné míry odporují tvrzením obou účastníků sporu.

Máte pocit, že je v případu tak trochu zmatek? Ano, skutečně je. Strany si totiž písemně ujednaly něco jiného, než o čem dále jednaly. Každá z nich tak zřejmě jednala o úplně jiných nemovitostech a za zcela jiných okolností.

A k tomu si vybraly zástupce, kteří svým postupem do řízení vnesli spíše zmatek, než aby přispěli k řešení sporu. Rozhodce si proto dožádal provedení důkazů soudem. Zjistil, kteří lidé byli majiteli dotčených nemovitostí, a zajistil si jejich vyjádření ve věci. Poté již nebyl problém celou záležitost vyřešit a spor rozhodnout.

Z případu plyne několik poučení. Sjednávejte jen takový obsah smluv, který zamýšlíte skutečně realizovat. Uplatňujte svá práva s rozvahou.

A pokud si najmete právního zástupce, dbejte, aby vaše práva uplatňoval účelně. Neboť jak říká prastará římskoprávní poučka: Vigilantibus iura scripta sunt. – Pouze bdělým svědčí jejich práva. Případný spánek v průběhu nalézacího řízení se určitě nevyplatí.

text (JŠ), foto archiv

text Miroslav Mašek, foto Digel a Jiří Sláma

Boty podruhé: Které k obleku ano a které ne?

V minulém čísle jsme načali téma pánských bot k obleku. V pokračování nám imagemaker a stylista Max Mahdall poradí, jak vybírat podle materiálů a barev.

Začneme od podrážek – z jakého materiálů jsou ty kvalitní?

Samozřejmě z kůže. Bota je díky tomu prodyšná a „dýchá" i podrážkou. Jenže když šlápnete do vlhka, podrážka nasaje vodu a máte promočenou nohu. Proto doporučuji nášlapnou plochu kožené podrážky nechat u obuvníka podrazit jemným plátkem gumy. Nejlepší boty tuto úpravu mají již přímo z výroby. Prodyšnost tím sice utrpí, ale boty nevlhnou a také déle vydrží. I u těch nejlepších se dnes však kvalita bohužel snižuje a kůže není opracována tak dobře jako dřív – bez podražení se tak podrážka může poměrně rychle obrousit. A výrobce tuto reklamaci neuzná… Pokud si boty s koženou podrážkou podrazit nechcete, používejte je jako salónní nebo jen občas.

A co další materiály?

Boty mohou mít i gumovou podrážku. Ty se silnější podrážkou – asi 1 až 2 centimetry – jsou výborné na celodenní nošení, ale jde o levnější „lidové" boty, které se příliš nehodí k obleku. Zdegradují totiž cenu a styl celého outfitu. K manšestrovým kalhotám nebo džínám si je ale můžete vzít bez problému – jako vycházkovou obuv.

Zmínil jste, že k obleku jsou vhodné boty s tenkou podrážkou. I u mužů menšího vzrůstu?

Zásadně nedoporučuji pořizovat si speciální boty se zvýšenými podpatky. Kvůli komplexu ze své výšky to nedávno udělal Tom Cruise, obuvník informaci o tom okamžitě prodal novinám a herec měl ostudu po celém světě. Pokud je chlap opravdu chlap, má své sebevědomí a žádné takovéhle věci nepotřebuje. A pokud ho nemá, tímhle ho rozhodně nezíská.

„Dobrá bota se vždy přizpůsobí tvaru nohy. Ta nekvalitní buď vůbec, nebo – když je z moc měkké kůže – až příliš."

Přesuňme se k svrchnímu materiálu boty.

Samozřejmě jde opět o kůži. Bohužel, dobrá kožená bota je dnes vzácností. Dříve se používala kvalitní kůže, z níž se vyřízl tvar boty, narazil se na kopyto a přišil k podrážce. Dnes se plát kůže, z něhož se kdysi udělaly jedny boty, rozřízne na několik miniplátků. Chybějící šířka kůže se doplní tvrdým papírem nebo jiným materiálem. A zákazník dostane „koženou" botu s kůží o tloušťce ošizené šunky… Pohledem to bohužel nelze rozeznat, poznáte to až při nošení. Třeba podle toho, že se vám v takových botách potí nohy, nebo podle toho, že se bota nepřizpůsobí ohybu a začne se lámat. Dobrá bota se vždy přizpůsobí tvaru nohy, ta nekvalitní buď vůbec, nebo – když je z moc měkké kůže – až příliš.

Jak tedy v obchodě rozeznám kvalitní koženou botu?

Dobrou botu poznáte tak, že i když je sešita třeba z pěti dílů, každý z nich má stejné vlastnosti: tloušťku, pórovitost… Dnes běžně vidíte, že každá část boty má jinak velké póry, jinou zvrásněnost. A prodavačka vám ještě řekne, že to patří k designu. Ani náhodou! Taková bota je prostě ošizená a nekvalitní.

A co vnitřní materiál?

O tom nemá smysl mluvit, protože laik nemá šanci poznat kvalitní od nekvalitního.

Hovořili jsme o tom, jaký tvar boty se hodí k obleku. Jak je to s typy bot?

Boty k obleku do společnosti vždy musejí být zavazovací, s tkaničkami. Měly by být spíše hladké – boty s hrubším prošíváním a výraznými štepy či švy se k obleku nehodí. V tom je etiketa nekompromisní. Mokasíny reprezentují ležérní, sportovnější, casual styl, nazul bych je maximálně k vycházkovému obleku. Lakýrky jsou naopak ryze společenské. Pokud nejste módní návrhář nebo osoba velmi extravagantní, nedoporučuji je nosit přes den.

Ještě nám zbývá probrat barvy. Klasikou k obleku je černá…

Černá polobotka s černou ponožkou je ideální volbou prakticky kdykoliv a téměř k jakémukoliv obleku. Hnědé boty se dnes nosí k oblekům často, ale spíš ve Francii nebo Itálii. A hlavně – jsou považovány za sportovní, což si u nás málokdo uvědomuje. Patří tedy k obleku bez kravaty a jsou vhodné na běžnější nošení, ne do společnosti. Navíc se většinou vůbec nehodí k černému obleku.

A co k šedému?

Když už, tak ke světlejšímu. A záleží hodně na konkrétním odstínu hnědé – je jich hodně a pro laika není snadné odhadnout, co se k čemu hodí. Hnědá bota v business šatníku tak majiteli spíš komplikuje život, než aby mu pomohla vypadat dobře. Šedá bota pak je ideální pro běžné denní nošení, například ke sportovnímu obleku bez kravaty.

Jak se díváte na módní výstřelky, třeba modré nebo červené polobotky?

Nezatracuji je. Při vhodné volbě oblečení může být celkový outfit velmi zajímavý. Ale nesmí se míchat styly a účely – ke společenským oblekům se takové boty nehodí.

MAXIM

Velký Špalíček, Brno
tel.: 736 73 73 73
e-mail: maxim@ateliermaxim.cz
www.modamaxim.cz

Nové BMW 5: spojení tradice, technologií a luxusu

Text Miroslav Mašek a Renocar, foto BMW a Renocar

BMW řady 5 patří mezi nejznámější a nejuznávanější automobily světa. Prodává se už řadu let a za tu dobu si stihl vybudovat neotřesitelnou pozici. Jeho nová – již šestá – generace proto patřila mezi nejočekávanější vozy roku 2010. Bavorská automobilka prodej sedanu zahájila v březnu, verze kombi se představí na podzim.

Designéři vytvořili pozoruhodný vůz – v duchu motta „dokonalé pojetí krásy".

Přestože je konkurence v této třídě velmi silná, BMW 5 se o své postavení na trhu bát nemusí. Vždy bylo oblíbené především pro své sportovní, ale zároveň komfortní jízdní vlastnosti, prostorný interiér i kvalitní zpracování. Autoři šesté generace i tak nenechali nic náhodě a vytvořili po všech stránkách pozoruhodný vůz – přesně v duchu motta „dokonalé pojetí krásy". Jeho podoba potěší všechny odpůrce stylu prosazovaného někdejším šéfdesignérem BMW Christopherem Banglem, od něhož se automobilka začíná postupně vzdalovat. Vzhled vozu je masivní, což podtrhuje i inovovaný charakteristický znak pětkové řady – ledvinovitá maska chladiče. Příď vozu dotvářejí dynamicky působící světlomety a sportovní nárazník, na celkové eleganci designu přidává boční linie s výrazným přelisem. Záď pak je kombinací sportovního a uhlazeného stylu. Její ladnost zdůrazňuje zakončení víka zavazadlového prostoru a nárazník, naopak trochu „drsněji" působí LED světla, která tuto část zajímavě oživují. Špetku zdravé agresivity dodávají vozu (resp. některým jeho verzím) dvě koncovky výfuku.

Interiér vypadá na první pohled o poznání luxusněji a moderněji než u páté generace. Dominuje mu mohutná středová konzole s kapličkou, v níž naleznete LCD displej (u všech verzí pětky je v základu k dispozici sedmipalcový barevný displej, vozy vybavené navigací disponují displejem o tři palce větším a s vyšším rozlišením).

Na středové konzoli se nachází také ovládání audia, klimatizace a samozřejmě volič převodovky a ovladač uživatelského rozhraní. Palubní deska je podobná ostatním nejnovějším modelům BMW. K dotvoření interiéru podle vkusu zákazníka nabízí výrobce několik nových ušlechtilých materiálů čalounění a obkladů. Vybrat si lze z celkem šesti barevných kombinací, u verze 550i pak je kompletní kožené čalounění již v základní výbavě.

Filozofie EfficientDynamics zvyšuje účinnost a výkon, šetří palivo a snižuje emise.

Nové BMW 5 se ovšem kromě neotřelého kabátu vyznačuje i vylepšeními a vlastnostmi, které mu oproti konkurenci dávají do vínku nezanedbatelné výhody. Po technické stránce se pětka nejvíce podobá nové sedmičce, což je jednoznačně pozitivní vklad. Vůz se může pochlubit např. přední i zadní víceprvkovou nápravou, díky čemuž řidič ocení větší spektrum možností pro použití lepší a pokročilejší techniky od brzd až po tlumiče. BMW 5 je navrženo v souladu s filozofií EfficientDynamics pro komplexní zvýšení účinnosti, tedy snížení spotřeby paliva a emisí oxidu uhličitého za současného zvýšení výkonů. A prostředků k dosažení těchto cílů je ve voze nepočítaně: hliníkové díly pro snížení hmotnosti (dveře, kapota, přední blatníky), elektrický posilovač řízení a agregáty pracující jen v případě nutnosti (včetně klimatizace), indikace zařazeného převodového stupně u manuální převodovky (s doporučením kdy řadit), aplikace technologie Auto Start/Stop (poprvé u BMW 520d), osmistupňová samočinná převodovka, pneumatiky s nízkým valivým odporem, regenerace brzdné energie, aktivní vstupy vzduchu na přídi a v neposlední řadě vysoce účinné pohonné jednotky, zážehové i vznětové. Těch je k výběru celkem šest: zážehový osmiválec BMW 550i, trojice zážehových šestiválců BMW 523i/528i/535i a dvojice vznětových šestiválců BMW 525d/530d. V polovině roku 2010 k nim přibude již zmíněný vznětový čtyřválec BMW 520d.

Díky systému Adaptive Drive představuje BMW 5 vlastně čtyři vozy v jednom.

Šestistupňová manuální převodovka může být u všech typů nahrazena novou osmistupňovou samočinnou ZF s možností přímého sekvenčního řazení Steptronic (pouze osmiválec je výhradně s automatem). Oproti konkurenci se BMW 5 může pochlubit i solidním rozvorem 2969 mm, s nímž hravě předčí třeba Mercedes Benz třídy E (2872 mm) nebo Cadillac CTS (2880 mm). O místo pro cestující tak není nouze ani na zadních sedadlech.

V souladu s požadavky trhu není nové BMW vyloženě sportovním sedanem, ale spíše racionálním kompromisem mezi luxusem a sportovním duchem. Vyznavači dynamičtější jízdy si však nemusejí zoufat – mohou využít systém Adaptive Drive, který po stisknutí tlačítka mění charakter vozu z komfortního právě na sportovní. Tento systém dovolující individuální nastavení automobilu využívá dynamické kontroly tlumičů DDC, ovlivňuje reakce motoru, samočinného řazení i posilovače řízení a elektronických podpůrných systémů. Díky čtyřem volitelným režimům (Comfort, Normal, Sport a Sport Plus) tak jde vlastně o čtyři automobily v jednom. A rozdíly mezi jednotlivými režimy jsou opravdu výrazné.

Co nového u BMW?

I přes ekonomickou krizi automobilky stále chrlí nové modely a služby zákazníkům a ani u BMW tomu není jinak. V loňském roce značka představila nejmenší SUV na trhu premium třídy – řadu X1. Model s nebývalou všestranností a cenou pod 600 tisíc korun oslovil širokou škálu zákazníků. Další novinkou roku 2009 bylo představení nového segmentu pod názvem Gran Turismo. Tato limuzína ve tvaru kupé zaujme především nadstandardním a variabilním prostorem, výhodou je i společná podvozková platforma s vyšší řadou 7. Největší rozvor náprav zaručuje nejvyšší komfort jízdy spolu s nejmodernější výbavou.
Rok 2010 se však v kalendáři BMW zapíše především premiérou řady 5. Její již šestá generace stanovuje nové standardy ve třídě manažerských vozů. Propojením elegance s jízdní dynamikou, komfortem a moderní technikou je BMW řady 5 jednoznačně měřítkem pro ostatní konkurenční vozy. V první polovině tohoto roku mohou zákazníci BMW také očekávat facelift řady X5. Nová osmistupňová převodovka spolu s posílením motorů zvýší agilitu vozu a výrazně sníží spotřebu paliva. Decentní změně kabátu neunikne ani řada 3 Coupé/Cabrio.

A co u společnosti Renocar?

Výběr ze 150 skladových vozů s okamžitým odběrem
Firma Renocar letos zvýšila svůj podíl na trhu vozů BMW a se svým výběrem téměř 150 vozů skladem dokáže zákazníkovi nabídnout ten správný vůz ihned. Kvalitní prodej doprovází široké zázemí servisu a služeb společnosti Renocar.

Pětiletý servis zdarma znamená garantované provozní náklady
Nelze také opomenout servisní balíček Service Inclusive, nabízený jako součást všech vozů BMW. Náklady na servisní prohlídky včetně výměn olejů a filtrů nestojí zákazníka ani korunu, a to po dobu pěti let nebo do ujetí 100 tisíc kilometrů.

Renocar BMW, dealer s dvacetiletou historií
Renocar patří k předním autorizovaným prodejcům a poskytovatelům servisu značky BMW a MINI v České republice. Vznik Renocaru – jako jedné z prvních soukromých firem v tehdejším Československu – se oficiálně datuje k 22. září 1990. Kořeny firmy však lze najít už v 60. letech, kdy Miloš Vránek starší začal s restaurováním

veteránů BMW. Z této činnosti také pochází jméno firmy: RENO (renovace) a CAR (aut). Díky svému dobrému renomé doma i v zahraničí se Renocar stal v roce 1991 prvním oficiálním dealerem a servisem BMW AG v České republice. V roce 2005 se z Renocar, s. r. o. stala akciová společnost a o rok později se brněnská centrála rozrostla o pobočku v Praze. Firma, v jejímž čele stojí Miloš Vránek starší a jeho dva synové MUDr. Miloš Vránek a Ing. Pavel Vránek, dnes patří k nejlépe hodnoceným prodejcům a servisům značky BMW v Česku.

RENOCAR Brno

Řípská 5c, 627 00 Brno-Slatina

Otevírací doba: prodej aut
Po–Pá 8:00–18:00
So–Ne 9:00–15:00

Otvírací doba: servis, prodej náhradních dílů
Po–Pá 7:30–18:00

tel.: 548 141 151 (prodej), 548 141 159 (servis)
e-mail: brno@renocar.cz
www.renocar.com

RENOCAR

KDE NAŠE OBJEVOVÁNÍ KRÁSY KONČÍ, TO VAŠE ZAČÍNÁ.

Když se nespoutaná kreativita setká s nekonečným nadšením pro výkon, můžete očekávat něco neobvyklého. A nové BMW řady 5 Sedan je tím nejlepším příkladem. Celá řada inovací, jako jsou například 8stupňová automatická převodovka nebo integrální aktivní řízení, ve spojení se sportovním vzhledem typickým pro BMW a maximální mírou komfortu i elegance posouvá tento vůz do své vlastní třídy. Objevte nové BMW řady 5 v našem showroomu a vyzkoušejte ho při testovací jízdě. Více informací Vám podají naši prodejci.
Využijte dvouletého odpisu do 30. 6. 2010 na skladové vozy. Nové BMW řady 5 již od 903 500 Kč bez DPH.

NOVÉ BMW ŘADY 5. DOKONALÉ POJETÍ KRÁSY.

BMW EfficientDynamics
Méně emisí. Více radosti z jízdy.

Renocar Praha
KONGRESOVÉ CENTRUM, Praha 4 - Pankrác
tel.: 261 393 642
Ondřej Šindelář 725 754 750, Pavel Svoboda 602 170 505
e-mail: bmw-praha@renocar.cz
Otevřeno Po - Pá

Renocar Brno
Řípská 5C, Brno - Slatina
tel.: 548 141 151
Tomáš Hájek 602 595 210, Pavel Blaha 602 472 086
e-mail: bmw-brno@renocar.cz
Otevřeno 7 dní v týdnu

Nabídka skladových vozů na bmw.renocar.com

Kombinovaná spotřeba paliva a emise CO_2 nového BMW řady 5: 5,0–10,4 l/100 km, 132–243 g/km.

Sir Elton se vrací do Prahy

text Lenka Pospíšilová, foto archiv

Jeden z nejslavnějších popových umělců, sir Elton John, se po pěti letech znovu chystá do Prahy. 10. června 2010 vystoupí v O2 areně za doprovodu své kapely s průřezem skladeb ze své bohaté hudební kariéry.
Hrou na piáno si vydělával už v šestnácti letech. V konkurzu talentů se však neprosadil, zjevně mu uškodily brýle a zavalitá postava. Jeho prvním zaměstnavatelem se tak stalo nakladatelství Disk James Music. Psal skladby pro zavedené zpěváky tak dlouho, až se rozhodl složit také něco pro sebe. A hned v průběhu let 1969 a 1970 vydal tři alba. Za svou čtyřicetiletou kariéru má na kontě desítky skladeb, mezi nejznámější patří Rocket Man, Tiny Dancer, Daniel nebo Diana. Přelom 80. a 90. let doprovázely hity I Don´t Want Go On With You Like That a Sacrifice, který se v roce 1990 se zpožděním ocitl na první příčce britské hitparády. Stejného úspěchu dosáhla i deska The Very Best Of. Cenou Grammy za rok 1997 byla oceněna píseň Candle In The Wind, věnovaná princezně Dianě, která se navíc stala nejprodávanějším singlem všech dob. Sir Elton je rovněž autorem soundtracků k devíti filmům, přičemž nejznámější je Oscarem ověnčená píseň Can You Feel The Love Tonight z animovaného filmu Lví král. Sám John hrál v desítce filmů, několik jich produkoval a v současnosti plánuje návrat ke komponování pro divadlo. Za čtyřicet let se prodalo neuvěřitelných 200 miliónů hudebních nosičů s jeho jménem.

Elton Hercules John, vlastním jménem Reginald Kenneth Dwight (narozen 1947), je ovšem znám též podporou různých charitativních projektů (zvláště na pomoc nemocným AIDS) a bojem za legalizaci sňatků osob stejného pohlaví. Mezi prvními se v 90. letech otevřeně přihlásil ke své homosexualitě a nově také získal označení největší gay ikona všech dob. V průzkumu hlasovalo přes pět tisíc gayů z celého světa a Elton John předběhl dokonce i Freddieho Mercuryho. Zároveň byl královnou vyznamenán Řádem britského impéria a povýšen do šlechtického stavu. Svou hvězdu má na hollywoodském chodníku slávy a jeho voskový dvojník stojí v londýnském Muzeu Madame Tussaud.
V naší zemi Elton John poprvé koncertoval – jako jeden z mála západních hudebníků – už za komunistického režimu v roce 1984.
Na letošní červnový koncert jsou vstupenky k mání od prosince minulého roku, jejich cena začíná na asi 1000 Kč.

10. června 2010, O2 arena, Praha

Hurvínkovo rodiště opět uvítá loutkáře

text Lenka Pospíšilová, foto archiv festivalu

Skupova Plzeň se poprvé uskutečnila v lednu 1967 jako jubilejní akce k 75. výročí narození a 10. výročí úmrtí otce Spejbla a Hurvínka Josefa Skupy. Letos se koná po osmadvacáté a přivítá čtyřiadvacet loutkářských souborů.
Letos poprvé pořadatelé doplnili název festivalu podtitulem „alternativní“. Odvolávají se na fakt, že striktní dodržování výhradně loutkového charakteru představení už není možné, protože hranice mezi divadlem loutkovým a neloutkovým se čím dál více rozostřují. Doplněním názvu tedy umožnili do programu přijmout i inscenace, jež s loutkami pracují sporadicky, ale lze je zahrnout pod uvedené slůvko. Dramaturgické zaměření letošního ročníku na mládež a dospělé se nemění. Stejně tak bude festival opět soutěžní – v porotě zasedne mj. Zdeněk Aleš Tichý, Petr Vodička či Renáta Pavlíčková.

V průběhu přehlídky, kterou zahájí Naivní divadlo Liberec hrou Labutí jezírko, se představí 24 inscenací 24 souborů, z toho tří zahraničních (ze Slovenska, Polska a Francie). Sestavu sedmnácti domácích souborů tvoří statutární loutková divadla z Prahy, Liberce, Hradce Králové, Kladna a Plzně, osm nezávislých skupin (La Putyka, Buchty a loutky, LokVar, ANPU, Divadlo jednoho Edy, Mimotaurus, Divadlo Líšeň, Cirkus Žebřík) a pět skupin studentů či nedávných absolventů DAMU a JAMU. Součástí programu jsou i dva mezinárodní projekty: Bez země od česko-francouzské skupiny Décalges – divadlo v pohybu a Jánošík, na jehož vzniku spolupracovalo Divadlo DRAK z Hradce Králové, Staré divadlo z Nitry a Teatr LALKA z Varšavy. Festival doplní výstavy v Mázhausu radnice a Muzeu loutek, stejně jako několik koncertů. Hrát se bude v Divadle Alfa, Šapitó u Ježíška, Komorním divadle, Muzeu loutek i Divadle Miroslava Horníčka, a to až šest představení denně od 13. do 17. června.
Od roku 1970 se Skupova Plzeň v novém červnovém termínu ustavila jako soutěžní přehlídka českých profesionálních loutkových divadel, završená udělením Skupovy ceny. Do roku 1978 se konala každoročně, poté jako bienále. Počínaje rokem 1992 se udělují už jen ceny individuální, festival se otevřel všem profesionálním loutkářům bez rozdílu a častěji se také objevují soubory zahraniční. Součástí bývá i doprovodný program zahrnující výstavy, koncerty, exteriérová vystoupení, promítání, tvůrčí dílny apod. Pořadatelem festivalu je pod záštitou UNIMA Divadlo ALFA.

13. až 17. června 2010, Plzeň

Občanské dobro podle Hůlové

text a foto Lenka Pospíšilová

Před pár lety byla Petra Hůlová objevem, který za svoji prvotinu dostal cenu Magnesia Litera. Dnes už je zavedená autorka – vyšel jí šestý román a sedmý právě píše.
Počátek občanského dobra v dřevních dobách reálného socialismu, kdy bylo vše dané a kdo vybočil, tomu běda… To prožívá mladá rodina v prostředí sice neutěšeném, ale s velkými přísliby do budoucna. Soudruzi slibovali Krakov, pojmenovaný po spřáteleném lido-demo městě – ukázkovou lokalitu mladých, kam se starší generace nesměla stěhovat, aby nekazila dojem. Vše je regulované, vše se tváří na povrchu vzorně. Neodbytně se vkrádá připomínka světa v Zamjatinově románu My. Ani jednotné oblečky tu do určité míry nechybí.
Hlavní hrdinka má typické vlastnosti staršího sourozence: Drží se pravidel, vše dělá, jak se má, je na ni spolehnutí… Zkrátka veškeré socialistické příšernosti včetně tichého dozoru STB bere nesmírně opravdově. Mladší sestra je neřízená smršť, která se brzy začne na všechno a všechny koukat svrchu a jak jinak, přidá se na opačnou stranu barikády. Stejně tak to ovšem zůstane i po roce 1989. Starší se drží svých pravidel, děsí se hrůz kapitalismu a nakonec s malými „vietnamčaty" zakládá Pionýra přesně podle socialistického střihu. Sestra se s partnerem z řad někdejších odpůrců režimu, který už jaksi nemá čemu odporovat, odstěhuje do squattu. Fiktivní město kdysi mladých a „úspěšných" socialistických rodin dělí závora na squatterskou část a „spořádané" občany. Kolem závory hlídkuje pionýrský oddíl, a když se konflikty trochu vymknou, nakonec také občanská domobrana pod velením starší z obou sester a její kamarádky. Sci-fi žánr evokuje i rozuzlení teleportované do pražského Mánesu.
I mladší generace, která zažila „blaho" reálného socialismu jen v dětství, může (možná právě proto) preferovat tehdejší „pozitiva". Jakmile nejistota převýší snesitelnou míru, chytáme se toho nejzákladnějšího, co nám v dětství okolí vštěpovalo, ačkoliv jsme měli a máme trochu výhrady. Na druhé straně vzpoura není vyhrazená jen náctiletým a někomu iluzorní představa o inspirativním a přínosném soužití s nonkonformním etnikem vydrží do dospělosti.
Hůlová vystudovala kulturologii a mongolistiku na Filozofické fakultě UK. V letech 2000–2001 pobývala v Mongolsku, kde se odehrává její první román Paměť mojí babičce (Magnesia Litera v kategorii Objev roku, Kniha roku v anketě Lidových novin). Umělohmotný třípokoj získal Cenu Jiřího Ortena, román Stanice Tajga Cenu Josefa Škvoreckého. Dále vyšly knihy Přes matný sklo (2004), Cirkus Les Mémories (2005), z chystaného románu Krakov 1976–2001 otiskla Revolver Revue ukázku na jaře 2010.

Petra Hůlová: Strážci občanského dobra, Torst, 2010

Kaplického Vlastní cesta vede do DOXu

text Lenka Pospíšilová, foto archiv Future Systems

Oko, které se mělo dívat z Letné na Prahu, zaregistroval asi každý. Ostatní Kaplického dílo u nás tak známé není. Napravit tento deficit si za cíl klade výstava Vlastní cesta, kterou ve spolupráci s další věhlasnou architektkou, Evou Jiřičnou, připravil DOX.

Přes 700 metrů čtverečních pro Kaplického typických ploch plynoucích ve vlnách je „vyplakátováno" projekty všeho druhu. Šedesát trojrozměrných modelů architektonických i designérských návrhů umožní postihnout pro autora charakteristickou tvarovou i barevnou rozmanitost. Součástí expozice jsou také projekce představující Kaplického přednáškovou činnost, návrhy oděvů a zásadní inspirační zdroje od roku 1967.
„Nikdy nedělal věci tak, jako ostatní," říká Eva Jiřičná, jeho někdejší pracovní i životní partnerka. „Žádné rovné linky, i nosníky chtěl oblé.
A bylo těžké ho přesvědčit, že je třeba myslet také na statiku. Z roku 1966 pochází projekt ve tvaru vajíčka. V něm jsou kořeny jeho vize, jak by věci měly vypadat. Vždycky říkal, že v přírodě také není nic rovné."
Kaplický (narozen 1937 v Praze) pocházel z rodiny sochaře, architekta, grafika a ilustrátorky. Do Anglie odešel v roce 1968 a záhy se mu podařilo získat práci v nejdůležitějších architektonických firmách: Denys Lasdun and Partners, Piano and Rogers Architects a Foster Associates. Při krátkém působení u firmy Louis de Soissons Partnership poznal Davida Nixona a založil s ním vlastní firmu Future Systems.
Později se partnerkou Future Systems – i Kaplického v osobním životě – stala Amanda Levete.
Kaplický a jeho kancelář zažili neobyčejně úspěšné období vyhraných soutěží a realizací. První významnou budovou se stalo mediální centrum na stadionu Lord´s Cricket Ground, ohodnocené Stirlingovou cenou. Další významnou realizací je budova obchodního domu Selfridges v Birminghamu, kterou časopis The Independent zařadil do seznamu nejvýznamnějších moderních staveb světa. U nás postavil autor např. vilu na Konopišti, v projektové fázi je koncertní sál v Českých Budějovicích. Práce Jana Kaplického byly vystaveny v osmdesáti expozicích po celém světě, za posledních 25 let v Anglii obdržel 47 ocenění. Při natáčení biografického dokumentu se Kaplický seznámil s producentkou Eliškou Fuchsovou, s níž se později oženil. V den, kdy se manželům narodila dcera Johanka – 14. ledna 2009 – architekt zemřel.
Doprovodný program rozsáhlé výstavy, která potrvá do začátku srpna, slibují organizátoři vyšperkovat přednáškami Zahy Hadid, Normana Fostera či Richarda Rogerse.

Centrum současného umění DOX, Praha, do 2. srpna 2010

Anabea – dárky, které potěší

Chcete své blízké překvapit originálním a stylovým dárkem, ale nedostává se vám inspirace? Pak je nový dárkový obchod Anabea určen právě vám. Jeho nabídka potěší darující i obdarovávané nejen svou krásou, ale i užitečností a trvalou hodnotou. Na své si zde přijde každý, kdo klade důraz na netradičnost, vkus a praktičnost. V bohatém sortimentu obchodu Anabea naleznete designové kuchyňské náčiní, sklo a porcelán, keramické nože, vonné svíčky, kávovary, sommeliérské potřeby a mnoho dalšího. Na přání pro vás tým Anabea připraví také dárkové poukazy, případně dárkové koše s italskými, francouzskými, řeckými či španělskými delikatesami. Stačí si jen vybrat…

Anabea gift shop

Příkop 6, 602 00 Brno
Obchodní pasáž IBC
tel.: 725 525 252
e-mail: obchod@anabea.cz
www.anabea.cz

Značkové kravaty: váš jedinečný doplněk

Váháte, jakou kravatu zvolit k vašemu saku a košili? Přijďte do prodejny s pánskou módou MAXIM a zkušení stylisté vyřeší tento problém za vás. Výběr kravat od několika značkových výrobců uspokojí každého, kdo hledá zajímavé a jedinečné doplňky. Další vázanky si můžete objednat i z katalogu plného zajímavých modelů. Asistentky vám rády předvedou také krásné francouzské kravaty, které firma MAXIM dováží jako jediná v České republice. Odborníci vám zároveň poradí, pro kterou příležitost se vybraná vázanka hodí a s kterými kousky z vašeho šatníku ji lze zkombinovat.

MAXIM®

MAXIM

Velký Špalíček, Brno
tel.: 736 73 73 73
e-mail: maxim@ateliermaxim.cz
www.modamaxim.cz

BARBONE W SEVEN GT: nejvýkonnější mezi výkonnými

BARBONE W SEVEN GT je nejvýkonnějším modelem z aktuální nabídky počítačů BARBONE. Pro všechny, kteří potřebují opravdový výkon, je určena nová mikroarchitektura Intel Core i7, podporující paměti DDR3 v tříkanálovém režimu (s až o 50 % vyšší datovou propustností). Díky technologii Hyper Threading je systém schopen využít jednoho čtyřjádrového procesoru jako osmi logických výpočetních jednotek. Součástí je i technologie Turbo Boost, která v případě potřeby automaticky zrychlí procesor. Zpracování grafiky má na starost špičkový čip od společnosti ATI.

T.S. BOHEMIA
VÁŠ OSOBNÍ ELEKTROMARKET

T.S.Bohemia a. s.

Sladovní 103/3, 779 00 Olomouc
tel.: 840 159 159
e-mail: obchod@tsbohemia.cz
www.tsbohemia.cz

Vinotéka pro vaše poklady z cest

Patříte k cestovatelům, kteří si s sebou domů rádi dovezou také památku v podobě kvalitního vína? Pokud si má tento ušlechtilý nápoj uchovat svou výjimečnou chuť, vůni i barvu, musíte ho také správně skladovat. Společnost Miele představila ideální řešení: domácí vinotéku. Vinotéky vytvářejí vhodné podmínky především pro dlouhodobé skladování archivních vín. Máte rádi bílé a váš partner červené? Ani to nepředstavuje problém, pro vinotéky Miele je charakteristické oddělení až tří teplotních zón. V každé z nich přitom lze teplotu zvolit individuálně. To vám umožní podávat při správné teplotě až tři druhy vína najednou.

Miele
VŠE OSTATNÍ JE KOMPROMIS

Miele spol. s r. o.

Hněvkovského 81b, 617 00 Brno
tel.: 543 553 111
e-mail: info@miele.cz
www.miele.cz

APEK

ASOCIACE PRO ELEKTRONICKOU KOMERCI

www.apek.cz

CREDITINFO CZECH REPUBLIC
PART OF CREDITINFO GROUP

REGISTR SOLVENTNÍCH FIREM

Creditinfo Czech Republic, s.r.o.
divize **NEFI Bohemia**
Hlinky 40
603 00 Brno
tel.: **541 247 463**
mobil: **602 513 750**
fax: **541 247 261**
e-mail: **nefi@cicr.cz**

HOSPODÁŘSKÁ KOMORA ČESKÉ REPUBLIKY

REGIONÁLNÍ HOSPODÁŘSKÁ KOMORA BRNO

Výstaviště 1, areál BVV, 648 04 Brno
tel.: 532 194 911, fax: 532 194 938
e-mail: rhkbrno@rhkbrno.cz
www.rhkbrno.cz

COPY CENTRUM, CEJL 91, BRNO

K-copy

WWW.K-COPY.CZ

ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ
Mgr. Sofie Pondikasová

advokátka

Křenová 64
602 00 Brno
IČ: 71329421

tel.: 545 214 856
fax: 543 255 469
mobil: 774 722 784

e-mail: pondikasova@akpondikasova.eu
web: www.akpondikasova.eu

partner pro váš business

sofis partner
www.sofispartner.cz

inzerce

Laurea

Klinika plastické a estetické chirurgie Laurea v Brně

Vám nabízí tu nejlepší medicínskou a kosmetickou péči

Laurea, spol. s r.o.
Bulharská 29, 612 00 Brno
Tel.: 541 420 771, 541 420 776
E-mail: laurea@laurea.cz
www.laurea.cz

- Modelace postavy liposukcí
- Modelace rtů – zvětšení, zmenšení
- Korekce nosu, brady, uší
- Facelifting a korekce očních víček
- Modelace prsů – zvětšení, zmenšení
- Redukce vrásek – botox, tkáňové výplně
- Transplantace vlastních vlasů
- Estetická laserová terapie – změlčování vrásek, depilace
- Laserové odstranění varixů
- Estetické operace přednoží – vbočený a vybočený palec, ztuhlý palec, kladívkový prst, přeložený malíček, příčná klenba
- Ambulantní stomatologie – stomatochirurgie, implantologie, ošetření KaVo KEY laserem, kosmetické bělení chrupu
- Kosmetické studio – permanentní make-up, chemický peeling
- Úhrada výkonů na splátky

Jsme tu pro Vás
již 15 let!
jubilejní sleva
15%
na operační výkon

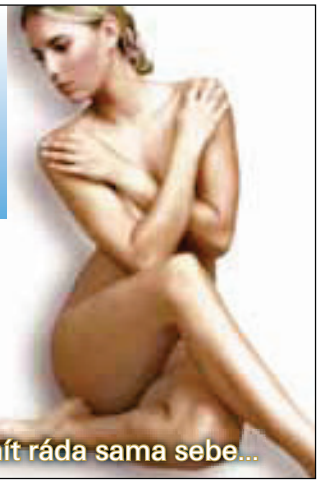

Naučíme Vás mít ráda sama sebe...

Advokátní kancelář Mgr. Sofie Pondikasová
545 214 856
774 722 784
pondikasova@akpondikasova.eu

Anabea gift shop
725 525 252
obchod@anabea.cz

Asociace pro elektronickou komerci (APEK)
224 916 514
775 692 735
info@apek.cz

CESR
info@cesr.cz

CPLS s. r. o. (Fatboy)
603 276 189
stepanka@fatboy.cz

Creditinfo Czech Republic, s. r. o.
541 247 463
602 513 750
nefi@cicr.cz

EFIN, spol. s r. o.
241 710 502
608 983 483
sphere@sphere.cz

GOLF BRNO a. s.
541 511 711
info@golfbrno.cz

ITS Tenis Centre s. r. o.
774 447 508
info@itstennis.cz

K-copy
545 210 700
cejl@k-copy.cz

LAUREA, spol. s r. o.
541 420 771
laurea@laurea.cz

MAXIM
736 73 73 73
maxim@ateliermaxim.cz

Miele spol. s r. o.
543 553 111
info@miele.cz

Regionální hospodářská komora Brno
532 194 911
rhkbrno@rhkbrno.cz
info@rhkbrno.cz

Sofis partner, s. r. o.
603 418 065
info@sofispartner.cz

Spa&Wellness hotel Kazdův Dvůr
355 329 400
355 329 477
rezervation@kazduvdvur.cz

Stuare
info@stuare.cz
547 422 780-1

Studio Aroza
777 146 608
KatkaUCWrap@seznam.cz

T.S.Bohemia
840 159 159
obchod@tsbohemia.cz

Top Language Centre, s.r.o.
533 433 900
info@tlc.cz

TOP OFFICE spol. s r. o.
545 176 221
603 464 020
info@top-office.cz

KALENDÁŘ VZDĚLÁVACÍCH AKCÍ

UNIE PRO ROZHODČÍ A MEDIAČNÍ ŘÍZENÍ ČR, a. s.

Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR, a. s. pořádá vzdělávací akce zaměřené na správu pohledávek, řešení obchodních sporů a prevenci jejich vzniku Semináře představují rozhodčí řízení jako moderní metodu řešení sporů se všemi jejími výhodami, právními důsledky a způsoby využití. Workshopy nabízejí účastníkům komplexní pohled na průběh rozhodčího řízení a další související problematiku – např. daňovou, exekuční apod. Naši odborníci připravují také školení pro obchodní týmy na míru a další specializované akce, přednáší i na odborných konferencích partnerů.

Přehled nejbližších akcí:

Rozhodčí řízení – efektivní nástroj na řešení pohledávek

8. června 2010 – Brno

13. července 2010 – Brno

Workshop: Rozhodčí řízení jako efektivní nástroj na zmírnění dopadů ekonomické krize

16. září 2010 – Brno

25. listopadu 2010 – Brno

Oborové konference partnerů

(hotel Holiday Inn v Brně, další informace: www.konference.org)

Očekávaný vývoj zdravotnictví – 2. června 2010

Corporate Finance 2010 – 15. června 2010

Semináře se konají v sídle Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR (Cejl 91, Brno), workshopy v prostorách Noem Arch Restaurant & Design Hotel (Cimburkova 9, Brno).Účastníci získají osvědčení o absolvování semináře, školicí a propagační materiály, občerstvení a roční předplatné lifestylového magazínu Satisfakce zdarma.

Další informace získáte na telefonním čísle 545 242 592 nebo na e-mailu seminare@urmr.cz. Na konkrétní semináře se registrujte na webu www.urmr.cz/seminare, na workshopy na webu www.urmr.cz/workshop.

Smlouva o postoupení pohledávky

Smlouva o postoupení pohledávky je nástrojem sloužícím ke změně na pozici věřitele. Na jejím základě dochází k převodu pohledávky z jednoho věřitele na druhého, který ji následně může uplatnit či postoupit dále. Postoupení pohledávky je praktickým instrumentem značného dosahu, neboť umožňuje fakticky oddělit z původního (nejčastěji synallagmatického) vztahu osobu prvotního věřitele a pohledávku z něj převést na další osobu. I když sice nedochází ke změně v obsahu závazku, je obvyklé, že původní část závazku věřitele (např. povinnost převést vlastnické právo u smlouvy kupní) již byla prvním věřitelem splněna, přičemž mu nebylo hrazeno ze strany dlužníka. Věřitel pak smlouvou svoji pohledávku vůči dlužníkovi postupuje na dalšího věřitele. Nový věřitel na základě smlouvy nastupuje do práv věřitele původního, přičemž může s pohledávkou nakládat jako s vlastní. Zvláštnosti a úprava takovéto smlouvy jsou předmětem tohoto článku.

Smlouvu o postoupení pohledávek upravuje občanský zákoník (OZ) v ust. § 524–530. Dle ust. § 524 odst. 1 může věřitel převést svou pohledávku za dlužníkem na jiného, a to písemnou smlouvou. Nebude-li naplněna písemnost smlouvy, jedná se o neplatný právní úkon. Postoupit pohledávku lze přitom úplatně i bezúplatně.

V praxi je obvyklé, že za pohledávku bývá novým věřitelem původnímu plněno – pak má nový věřitel vůči původnímu práva, jež upravuje ust. § 527 OZ. Je přitom možné převést pohledávku jakéhokoli druhu, tedy nikoli pouze peněžitou; lze převést pohledávku splatnou, nesplatnou či případně podmíněně existující. Obdobně může být převedena pohledávka promlčená. Oproti tomu pohledávka prekludovaná být převedena nemůže, neboť prekluzí zanikla. Podmínkou převodu tedy je, aby se jednalo o pohledávku vzniklou a existující. Zanikla-li pohledávka např. splněním či jinak (započtením, prominutím), převést ji nelze.

Dle ust. § 524 odst. 2 OZ platí, že s pohledávkou přecházejí i její příslušenství a všechna s ní spojená práva. Osud pohledávky tedy sledují i úroky z prodlení, poplatky z prodlení, úroky a náklady spojené s jejím uplatněním. Práva spojená s pohledávkou jsou např. práva pohledávku zajišťující.

Procesně dochází k tomu, že původní věřitel není v případě soudního uplatnění nároku aktivně legitimován, tedy že od účinnosti postupu pohledávky není oprávněn vystupovat v soudním řízení jako žalobce. Pro zhojení tohoto nedostatku je třeba v řízení posupovat podle ust. § 107a o. s. ř.

Omezení postoupení pohledávky je upraveno v ust. § 525 OZ. Dle něho nelze postoupit pohledávku, která zaniká nejpozději smrtí věřitele (a jedná se tak např. o osobní či osobnostní práva věřitele), nebo pohledávku, jejíž obsah by se změnou věřitele změnil. Postoupit nelze ani pohledávku, kterou není možné postihnout výkonem rozhodnutí (exekucí). Odstavec č. 2 zmíněného paragrafu upravuje nemožnost postoupení pohledávky v případě dohody s dlužníkem – tedy pokud si strany dojednají, že případnou pohledávku nelze převést na třetí osobu.

Změna na straně věřitele má dopady pro dlužníka, neboť ten je povinen novému věřiteli plnit. Nedozví-li se o postoupení pohledávky, nemůže tak činit. Proto je do ust. § 526 OZ včleněna oznamovací povinnost věřitele, který musí dlužníka bez zbytečného odkladu na postoupení pohledávky upozornit. Nestane-li se tak (případně není-li to prokázáno novým věřitelem), zprostí se dlužník závazku plněním závazku původního. Není-li tedy dlužníkovi oznámeno postoupení pohledávky, je povinen plnit nadále svému věřiteli. Pokud dlužník uhradí v mezidobí celou pohledávku, není povinen ji hradit znovu novému věřiteli. Jelikož by nutným prokazováním postupní smlouvy mohlo dojít k maření účelu smlouvy (nový věřitel by nebyl schopen přinutit dlužníka k plnění, neboť by byl v prodlení s prokázáním postupu), § 526 odst. 2 stanovuje, že dlužník není oprávněn se dožadovat prokázání smlouvy o postoupení, je-li mu toto oznámeno původním věřitelem. Výsledná zákonná konstrukce je velice praktická. Oznámí-li nový věřitel, že je vlastníkem pohledávky, je povinen tuto skutečnost prokázat (tzn. pokud dlužník v mezidobí plní, je v dobré víře ohledně svého věřitele). Oznámí-li mu ale postupitel (původní věřitel), že došlo k postoupení, pak dlužník může začít rovnou plnit novému věřiteli (postupníkovi), neboť je v dobré víře, že k postoupení skutečně došlo. Odpovědnost z tohoto ustanovení řeší následující paragraf v odst. 1 písm. b), kdy za splnění dlužníkem postupiteli odpovídá postupníkovi právě postupitel. Ustanovení § 527 se ovšem použije pouze pro úplatný převod pohledávky. Platí přitom, že postupitel odpovídá za stav pohledávky, tzn. zejména za její obsah a její výši. Postupitel neručí postupníkovi za dobytnost pohledávky, pokud si to výslovně neujednají (§ 527 odst. 2 OZ). Dojde-li k takovému ujednání a postupník bez zbytečného odkladu nevymáhá postoupenou pohledávku u soudu, ručení postupitele zaniká.

Jelikož s pohledávkou podle ust. § 524 odst. 2 přecházejí i práva spojená (typicky zajištění), je informační povinnost rozšířena i o osoby, které toto zajištění poskytly. Např. v případě, kdy je pohledávka dlužníka zajištěna zástavním právem, je nutné vyjma původního dlužníka podle ust. § 526 OZ informovat i zástavního dlužníka podle ust. § 528 odst. 1 OZ. Postupitel je zároveň postupníkovi povinen předat veškeré informace a doklady, které se postoupené pohledávky týkají (§ 528 odst. 2 OZ). Aby nedocházelo postupováním pohledávky mezi věřiteli k účelovému zhoršení pozice dlužníka, je v ust. § 529 OZ upraveno právo dlužníka uplatnit vůči postupníkovi námitky, které měl vůči postupiteli a mohl je uplatnit v době postoupení. Stejně tak může vůči postupníkovi započíst pohledávku, kterou měl v době postoupení vůči postupiteli (to musí oznámit postupníkovi). Právo má dlužník i tehdy, pokud jeho pohledávky nejsou ještě splatné. Započtené částky může v případě úplatného postoupení řešit postupník vůči postupiteli v souladu s ust. § 527 odst. 1 písm c). Poslední ustanovení zákona věnující se postoupení pohledávky (ust. § 530 OZ) upravuje možnost vymáhání pohledávky postupitelem na účet postupníka v případě, kdy je o to postupníkem požádán. Je-li postoupení již oznámeno dlužníkovi, pak může postupitel pohledávku vymáhat pouze tehdy, nevymáhá-li ji postupník a prokáže-li zároveň dlužníkovi souhlas postupníka s tímto vymáháním. S vymáháním za postupníka je přitom spojeno právo dlužníka započíst vůči postupiteli pohledávky své způsobilé pohledávky v době vymáhání; nemůže však započíst pohledávky vůči postupníkovi.

Smlouva o postoupení pohledávky má dopady především hmotněprávní a praktické. Z hlediska rozhodčího řízení je ovšem zajímavá také ustanovením § 2 odst. 5 zákona č. 216/1994 Sb. Dle něj rozhodčí doložka zavazuje i právní nástupce stran, pokud to tyto strany v dohodě nevyloučí. Taková dohoda není v zásadě u smlouvy o postoupení pohledávek možná, neboť by ji bylo nutné ujednat s dlužníkem. Prakticky tak postupník naléhá do původní doložky a může pohledávku vymáhat prostřednictvím rozhodce či rozhodčího soudu.

Mgr. Jakub Jurásek
vedoucí právního oddělení
Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR, a. s.

Kouzlo jedinečnosti ...

* * * * Spa & Wellness

Spa & Wellness Hotel Kazdův Dvůr se nachází v bezprostřední blízkosti Františkových Lázní, v malebné vesničce Vonšov u Skalné. Tento moderní komplex nabízí svým klientům ničím nerušený odpočinek, relaxaci, maximální sportovní vyžití i pro ty nejnáročnější, spojené s nejnovějšími metodami wellness & spa procedur.
Ubytovací kapacita hotelu dokončeného roku 2007 činí 41 pokojů v kategorii dvou a třílůžkových pokojů, rodinných suitů a bezbariérového pokoje. K dispozici návštěvníkům jsou dvě restaurace, terasa a venkovní gril. Kromě české a mezinárodní kuchyně je samozřejmostí i široký výběr z alkoholických a nealkoholických nápojů. Útulná vinárna poskytuje příjemně strávený čas v romantickém prostředí s nabídkou značkových vín.
Veškeré procedury jsou poskytovány přímo v hotelu a náš bohatý wellness program Vám umožní si vybrat to nejlepší, co je pro Vaše tělo a zdraví právě potřebné. Čeká Vás zábava v prostorném bazénu 18 x 7 metrů se slanou vodou a příjemný pobyt v sauně. Pro milovníky sportu je k dispozici fitness centrum a squash. Pokud se rozhodnete pro výlety do okolí, máte možnost si u nás vypůjčit hole pro nordic walking či horská kola. V hotelovém parku jsou Vám k dispozici tenisové kurty, stolní tenis nebo hřiště na pétanque.

Firemní akce

Hotel Kazdův Dvůr disponuje prostorným kongresovým sálem s kompletní audio-video technikou, ve kterém je možnost uspořádat kongresy, firemní akce, školení, semináře, rauty, bankety či různá společenská setkání.
Připravíme Vám nabídku k pohodlnému a dokonalému průběhu Vaší akce.
O vše se postaráme. Zajistíme pro Vás ubytování, občerstvení a veškeré doplňkové aktivity.

Manažerské pobyty

Potřebujete si odpočinout a za krátký čas obnovit svou energii?
Zapomeňte na starosti všedních dní. Zpomalte na chvíli tempo, udělejte něco pro své zdraví a dopřejte si odpočinek …

Manažerský relax
3x ubytování s polopenzí, indická masáž, oxygenoterapie, bazén, sauna
1 hodina tenisu nebo squash, volný vstup do fitness, láhev vína na pokoj
Cena: 3.572,- Kč/os.

Relaxační pobyty a dárkové poukazy

Uvažujete o netradičním dárku pro své blízké, přátele či zaměstnance nebo obchodní partnery? Chybí Vám inspirace?
Využijte našich dárkových poukazů.
Darujte odpočinek, péči a hezké chvilky ve Spa & Wellness hotelu Kazdův Dvůr.
Rádi Vám s výběrem poradíme.

Víkend +
2x ubytování s polopenzí, masáž klasická částečná, perličková koupel, bazén, sauna
Cena: 2.176,- Kč/os.

Stačí si jen vybrat z naší široké nabídky relaxačních pobytů na **www.kazduvdvur.cz**

HOTEL KAZDŮV DVŮR

Spa & Wellness Hotel Kazdův Dvůr, Vonšov 1,
351 34 Skalná, tel.: +420 355 329 400,
e-mail: rezervation@kazduvdvur.cz

...řešte svoje věci **kdekoliv**

"Čas jsou prý peníze, ale peníze se nerovnají času. Bez peněz se dá ještě vždy mnoho udělat, bez času nic."
JAN NERUDA

Portál E-ARBITER je internetovým rozhraním pro rozhodčí řízení on-line, vedené prostřednictvím Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR, a.s. Na jeho platformě je vytvořeno pro každý jednotlivý spor vlastní on-line soudní fórum, kde celé řízení probíhá. Proces řešení sporu je založen pouze na elektronické komunikaci, a to od podání rozhodčí žaloby až po vydání rozhodčího nálezu.

On-line průběh umožňuje účastníkům sporu se kdykoliv přihlásit do soudního fóra a vidět tak aktuální stav řízení a elektronický spis. Ihned je možné podat jakékoli podání či předložit důkaz.

Odpadají výdaje za korespondenci, ztracené a nedoručené dopisy či předvolání. Řízení je účastníkem vedeno z vlastní kanceláře nebo z kteréhokoli místa na světě – bez papírování a osobní účasti na jednáních.

Rozhodčí řízení vedené prostřednictvím on-line soudního fóra portálu E-ARBITER zvyšuje komfort, šetří čas a snižuje náklady. To vše při zachování plné legálnosti a legitimity procesu, v němž je hlavní důraz kladen na bezpečnost a ochranu komunikace. Naplněným mottem portálu E-ARBITER je **„SVOBODA KDEKOLIV KDYKOLIV"**

e-arbiter
ON-LINE SOUDNÍ FÓRUM

provozovatel portálu E-ARBITER.cz
Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR, a.s.
office: Cejl 91, Brno 60200 Česká republika
Recepce tel.: +420 545 242 598
GSM brána: +420 739 573 440
Fax: +420 545 210 245
E-mail: unie@urmr.cz
Web: www.e-arbiter.cz, www.urmr.cz